

பன்னாட்டு அறிஞர்கள்ின் பார்வையில் தமிழும் தமிழரும்

செந்தமிழைவிடச் செறிவு, சொல்வளம், எக்கருத்தையும் வெளியிடும் ஆற்றல், இனிமை ஆகிய தன்மைகளைக் கொண்ட மொழிவேறு எதுவும் இருக்க இயலாது.

- ஹெய்சிங்டன் (1853)

அறநெறிச்சார் உலக வாழ்க்கை இலட்சியத்தை திறம்படச் சுட்டுகிறது திருக்குறள். உலக இலக்கியத்தில் வேறு எங்கும் இவ்வளவு சிறந்த இனிமையமான அறவுரை வாசகங்களை வழங்கும் நூலைக் காண இயலாது.

- ஆல்பர்ட் சுவைட்சர் (1936)

“இந்திய மொழி இலக்கியங்களிலேயே தமிழிலக்கியம் மட்டுமே செவ்விலக்கியமாகவும், நிகழ்கால இலக்கியமாகவும் ஒரே நேரத்தில் இலங்கும் சிறப்பு வாய்ந்தது”

- சுவெலபில் (1973)

உலகின் சிறந்த செம்மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று என்பது இத்துறையில் வல்ல அறிஞருக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போலத் தெரிந்த உண்மையாகும்.

- ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட் (2000)

அறிஞர் பி. இராமநாதன்

தமிழ்மண்

பன்னாட்டறிஞர் பார்வையில்
தமிழும் தமிழகும்

ஆசிரியர்

பி. இராமநாதன் க.மு; ச.இ.,

தமிழ்மண்

நூற் குறிப்பு

நூற்பெயர்	: பன்னாட்டறிஞர் பார்வையில் தமிழும் தமிழரும்
ஆசிரியர்	: பி. இராமநாதன்
பதிப்பாளர்	: கோ. இளவழகன்
பதிப்பு	: 2015
தாள்	: 16 கி வெள்ளைத்தாள்
அளவு	: 1/8 தெம்மி
எழுத்து	: 11 புள்ளி
பக்கம்	: 96 + மடிப்புத்தாள்கள்
நூல் கட்டமைப்பு	: இயல்பு (சாதாரணம்)
விலை	: உருபா. 90/-
படிகள்	: 1000
நூலாக்கம்	: திருமதி கோ. சித்ரா
அட்டை வடிவமைப்பு	: கவி பாஸ்கர்
அச்சிட்டோர்	: வெங்கடேசுவரா ஆப்செட் பிரிண்டர்சு வடபழனி, சென்னை - 26.

வெளியீடு : தமிழ்மண் பதிப்பகம்
2. சிங்காரவேலர் தெரு
தியாகராய நகர்
சென்னை - 600 017.
தொ.பே. 2433 9030.

முன்னுரை

‘பன்னாட்டறிஞர் பார்வையில் தமிழும் தமிழரும்’ என்னும் தலைப்பில் அவ்வறிஞர்களின் கருத்துகள் பின்வரும் ஏழு பிரிவுகளில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

- அ. தமிழின் தொன்மை; முன்மை; தென்மை; மாந்தன் முதல் மொழிக்கு அதன் நெருக்கம்.
- ஆ. தமிழிய மொழிகளின் தொன்மை; இன்றைக்கு முன்னர் (இ.மு.) 70000 - 50000 வரைச் செல்வது
- இ. தொல் தமிழிய (திராவிட) மொழி பேசுநர் வடக்கிலிருந்து தெற்காக (கி.மு. 5000ஐ ஒட்டி), இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தவர் அல்லர் (அதற்கு நெடுங்காலத்துக்கு - சில பதினாயிரம் ஆண்டுகட்கு - முன்னரே) தெற்கிலிருந்து வடக்காக இந்தியாவி லிருந்து பரவியவரே.
- ஈ. தமிழிய (திராவிட) மொழிகளுக்கும் பிறமொழிகளுக்கும் இடையேயுள்ள உறவுகள் பற்றிய ஆய்வுகள் (குறிப்பாக: முந்து இந்தோ - ஐரோப்பியத்தில் தமிழியக் கூறுகள்.)
- உ. வேதமொழி/சமற்கிருதம் இவற்றிலும் “இந்தோ-ஆரிய” மொழிகளாக இன்று சுட்டப்படும் வடஇந்திய மொழிகளிலும் உள்ள தமிழிய (திராவிட) மொழியியல் இலக்கணக் கூறுகள்.
- ஊ. தமிழர் நாகரிகம், பண்பாடு, கலை, சமயம், மெய்யியல்.
- எ. தொன்மைச் செம்மொழியாகிய தமிழின் சங்க இலக்கியச் சிறப்பு.

காலவரையரைப்படியோ, பெயர் அகரவரிசைப்படியோ அனைத்தையும் ஒட்டு மொத்தமாகத் தராமல் இவ்வாறு தொகுத்துத் தந்துள்ளது, தமிழன்பர் எளிதில் உணர்ந்து பயன் பெற உதவியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு பிரிவு பற்றியும் பல்வேறு புலங்களில் [அறிவியற் புலங்களும் பிறபுலங்களும் (disciplines of

Sciences and Humanities)] இன்றைய நிலையிலும் அந்தந்தத் துறையில் வல்லுநர் ஏற்றுள்ள, ஏற்கத்தக்க கருத்துக்கள் மட்டுமே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

2. மிக முதன்மையான அடிப்படைச் செய்திகள் சற்றே நீளமாயிருப்பினும் முழுமையாகத் தரப்பட்டுள்ளன. ஏனையவை அந்தந்தப் பிரிவுக்குப் பொருத்தமான தொடர் உரையில் ஆங்காங்கே ஏரண முறைப்படி அந்தந்த அறிஞர் சொன்ன வாரோ, சிலவிடங்களில் சுருக்கியோ தரப்பட்டுள்ளன. தமிழின், தமிழரின் சிறப்பையும் தனித்தன்மையையும் நிறுவும் பன்னாட்டறிஞர் கூற்றுக்களைத் தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத வர்க்கும் தெரிவிக்க வேண்டுமாயின் ஆங்கில மூலங்கள் தேவை; ஆகையால் பல இடங்களில் ஆங்கில மூலங்கள் தரப்பட்டுள்ளன; அவற்றைத் தேடிச் செல்லும் தொல்லைகைக் குறைத்திட. நூலின் இறுதியில் தக்க விளக்கப்படங்களும் நிலப்படங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

3. இத் தொகுப்பிற்கு தமிழ்மண் பதிப்பகம் 2008 / 2009இல் வெளியிட்ட “தமிழர் வரலாறு - இன்றைய நோக்கில்”, “உலக அறிஞர்கள் பார்வையில் தமிழ்” ஆகிய நூல்களும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் 2008இல் வெளியிட்ட “நாஸ்திராதிசு - ஞாலமுதன்மொழி ஆய்வுகளுக்குப் பாவாணர் தரும் ஒளி” என்னும் நூலும் பயன்பட்டுள்ளன. பல புதிய செய்திகளும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

- பி. இராமநாதன்

பதிப்புரை

மாந்தன் பேசிய முதன்மொழிக்கு மிகநெருங்கியதும், இன்றும் பேசப்படுவதும் ஆன மொழி தமிழ் ஆகும் என்பதை இன்று பன்னாட்டுப் பல்துறை அறிஞர்களும் ஏற்றுள்ளனர்.

தமிழ் முன்மையும் தொன்மையும் மிக்க மொழி; அத்தகைய மொழிக்குச் சொந்தக்காரர்கள் நாம் என்பது பெருமிதம் கொள்ளத்தக்கது.

இம்மொழியின் வளமை, தூய்மை, தலைமைப்பண்பு ஆகியவற்றைப் பிறநாட்டு அறிஞர்கள் ஏறத்தாழ 150 ஆண்டு களாகவே ஆய்வு செய்து அதன் சிறப்புகளை ஏற்று வெளிப்படுத்தி உள்ளனர்.

இது பற்றிய ஆதாரபூர்வமான செய்திகளைத் தொகுத்து நமக்கு வழங்குபவர் அறிஞர் பி. இராமநாதன் ஆவார். அவர் தமிழும் ஆங்கிலமும் வல்லவர்; மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவணரின் வழிநிலை ஆய்வறிஞர்; வரலாற்றுத் துறையிலும் ஆழங்கால் பட்டவர்; தமிழிய ஆய்வுப்புலங்கள் பலவற்றிலும் தொடர்ந்து பங்களிப்பு செய்து வருபவர்; எக் கருத்தையும் உரிய ஆதாரங்களுடன் நடுவுநிலையில் அறிவுலகத்தின் முன் வைப்பவர்.

எமதுபதிப்பகம்விரும்பியபடியே அவர் “**பன்னாட்டறிஞர் பார்வையில் தமிழும் தமிழரும்**” என்னும் இத் தமிழ்க்காப்பு நூலை உருவாக்கித் தந்துள்ளார் - தக்க ஆதாரங்களுடன். அவருக்கு எமது நன்றி உரியது.

- கோ. இளவழகன்

உள்ளடக்கம்

- அ. தமிழின் தொன்மை; முன்மை; தென்மை;
மாந்தன் முதல் மொழிக்கு அதன் நெருக்கம். 7
- ஆ. தமிழிய மொழிகளின் தொன்மை; இன்றைக்கு முன்னர்
(இ.மு.) 70000 - 50000 வரைச் செல்வது 15
- இ. தொல் தமிழிய (திராவிட) மொழி பேசுநர் வடக்கிலிருந்து
தெற்காக (கி.மு. 5000ஐ ஓட்டி), இந்தியாவிற்குள்
நுழைந்தவர் அல்லர் (அதற்கு நெடுங்காலத்துக்கு - சில
பதினாயிரம் ஆண்டுகட்கு - முன்னரே) தெற்கிலிருந்து
வடக்காக இந்தியாவிலிருந்து பரவியவரே. 45
- ஈ. தமிழிய (திராவிட) மொழிகளுக்கும் பிறமொழிகளுக்கும்
இடையேயுள்ள உறவுகள் பற்றிய ஆய்வுகள்
(குறிப்பாக: முந்து இந்தோ - ஐரோப்பியத்தில்
தமிழியக் கூறுகள்.) 50
- உ. வேதமொழி/சமஸ்கிருதம் இவற்றிலும்
“இந்தோ- ஆரிய” மொழிகளாக இன்று சுட்டப்படும்
வடஇந்திய மொழிகளிலும் உள்ள தமிழிய (திராவிட)
மொழியியல் இலக்கணக் கூறுகள் 63
- ஊ. தமிழர் நாகரிகம், பண்பாடு, கலை, சமயம், மெய்யியல். 71
- எ. தொன்மைச் செம்மொழியாகிய தமிழின்
சங்க இலக்கியச் சிறப்பு. 83

இணைப்பு:

மடிப்புத்தாள்களில் உரிய நிலப்படங்களும், விவரப்படங்களும்

**அ. தமிழின் தொன்மை; முன்மை;
தென்மை; மாந்தன் முதன்மொழிக்கு அதன்
நெருக்கம்**

“தமிழிய (திராவிட) மொழிக் குடும்ப மொழிகள் இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பம், உரால் - அல்தாய்க் மொழிக் குடும்பம் ஆகிய இரண்டு மொழிக் குடும்பங்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவை விளக்குவனவாக உள்ளன; அதுமட்டுமா? மாந்தன் முதன்மொழி தோன்றிய பின்னர் - அம் முதன் மொழியிலிருந்து இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பமும், உரால் - அல்தாய்க் மொழிக் குடும்பமும் பிரிவதற்கு முன்னர் - இருந்த காலத்திய நிலைகளை இன்றும் காட்டுவனவாக உள்ளன எனத் தோன்றுகிறது”

“தமிழிய மொழிகளில் உள்ள சில சொற்களும் வேர்களும் மாந்தன் முதன் மொழியில் இருந்திருக்கக் கூடிய வடிவங்களிலேயே இன்றும் உள்ளனவாகக் கருத இடமுண்டு.”

- இராபர்ட் கால்டுவெல் 1856 (II 1875) - “திராவிட அல்லது தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்”

(தமிழிய, அதாவது திராவிட மொழிகள்) சமஸ்கிருதம் தோன்றிய காலத்தில் தோன்றியதும், சமஸ்கிருதம் எந்த முன் மொழியிலிருந்து தோன்றியதோ அதே முன்மொழியிலிருந்தே தோன்றியதும் ஆன ஒரு மொழியிலிருந்து உருவாகிப் பின் பிரிந்தவை ஆகும். அந்தத் தமிழிய மொழிகளுக்கும் (இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த) கிரீக், காதிக், பாரசீகம் முதலிய மொழிகளுக்கும் இடையே ஒப்புமை இருந்ததைக் காட்டும் பல சான்றுகள் உள்ளன. சமஸ்கிருதத்துக்கும் தமிழிய மொழிகளுக்கும் ஒப்புமை இல்லாத நேர்வுகளிலும் கூட அத்தகைய ஒப்புமைகள் உள்ளன”

- ஜி.யூ. போப் (1855) - தமிழ் மொழிக் கையேடு,
A Hand book of Tamil Language 1855.

“செந்தமிழை விடச் செறிவு, சொல்வளம், எக்கருத்தையும் வெளியிடும் ஆற்றல், இனிமை ஆகிய தன்மைகளைக் கொண்ட மொழி வேறு எதுவும் இருக்க இயலாது.

“தென்னிந்தியாவில் (1853) மொத்தம் ஏறத்தாழ இரண்டு மூன்று கோடி பேர் பேசும் தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளுவம் மற்றும் சில மொழிகளைத் தோற்றுவித்தது தமிழே என்று கருதப்படுகிறது; ஆகவே தமிழைத் தென்னிந்தியத் (தொன்) மொழியாகவே கருதலாம்.”

- ஹென்றி ஹொய்சிங்டன் (1853)

“ஐரோப்பிய மொழிகளின் தந்தையாகிய தொன் மொழியின் தோற்றத்திற்கான ஆதாரங்கள் தமிழில்தான் கிட்டும்” (Tamil supplies this long looked - for clue to finding the true origins of the proto Indo European language)

- நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் (1929, 1953)
சென்னைக் கிறித்துவக் கல்லூரி இதழ் 1929.

“இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிகளில் ‘வேர்கள்’ என உன்னிக்கப்படுபவை பொருள் தொடர்பற்ற வெறும் குறியீடுகள்தாம். திராவிட மொழி வேர்களோவெனில் ஐயத்திற்கிடமின்றிப் பொருளையும் காரணத்தையும் காட்டுபவையாக உயிரோட்டமுள்ள முளைக்கரு போலத் தோன்றும்; எந்தக் கருத்தோட்டத்தில் பல்வேறு சொற்கள் உருவாயின என்பதைத் தெற்றென அவை காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. இத்தன்மை அவற்றுக்கு இல்லாததால் இந்தோ ஐரோப்பிய ‘வேர்கள்’ இருள் மண்டிய பொருளற்ற வெறும் ஒலிக்குவியல்களாகவே தோன்றும். அவற்றுக்கும் தெளிவு தந்து ஒளிகாட்டி உயிரூட்டம் தரக்கூடியவை திராவிட மொழி வேர்கள்தாம்.”

அவருடைய - *Tamil Culture 1953* கட்டுரை. (பிறமொழி வேர்களுக்கும் இக்கருத்து பெரும் அளவுக்குப் பொருந்துவதாகும்)

“கன்னடமும் களி தெலுங்கும் கவின் மலையாளமும் துளுவம் உன் உதரத்து உதித்தெழுந்தே ஒன்று பல ஆயிடினும்”

- பெ. சுந்தரம் பிள்ளை (1891)
மனோன்மணியம் (பாயிரம்.)

“தமிழ், உலகில் முதல் முதல் உண்டான இயற்கை முதன் மொழி”

“ஆரியத்துக்கு முன் தமிழ் இருந்ததென்பது கடுக்கனுக்கு முன்பொன் இருந்ததென்பது போலக் கொள்ளல் வேண்டும்.”

- மாகறல் கார்த்திகேய முதலியார்
மொழிநூல் (1913) ப. 86

“ஆரியர் இந்திய நாட்டிற்கு குடிபுகுதற்கு முன் இவ் இந்திய நாடு முழுதும் பரவியிருந்த மக்கள் தமிழரேயாவர்”

“இங்ஙனத் தமிழரின் அறிவாழ ஆராய்ச்சியினை ஆரிய நன்மக்கள் சிலர் தாமும் தழுவி ஒழுகப் புகுந்த காலத்திலே தான் உபநிடதங்கள் எழுதப்பட்டன. இவ் உபநிடதங்கள் ஆரியர்க்கு எட்டாதிருந்த அறங்களை அறிவுறுத்தி, அவர் செய்து போந்த உயிர்க்கொலையினை நிறுத்தற்பொருட்டாகத் தமிழ்ச் சான்றோர்களால் இயற்றப்பட்டனவாமென்பதற்கு அவ்வுபநிடதங்களிலேயே மறுக்கப்படாத சான்றுகள் உள்ளன.”

- மறைமலையடிகள்
முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை (1903)

“இருக்குவேத காலந்தொட்டே பல்லாயிரந் தமிழ்ச் சொற்கள் வடமொழிக்கட்புகுந்து வழங்கலாயின” (வேதம், என்னும் வடமொழிச் சொல் தமிழ் வேர்ச்சொல்லில் உருவானதே என்றும் தெரிவித்துள்ளார்.)

அவருடைய - தமிழர் நாகரிகம் அல்லது வேளாளர் யார்? 1923

மிகப் பழங்காலத்தில் (கி.மு. 5000க்கும் நெடுங்காலத்துக்கு முன்னர்) முதற்கண் காவிரிக் கரையில் உருவாகிய அரப்பா நாகரிகம் இந்திய மேற்குக்கரை வழியாகத் தமிழர்களால் சிந்துவெளி, சுமேரியா, எகிப்து, நண்ணிலக்கரை நாடுகள் வரை கொண்டு செல்லப்பட்டது.

- திருத்தந்தை ஹீராஸ்
தொன்மை இந்தோ - நண்ணிலக்கரை நாகரிக ஆய்வு
(Studies in Indo Mediterranean Culture 1953)

“தமிழல்லாத ஒரு மொழி திராவிடத் தாயாகத் தமிழுக்கு முற்பட்டு இருந்ததேயில்லை”

- ஞா. தேவநேயப் பாவாணர்
தமிழ் வரலாறு (1967) பக்.35

“தமிழ் உண்மையில் திராவிடத்தாயும் ஆரிய மூலமும் ஆகுமென்றும் அறிந்து கொள்க”

- அவருடைய தமிழர் வரலாறு (1972) பக். 58

“இந்தியாவில் மட்டுமன்று உலகத்திலேயே முதன் முதல் நெடுங்கணக்கு வகுத்ததும் அதற்கு முறை அமைத்ததும் தமிழரே”

“வடமொழி வண்ணமாலை (alphabet) தமிழ் நெடுங்கணக்கு முறையை முற்றிலும் தழுவினது.”

- அவருடைய வடமொழி வரலாறு (1972) பக். 300

1

“திராவிட” மொழிக் குடும்பமா? “தமிழிய” மொழிக் குடும்பமா?

மொழியியலில் தமிழிய (Tamilian) மொழிக் குடும்பம் என்றே கால்டுவெல் காலம் வரை வழங்கிய பெயரை அவர் தான் “திராவிட” மொழிக் குடும்பம் என மாற்றி வழங்கினார். தமிழ் என்பதன் கொச்சைத் திரிபு வடிவமே திராவிடம் என்பதாகும். மகாவம்சத்தில் “தமிள”, தண்டி எழுதிய அவந்திசுந்தரி கதையில் “த்ரமிள” என்ற சொல்லும் வருகின்றன. இக்ஷ்வாகு குடிமர பினரின் பிராகிருதக் கல்வெட்டிலும் ‘தமிள’ தான் வருகிறது. பின்னர் குமாரிலபட்டரின் தந்திரவார்த்திகத்தில்

“தத்யதா திராவிடாதி பாஷாயம் ஏவ”

(அப்படி திராவிட (=தமிழ்) மற்றும் பிறமொழிகளில்)

என்னும் இடத்தில் தமிழ்-தமிள-த்ரமிள-த்ரமிட-த்ரவிட-திராவிட என்று மாறிவிட்டது. ஏ.சி. பர்னெல் 1872 இந்தியன் ஆன்டிசுவாரி முதல் தொகுதியில் மேற்கண்ட தந்திர வார்த்திகப் பகுதியை அச்சிட்டபொழுது அபத்தமாக,

“ஆந்த்ர த்ராவிட பாஷாயம் ஏவ”

என்று அச்சிட்டார் (மேலும் பற்பல பிழைகளுடன்). இந்தத் தவறான வாசகத்தை கால்டுவெல் (1875) ஸ்டென் கோனோ (Linguistic Survey of India: 1906) போன்றோர் பின்பற்றினர். இத்தவறை பி.டி. சீனிவாசஐயங்கார் இந்தியன் ஆன்டிசுவாரி 42ஆம் தொகுதியில் (1913) தெள்ளத் தெளிவாக நிறுவுள்ளார்.

(குஞ்சுண்ணிராஜா *Annals of Oriental Research* தொகுதி 28 (1979) கட்டுரையில் குறித்துள்ளது போல பர்னெல் உடைய தவறான வாசகத்தைத் தமிழறிஞர் பலரும் இன்றும் பின்பற்றி “தமிழையும், தெலுங்கையும் ஒருசேரக் குமாரிலபட்டர் குறித்தார்” என்று தவறாக எழுதிவருகின்றனர்.)

“திராவிடம்” என்னும் சொல்லில் இருந்து “தமிழ்” உருவானது என்று கால்டுவெல் தவறாகக் குறிப்பிட்டது பற்றி அவரைக் குறை கூறல் ஒல்லாது. அக்காலத்தில் தமிழ் சார்ந்த மொழியியல் ஆய்வுகள் இருந்த நிலை அவ்வளவுதான். ஆனால் அவருக்குப் பின்னர் 1887இல் *கலித்தொகைப் பதிப்புரையில் சிவை. தாமோதரம் பிள்ளை தொடங்கி, கமில் சுலெபில் (Journal of the Institute of Asian Madras IV-2: 1987) முடிய நூற்றுக்கணக்கான மொழியியலறிஞர் அனைவரும் “தமிழ்” என்னும் சொல்லின் திரிபுற்ற வடிவமே “திராவிடம்” என்று ஆணித்தரமாக நிறுவியுள்ள நிலையில் இன்றும் “திராவிடம்” என்னும் சொல்லிலிருந்து “தமிழ்” என்னும் சொல் உருவாகியது என கூறிக்கொண்டிருப்பது அறியாமை.*

திராவிடம் (Proto-Dravidian) என்று வண்ணனை மொழி நூலாய்வாளர் மீட்டுருவாக்கம் செய்வனவற்றுள் பல பிழையாய் முடிகின்றன என்பதையும், பழந்தமிழே இதற்குக் கட்டளைக் கல்லாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதையும் பாவாணர் நிறுவிவிட்டார். தமிழின் திரிபுகளே பிற திராவிடமொழிகள். பழந்தமிழினின்றும் வேறுபட்டதாக தொல் திராவிடம் என்பது கற்பனையே என்பர் பாவாணர். ஆகவே திராவிடம், தொல் திராவிடம் என குறிப்பிடப்படுவன வெல்லாம் உண்மையில் பழந்தமிழையே குறிப்பதாக உணர்க. எனினும் உலக அளவில் “திராவிட மொழிக் குடும்பம்” என்பது ஒரு குறியீட்டுச் சொல் ஆகிவிட்ட நிலையில் அதை நாம் பயன்படுத்துவதில் தவறில்லை. அதன் உண்மைப் பொருள் ‘தமிழிய மொழிக் குடும்பம்’ என்பதே.

ஜி.யூ.போப் திருக்குறள் ஆங்கிலப் பெயர்ப்பை 1886இல் வெளியிட்ட பொழுது அந்நூல் முன்னுரையில் கூறியது:-

“(தமிழே) தென்னிந்திய மொழிகளின் தாய் ஆகும். தென்னிந்திய மொழிக்குடும்பத்தைத் தமிழிய மொழிக் குடும்பம் என்று அழைப்பதே சரி என்று நான் கருதுகிறேன். அக்குடும்ப மொழிகளில் எதனை ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென்றாலும் தமிழ்மொழிப் பின்னணியில் தான் ஆய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது”

[அடுத்து வரும் இயல் ‘ஆ’ இதை விளக்குகிறது.]

(i) அண்மை ஆண்டுகளில் தமிழிய மொழிக் குடும்பத்தின் தொன்மை - ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிமக்களின் மொழிகளையொப்ப - தென்னிந்தியாவிலும் இந்தியாவிலும் இ.மு. (இன்றைக்கு முன்னர்; Before Present) 50000 வரைச் செல்வதாலும்,

(ii) அத்தகைய தொல்தமிழியக் குடும்பத்திலிருந்தே இந்தோ ஐரோப்பியம், உரால், அல்தாய்க் போன்ற மொழிக் குடும்பங்கள் பிரிந்திருக்க வேண்டும் என இன்று கருதப்படுவதாலும், (தெலுங்கு, கன்னடம் போன்ற ஏனைய திராவிட மொழிகளின் தோற்றக் காலத்தை எப்படிப் பார்த்தாலும் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்க் கொண்டு செல்ல இயலாது என்பதாலும்) தமிழிய மொழிக் குடும்பம் என்று அழைப்பதே சரி; எனினும் மொழியியலில் குறியீட்டுச்சொல் ஆகிவிட்ட “திராவிட” மொழிக்குடும்பம் என்ற பெயரைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டியதாகிறது.

எல்.வி. இராமசாமி ஐயரும் தமது *Educational Review* சூலை 1928 கட்டுரையில் பின்வருமாறு தமிழின் தொன்மையை வலியுறுத்தியுள்ளார்:-

“தமிழின் மாபெரும் சொற்களஞ்சியத்தில் உள்ள சொற்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தெளிவான தமிழ்வேரைக் காண முடியும்; இன்று வழங்கும் தமிழ்ச்சொற்களிலும் மிகப்பல சில ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தூய தமிழ் வடிவத்தில் வழங்கிவந்துள்ளன. திராவிட மொழிகளிலேயே தமிழ்தான் மூலமொழியின் முழுத்தன்மையைப் பெரும் அளவுக்கு இன்றும் கொண்டுள்ளது. தமிழில் காணும் எளிமையான தெளிவான வேர்களிலிருந்துதான் சிலபல (படிமுறையான) மாற்றங்களின்

அடிப்படையில் ஏனைய திராவிட மொழிகளிலுள்ள திராவிடச் சொற்களை விளக்க இயலுகிறது.

“எனவே இந்நிலையில் தமிழ்ச்சொல் எதனையும் தூய தமிழ் ஓரசை, ஈரசை வேரின் / வேர்களின் அடிப்படையில் விளக்க இயலும்பொழுது (தமிழில் இவ்வாறு விளக்கும் பொழுது கிட்டும் அருமையான தெளிவையும் ஒளியையும் குழப்பும் வகையில்) அச்சொல்லுக்கு தொல் திராவிட Proto Dravidian வடிவத்தை உன்னிப்பது உதவாக்கரைவேலை. இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக சில நேர்வுகளில் மட்டுமே பிற திராவிட மொழிகளில் உள்ள சிற்சில சொற்களை விளக்குவதற்குத் தொல்திராவிடச்சொல் வடிவங்களை உன்னிப்பது தேவைப்படும்.”

Considering the fact that Tamil's vast word-hoard could be traced to its own elementary native roots and further that some of the most ancient forms (so far as we know) have been handed down to us in their pristine nature, Tamil represents within certain limits the most conservative of Dravidian dialects. This view receives confirmation from the fact that many of the elementary roots of Tamil are found (with modifications and alterations of various degrees) in a large number of other dialects.

“In this view then, if a Tamil word could be satisfactorily explained as being normally derived from a native Tamil root itself, or a combination of roots, it would be futile to construct proto-forms of words, obscuring the relationships of root and word in Tamil, unless indeed the affinities of Tamil words and roots with those of other dialects demand it.”

- L.V. Ramaswami Iyer

“தமிழ்” என்னும் சொல்லுக்கு உன்னிக்கப்பட்டுள்ள வேர் மூலங்களுள் கருதத் தக்கவை சில பற்றிய அறிஞர் கருத்துகள்:-

1. ஜி.யு.போப்: தென்மொழி ட தமிழ்மொழி

2. சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளை: தமிழ் (தனிமை) ட தமிழ்

3. அர.சு.நாராயணசாமி நாயுடு (1964):

(1) த (ன்/ம்) + மிழ் (பேச்சு)

(2) தம் + இழ் (பொருள்)

4. கே.என்.சிவராஜ பிள்ளை (1936) (நாம் எது என உன்னிக்க இயலாத இனப்பெயர் (ethnic name) தமிழ்

5. சுமில் சுவெலபில் (1986: *IJDL*): தகு + இழ் தகிழ் - தவிழ் - தமிழ் ("the proper process of speaking")

6. ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் (1967: *தமிழ் வரலாறு*): தம் + இல் + மொழி = தமிழ் - தமிழ்.

ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் (1972: *தமிழர் வரலாறு*): தமிழ் + இழ் தமிழ் - சிறப்பாக முகரம் உடையது.

**ஆ. தமிழிய மொழிகளின் தொன்மை;
இன்றைக்கு முன்னர் (இ.மு.) 70000 -
50000 வரைச் செல்வது**

1. தற்கால மாந்த இனம் (AMH) ஆப்பிரிக்காவை விட்டு இ.மு. 70000-50000 கால அளவில் வெளியேறி அன்றையத் தென்னிந்தியக் கரையோரக் கண்டத்திட்டு (Continental Shelf) வழியாக ஆஸ்திரேலியா வரைச் சென்று பரவிய காலகட்டத்திலேயே தமிழிய மொழி (முந்து தமிழ்) / தொல்தமிழ் PreTamil / proto Tamil என்றும் கூறலாம்) பேசுநர் தென்னிந்தியாவிலும் இந்தியாவிலும் குடியேறிவிட்டனர் என்னும் இன்றைய பல்புற அறிஞர்கள் கருத்து இப்பகுதியில் விளக்கப்படும்.

2. (i) இன்று உலகெங்கும் உள்ள 700 கோடி மனிதர்களுமே (அதாவது திராவிடர், இந்தோ ஐரோப்பியர், மங்கோலியர், செமித்திரியர், நீக்ரோவர், அமெரிக்க இந்தியர் ஆகிய அனைவருமே) ஹோமோ சேபியன்சு (Homo Sapiens or Anatomically Modern Humans) என்னும் ஒரே இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இவ்வினம் ஆப்பிரிக்காவில் இன்றைக்கு ஒன்றரை லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த ஒரே தாயிடம் அல்லது குழுவிடம் இருந்து தோன்றியது என்பது இன்றைய அறிவியலாளர் அனைவரும் ஏற்ற முடிவு. காண்க [Nature (London) 3 May 2012 Vol. 485. பக். 25; மற்றும் Map on p.11 of Cyril Aydon (2009) A brief history of Mankind: 1,50,000 years of Human history (London; Constable and Robinson] எனினும் ஏறத்தாழ மனிதனையொத்த 'முன்மாந்த' (Hominid) இனங்கள் கடந்த 48 லட்சம் ஆண்டுகளில் தோன்றிச் சில பல லட்ச ஆண்டு வாழ்ந்த பின்னர் முற்றிலும் அழிந்தொழிந்துவிட்டன. அவற்றுள் ஹோமோ எரக்டசு இன்றைக்கு முன்னர் Before Present (இ.மு. 17 லட்சம் - கி.மு 50000) என்ற இனமும் அடங்கும். அது மட்டுமே ஆப்பிரிக்காவை விட்டு வெளியேறிப் பிற கண்டங்களிலும்

பரவியிருந்தது. க்ரோமக்னான் மனிதன், பீகிங் மனிதன், ஈடல்பர்க் மனிதன், சாவக மனிதன், அத்திரம்பாக்கம் பாஸில் மனிதன் ஆகியவர்கள் (சுமார் 3 லட்சம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் வாழ்ந்தவர்கள்) இந்த ஹோமோ எரக்ட்சு வகையைச் சார்ந்தவர்களே. ஐரோப்பாவில் 40000 ஆண்டுகளுக்கு முன் வரை வாழ்ந்து பின்னர் அடியோடு அழிந்து போன நியாண்டர்தல் (Neandarthal) (கிமு 5 லட்சம் - 30000) இனமும் அவ்வாறே.

(ii) விஞ்ஞானிகள் மேலும் நிறுவியுள்ளது: இன்றைக்கு 70,000 - 50,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த்தான் ஆப்பிரிக்காவை விட்டு தற்கால மாந்த இனம் (AMH) புலம்பெயர்ந்து உலகின் பிற கண்டங்களுக்குப் பரவியது என்பதாகும். அவ்வாறு பரவு முன்னரே மாந்தன் முதன்மொழி Mother Tongue of Man உருவாகி விட்டது என்று வரலாற்று மொழியியலாளர் உட்பட பலதுறை அறிஞரும் கருதுகின்றனர்.

H.H. Hock and B.D. Joseph (2009: II Revised edition) “*Language history, Language change and Language relationships (Historical and Comparative linguistics)*” Mouten do Gruyter: Berlin. p474: “Language originated about 1,00,000 -- 50000 Before Present.... by way of gestural shift to oral channel... vocal sounds at first were emphasitive attachments” (சுட்டுகளின் முதன்மை பற்றி கால்டுவெல், ஞானப்பிரகாசர் அன்றே கருதியதும் அதுவே)..

(iii) அவ்வாறு ஆப்பிரிக்காவை விட்டுப் பெயர்ந்து பரவிய மாந்தப் பிரிவினரில் முக்கியமான ஒரு பிரிவு தென்னிந்தியா வழியாக (தென்னிந்தியா என்பது அக்கால கட்டத்தில் கடலோர நிலப்பகுதியாக இருந்த கண்டத்திட்டு Continental Shelf பகுதியும் சேர்ந்தது) சென்று சிலர் தென்னிந்தியாவிலேயே நிலைத்திட; வேறு சிலர் ஆஸ்திரேலியா வரை கடலோர நிலப்பகுதி வழியாக மெதுமெதுவாக, அதாவது ஒரு தலைமுறைக்கு ஒன்றிரண்டு மைல் வீதம், சென்றடைந்தனர். இந்தியக் கரை சார்ந்த கண்டத் திட்டுப் பகுதியில் அதாவது கரையோரக் கடற்பகுதியில் (Continental Shelf) ஆழ்கடல் அகழாய்வு செய்தால் இது பற்றிய தொல்லியல் சான்றுகள் கிடைக்கலாம் என்பர் பிளெமிங் (2004). ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் எச்சங்கள் அக்கண்டத்தில் கிமு 50000 முதல் உள்ளன.

(iv) இன்றைய தமிழ்நாட்டு மக்களுள் அவ்வாறு இன்றைக்கு 70000-50000 ஆண்டு முன்னர் ஆப்பிரிக்காவை விட்டு நீங்கி ஆஸ்திரேலியா வரைச் சென்றடைந்த மாந்தரின் பிறங்கடைகள் பெருமளவில் உள்ளனர் என்பதை மைடகாண்டிரியல் DNA மாந்த மரபணு ஆய்வு திட்டவட்டமாக நிறுவிவிட்டது. அவ்வாய்வை மேற்கொண்ட விஞ்ஞானிகள் குழுவில் மதுரையைச் சார்ந்த முனைவர் இராமசாமி பிச்சப்பனும் ஒருவர். 23.8.2007, 16.4.2008 நாட்களில் அவர் செய்தித்தாள் நேர்காணல்களில் தெரிவித்த செய்திகள் வருமாறு:-

“ஆப்பிரிக்காவை விட்டு இன்றைக்கு 70000-50000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளியேறிய ஒரு குழுவினரிடம் மை DNA அடையாளக் குறியீடு M130 தோன்றியது. இன்றுள்ள ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிமக்கள் தொகையினருள் இரண்டில் ஒருவரிடம் இந்த M130 உள்ளது.

“மதுரைப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் பலருடைய மை DNA-வை ஆய்வு செய்ததில் அவர்களில் 5லிருந்து 7 நபர்களிடம் இந்த M130 உள்ளது என்று தெரிய வந்தது. அன்றைய கடற்கரைப் பகுதி வழியாக மாந்த இனத்தின் ஒரு பிரிவு ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து கிழக்கு நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்தது என்பதை இந்த ஆய்வு மெய்ப்பித்தது (*Proceedings of the National Academy of Sciences; USA; 2001*) பிரிட்டன் நாட்டு மரபணுவியலறிஞர் சர் வால்டர் பாட்மர் சொன்னது போல். “உலகில் இன்றுள்ள மக்கள் அனைவரும் (700 கோடி பேருமே) ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்களின் பிறங்கடைகளே.”

‘இந்திய மக்களிடையே காணப்படும் மை DNA அடையாளக் குறியீடுகளில் மிகத் தொன்மை வாய்ந்தது M130 தான். அதைவிடப் பழையமான மை DNA குறியீடுகள் இந்தியாவில் எவரிடமும் இல்லை. ஆப்பிரிக்காவில் இக்கால மாந்த இனம் AMH உருவாகிய பின்னர் அக்கண்டத்தை விட்டு முதலில் புலம் பெயர்ந்து இந்தியாவில் முதலில் குடியேறியவர்களின் பிறங்கடைகள் இன்றும் தமிழ்நாட்டில் உள்ளனர் என்று நிறுவப்பட்டுள்ளது.

3. (i) பல்வேறு மொழிக் குடும்பங்களுக்கு இடையிலுள்ள உறவையும் பல்வேறு கால அளவுகளையும் (மிக மிகத் தோராயமாக) ஓராற்றான் பின்வருமாறு வகுக்கலாம்:-

மாந்த முதன்மொழி

(தோன்றிய காலம்

இ.மு. 60,000?/ 50,000?)

பிறமொழிக் குடும்பங்கள்

1. தொல்தமிழியம்,

கோய் சான்; காங்கோ - சகாரா, சீன -காகேசியன், (100 கோடி பேர் பேசுவது), ஆஸ்திரிக், அமெரிக்கச் செவ்விந்தியம், இந்தோ - பசிபிக்.

2. நாஸ்திராதிக்/ யூரேசியாடிக் மொழிப் பெருங்குடும்பம் **Macro family** (200 கோடி பேர் பேசுவது)

3. ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மொழிகளின் தாய்,

4. பபுவா பழங்குடி மொழிகளின் தாய்; ஆசிய இந்நாண்கின் மூதாதை இ.மு.?? - 20000/12000

(ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் மொழிகளும் தமிழிய மொழிக்குடும்பமும் மிக நெருங்கியவை; ஏறத்தாழ இ.மு. 50000-20000 என்னும் கால அளவிலேயே தொடர்புடையவை என்பது கீழே விளக்கப்படும்.)

(ii) **நாஸ்திராதிக்:** (இந்தோ - ஐரோப்பியன் - 140 கோடி பேர்; தமிழிய (திராவிட) மொழிகள் = 25 கோடி பேர்; உராலிக் - அல்தாய்க்; கார்த்வெல்லியன்; ஆப்ரோ - ஆசிய அதாவது செமித்திய - ஹாமித்திய குடும்பம்; ஆசிய மொழிக் குடும்பங்கள் இதில் அடங்கும். மொத்தம் பேசுவோர் 200 கோடி) கிரீன்பெர்க் வகுத்துள்ள **யூரேசியாடிக்** பெருங்குடும்பத்துக்கும் இதற்கும்

அதிக வேறுபாடு இல்லை. தமது (2000) நூலில் கிரீன்பெர்க் யூரேசியாடிக் பெருங்குடும்பத்தின் முக்கியமான இலக்கண ஒப்புமைகள் 72ஐக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த 72 இனங்களில் 20-க்கு மேற்பட்டவற்றுக்குத் திராவிட மொழிகளின் இலக்கணக் கூறுகளும் பொருந்தி வருகின்றன. அந்த இருபதும் வருமாறு:

1. தன்மை மறுபெயர் ஈறு - ம்
3. தன்மை மறுபெயர் ஈறு - ன்
6. முன்னிலை மறுபெயர் ஈறு - ன்
9. சுட்டு - அ.இ
17. பன்மை ஈறு - ர்
20. தொகுப்புச் சொல் ஈறு - ல்
21. மனிதனைக் குறிக்கும் ஈறு - ன்
25. உடைமைப் பொருளில் - இன்
35. விளி - ஏ
36. இனத்திற் சிறுமை குறிக்கும் ஓட்டு க் (குன்/ற்)
47. கட்டளை ஈறு - க (உண்க)
- 56 + 57 + 58. எதிர்மறை - ன்/ம்/ இல (Chuvan : alla = not)
- 61 + 64. வினா - ஜா (யா) ன் (என்ன)
65. “ஐந்தாவது” என்பது போல வரிசைப்படுத்தி எண்ணுதலில் (Ordinal) ந் த்
68. கொடு என்னும் பொருளில் - தா

2000 அக்தோபரில் ஸ்தான்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் பத்ரிராசு கிருட்டிணமூர்த்தியை கிரீன்பெர்க் சந்தித்தபொழுது “திராவிட மொழி யூரேசியாடிக் பெருங்குடும்பத்தின் சகோதரியாக இருக்கலாம். மகளாக இருக்க முடியாது” எனத் தெரிவித்தார். (கிருஷ்ணமூர்த்தி *The Dravidian Languages* 2003 பக்.46) இதன் பொருள் என்ன? இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தில் பிறந்த உட்குடும்பங்களே ஸ்லாவ், இரானியன்; வேதமொழி; சமஸ்கிருதம், கிரீக், லத்தீன், கெல்டிக், செருமானியம் முதலியவை. தமிழிய மொழிகள் இவற்றுக்கு மட்டுமல்ல, இவற்றின் தாயான, இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்துக்கும் முந்தைய பழமை வாய்ந்தவை என்பதே கிரீன்பெர்க் கருத்து.

(iii) ஏ. ஆர். பொம்ஹார்டு *The Nostratic Macro family: Reconstructing Proto - Nostratic தொல் நாஸ்திராதிக் மொழிப் பெருங்குடும்ப மீட்டுருவாக்கம்*. Brill: Leiden 2008, மற்றும் அவரையொத்த *நாஸ்திராதிக் / மாந்தமுதன்மொழி ஆய்வாளர்கள்* இன்றுள்ள உலக மொழிகளில் பெரும்பாலானவற்றின் தோற்ற வரலாற்றைப் பின்வருமாறு உன்னிக்கின்றனர்.

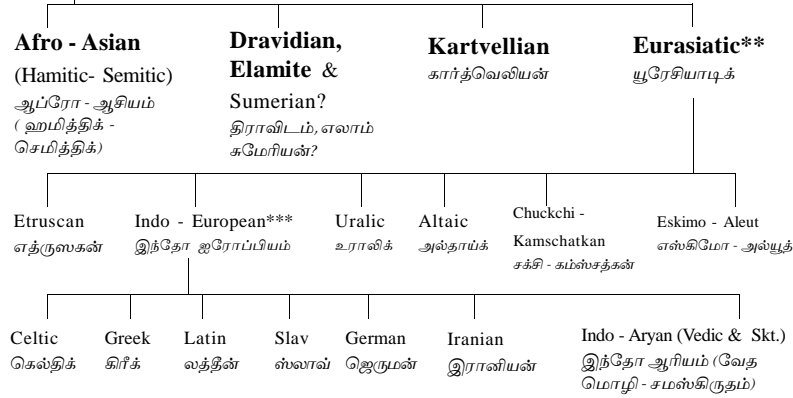
Mother Tongue of man (circa 50000 BP)

Proto - Nostratic -- Proto - Australian Aboriginal -- Proto - Papuan
தொல் - நாஸ்திராதிக் -- தொல் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி-- தொல் பபுவா மொழி

(50000 BP - 15000BP)*

Nostratic (15000 - 12000BP)

நாஸ்திராதிக்

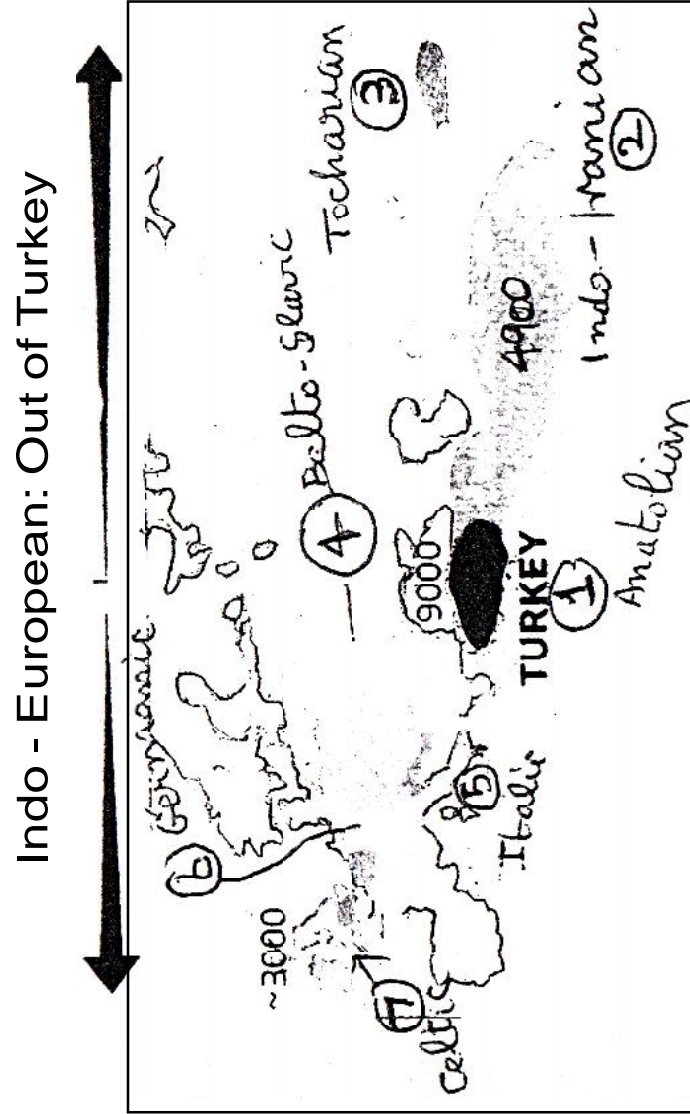

* Irina Pugach *et al* 2013

** See Paget *et al* PNAS May 2013

*** *New Scientist* 7-9-2013 இதழில் டக்ளஸ் ஹெவன் கட்டுரை "Whispers from the Past".

[இ.மு. 9000லிருந்து அனதோலியாவில் வழங்கிய இந்தோ - ஐரோப்பிய மூல மொழியிலிருந்து இ.மு. 4900இல் இந்தோ - இரானியம் பிரிந்து சென்றதை விளக்கும் படம் அடுத்த பக்கத்தில்.]

Anatolian	1	Italic	5
Indo-Iranian	2	Germanic	6
Tocharian	3	Celtic	7
Balto - Slavic	4		

(iv) 1994இல் ஆலன் ஆர். பொம் ஹார்டு & ஜான் சி. கெர்ன்ஸ் இருவரும் இணைந்து எழுதிய “The Nostratic Macrofamily - a study in distant linguistic relationships” (932பக்) என்னும் நூல் மிக முக்கியமானது. அதன் முதல் 190 பக்கங்களில் உள்ள மூன்று இயல்களில் **நாஸ்திராதிக்க-** இல் அடங்கிய மொழிக் குடும்பங்கள் அனைத்தின் **ஒலியனியல் - சொல்லியல் - இலக்கணம்** ஆகியவை ஒப்பிடப்படுகின்றன. பக்கங்கள் 191 - 714 இல் பல்வேறு கருத்துகளுக்கான **நாஸ்திராதிக்க நிலை (பண்டைய) வேர்கள் என்று உன்னிக்கப்படும் 601 வேர்கள் Putative Nostratic Roots** தரப்படுகின்றன. அந்தந்த வேர் சார்ந்தும் அதனின்றும் ஆப்ரோ - ஆசியம், இந்தோ - ஐரோப்பியம், உராலிக் - அல்தாய்க், திராவிடம் - எலாம், கார்த்தவெலியன் (ஜார்ஜியன் முதலியவை), சுமேரியம் ஆகிய மொழிக் குடும்பங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் உருவாகியுள்ள சொற்கள்/ இணைச்சொற்கள் / கிளைத்த சொற்கள் ஆகியவையும் தரப்படுகின்றன. ஸ்தீபன் லெவிட் 1998இல் *Journal of Indo - European Studies* 26: 1-2 (பக் 131 - 53) கட்டுரையில் அந்த 601 பதிவுகளில் 289இல் திராவிட மொழிச் சொற்கள் குறிக்கப்பட்டிருந்ததாக ஆய்வு செய்து கூறியிருந்தார். அப்பதிவுகளில் **முதல் 169** மட்டும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்டு (சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 2012 சூனில் நடந்த 40வது அனைத்திந்திய திராவிட மொழியியலாய்வாளர் மாநாட்டில் பி. இராமநாதன் படித்த கட்டுரையில் மேற்சொன்ன 169 நாஸ்திராதிக்க வேர்ச் சொற்களிலேயே ஏறத்தாழ **100 சொற்கள் தெளிவாக திராவிட (தமிழிய) மொழிச் சொற்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.** [பெரும்பாலானவை இத்துறைப் பேரறிஞர்கள் மொம்கார்டு, கெர்ன்ஸ் ஆகியோரே (பரோ - எமெனோ DEDR 1984யை நன்கு பயன்படுத்தி) இனங்கண்டு குறித்துள்ளவை.] மேலும் சில சொற்களும் தமிழியச் சொற்கள் போல என் சிற்றறிவுக்குத் தோன்றியதில் அவற்றையும் குறித்துள்ளேன். சிற்சில சொற்களுக்குத் தமிழியக் கோணத்தில் சில பதிவுகளுக்குப் புதுவிளக்கம் பெறலாம் என்பதையும் குறித்துள்ளேன். **இவ்விவரங்களை இவ்வியலின் இணைப்பில் காண்க.** [ஏனைய 432 (601 - 169) நாஸ்திராதிக்க வேர்களையும் ஆய்வு செய்து பின்னர் தனியாக ஒரு சிறுநூல் வெளியிடக்

கருதுகிறேன்] முதல் இயலில் 7 - 10 பக்கங்களில் கண்டவாறு, கால்டுவெல், போப், ஞானப்பிரகாசர், தேவநேயன், ஹீராஸ் ஆகியோர் இவ்விஷயத்தில் அன்றே கொண்டிருந்த முடிவுகள் இன்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன எனலாம். 1953 கட்டுரையில் ஞானப்பிரகாசர் நவின்றதுபோல, தமிழ் வேர்களே **இந்தோ-ஐரோப்பியம்** முதலிய குடும்ப மொழிகளின் வேர்களுக்கும் ஒளியும் விளக்கமும் தரவல்லன என்பதும் உறுதியாகிறது.

(v) இவ்வியலிலும், பிற இயல்களிலும், விரிவாக விளக்கிய வற்றில் இருந்து, **தமிழிய (திராவிட) மொழித்தரவுகளே நாஸ்திராதிக் - ஞானமுதன்மொழி ஆய்வுகளுக்கு மேலும் வழிவகுக்க வல்லவை** என்பது 'உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி' ஆகும். அதுமட்டுமல்ல; ஞாலமுதன்மொழி ஏறத்தாழ இ.மு. 50000 இல் உருவானது. அம்முதன்மொழியின் பெரும்பாலான பிறங்கடைகளை அடக்கியதும், இன்றைய உலகில் வாழும் 720 கோடி மக்களுள் மிகப்பெரும்பாலோர் பேசுவனவும் ஆகிய **நாஸ்திராதிக்** மொழிப் பெருங்குடும்ப மொழிகளின் பிறங்கடைகளாக கி.மு. 15000 - 5000 கால கட்டத்தில் அக்காள் மகள்கள்; தங்கை பேத்திகள் (First and Second cousins) போன்ற நெருங்கிய உறவுடைய தென் இந்திய மொழிகள், வட இந்திய மொழிகள் இவற்றிடையே பிணிப்பை ஏற்படுத்தி தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஊக்குவிப்பதற்கு இத்தகைய ஆய்வுகள் வழி செய்யும். எனவே இத்துறையின் முன்னோடியான (திருவனந்த புரம்) திராவிட மொழியியல் சங்கம், மைசூரிலுள்ள மத்திய அரசின் இந்திய மொழிகள் நிறுவனம், அந்தந்த மாநிலத்திலுள்ள செம்மொழித் தமிழ் / தெலுங்கு / கன்னடம் / மலையாளம் நிறுவனங்கள் ஆகியவை தம்முள் கலந்து இவற்றுள் யாதானு மொன்றில் (ஏற்கெனவே உள்ள வரலாற்று - ஒப்பீட்டு மொழியியல் Historical and Comparative Linguistics வல்லுநரும், இத்தகைய ஆய்வை விரும்புபவர்களுமான சிலரைக் கொண்டு ஒரு சிறு குழு a small cell அமைத்து இன்று மேலை நாடுகளில் நாஸ்திராதிக், முதல்மொழி ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு இவ்வாய்வை மேற்கொள்வது நலம். (இத்துறைவல்ல) மேலை மொழியியலறிஞருள் இன்று

முதியோராயுள்ள ஒரு சிலர் காலத்திலேயே இது நடக்க வேண்டும்; பின்னர் நடவாது. அப்படிப்பட்ட குழுவுக்கு புதுத்துறை, கட்டடம், தளவாடங்கள் இத்யாதியுடன் புது அமைப்பு, பெருஞ்செலவு தேவையில்லை; ஏற்கெனவேயுள்ள ஒரு நிறுவனம் / பிரிவே ஆர்வமிருந்தால் இதையும், குறைந்த பொருட்செலவில் செய்து நற்பயன் விளைக்கலாம்.

4. “தமிழர் தமிழகத்தின் (ஏன் தென்னிந்தியாவின், இந்தியாவின்) தொல்குடிகள்; அவர்களின் தொன்மை தென்னாட்டிலும் இந்தியாவிலும் இன்றைக்கு 50000 ஆண்டுகட்கு முன்னர்ச் செல்கிறது; என்பது மாந்த மரபணு அறிவியலின் தேற்றமான, உறுதியான இன்றைய முடிவு ஆகும். ஞால முதன் மொழிக்கு மிக நெருங்கியதாகிய தமிழின் தொன்மை கி.மு. 10000க்கும் முன்னர்ப் பல பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் செல்கிறது” என்று கண்டோம். அம்முடிவுக்கு ஆதாரமான முக்கியமான காரணங்களுள் ஒன்று தமிழுக்கும் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் மொழிகளுக்கும் இடையே உள்ள நெருங்கிய பிணைப்பு ஆகும். ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் எண்ணிக்கை 1770இல் 3 இலட்சத்திற்கும் 10 இலட்சத்திற்கும் இடைப்பட்டதாக இருந்தது எனக் கருதப் படுகிறது. 1960க்குள் அவர்கள் எண்ணிக்கை 50,000 அளவுக்குக் குறைந்தது. இப்பொழுது ஒரு இலட்சம் அளவுக்கு உள்ளனர். அவர்கள் எந்த இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது பற்றிய ஆய்வாளர்கள் கருத்துக்கள் பொதுவாகப் பின்வருவன போன்றவையேயாகும்:-

“கிடைத்துள்ள சான்றுகளின்படி (ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள்) தென்னிந்தியாவிலிருந்து குடிபெயர்ந்து வந்ததாகவே தெரிகிறது.” - எல்கின் (1938)

“இந்தியாவிலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் சுமார் 15000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்ப் புலம் பெயர்ந்து சென்றவர்களின் வழித்தோன்றல்களே ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் (அண்மைக்கால ஆய்வுகளின்படி 15000 ஆண்டுகள் என்பதற்குப் பதிலாக 50,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என்று கொள்ள வேண்டும்.) - லாக்வுட் (1963)

5. (a) ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் அக்கண்டத்தில் 60000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இருந்தே வசித்து வருகின்றனர். அன்று அவர்கள் தம்முடன் கொணர்ந்த தொன்மொழி இன்று 200 மொழிகளாகப் பிரிந்துள்ளது. எனினும் அவை அனைத்தும் மூலமொழியின் அடிப்படைக் கூறுகளைப் பெருமளவுக்கு இன்றும் கொண்டுள்ளன என்கிறார் ஆர்.எம்.டபுள்யூ. டிக்சன் (*The Languages of Australia* 1980; *Australian Languages* 2002) டிக்சன் மற்றும் பிற அறிஞர்கள் கருத்துப்படி தொல் ஆஸ்திரேலிய மொழியானது உலகின் மிகப் பழைய மொழி, எடுத்துக் காட்டாக “தொல் இந்தோ ஐரோப்பிய மொழி” (Proto-Indo European) உருவானதாகக் கருதப்படும் கிமு.8000க்கு மிக முற்பட்ட காலத்திலேயே அது பேசப்பட்டு வந்தது. தொல் ஆஸ்திரேலிய மொழியை வேறு எம்மொழிக் குடும்பத்தோடு தொடர்பு படுத்தலாம் என்று கருதுங்கால் திராவிட மொழித் தொடர்பு ஒன்றே எண்ணத்தக்கது” நாரிசு, பிரிச்சார்டு, கால்டுவெல் ஆகியோர் ஆய்வுகளைப் பின்பற்றி 1885-லேயே சி.டி. மக்ளீன் ஆஸ்திரேலிய மொழிகள் - திராவிட மொழித் தொடர்பு பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்.

“திராவிட மொழிகளுக்கும்(தெற்கு, மேற்கு) ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிமக்களின் மொழிகளுக்கும் இடையிலே நெருங்கிய இலக்கண ஒற்றுமை உள்ளது. பதிலிப் பெயர்கள் (pronouns) வருமாறு.

தமிழ்	ஆஸ்திரேலியன்
தன்மை: நான், யான், நாஎன்,	ஞா, ஞாய், ஞாட்ஸ,
முன்னிலை: (thou) நீன் நின்	ஞான்ய, ஞின்னே, ஞிண்டு.
நின்ன, (you) நன், நிம், நீர், நும்	ஞிண்டே நிமிடு, நுரே, நுவ,
நீவு	ஞீர்லே

தமிழ் ‘என்னை’யுடன் ஆஸ்திரேலிய ‘ம்மோ’வை ஒப்பிடுக. பின்வரும் இனங்களில் இவ்விரு குடும்ப மொழிகளுக்கும் இடையே பொதுவான இலக்கண ஒற்றுமை உள்ளது; முன்னொட்டுக்களுக்குப் பதிலாகப் பின்னொட்டுகள் பயன்பாடு;

தன்மைப் பன்மையில் உள்பாட்டுப் பன்மை உள்ள நிலை; வேர்ச்சொல்லோடு சில ஒட்டுக்களைச் சேர்த்து (அடி - அடிப்பி, செய் - செய்வி போல) செய்ப்பாட்டு வினை, பிற வினை போன்றவற்றை உருவாக்கிக் கொள்ளுதல்; ஒட்டு நிலைமொழிச் சொற்றொடரமைப்பு; வாக்கிய அமைப்பு போன்றவை அவ்வொப்புமைகள்.”

b) டி.க்சன் 1980 நூலில் பின்வரும் கூடுதல் ஒப்புமைகளையும் சுட்டுகிறார்:-

i) ஒலியன்களில் வியத்தகு ஒற்றுமை

ii) ட, ற, ர, ல, ள போன்ற ஒலியன்கள் சொல் முதலில் ஒரு பொழுதும் வரமாட்டா

iii) நான்காம் வேற்றுமை உருபு தமிழில் உள்ளதுபோல் கு (gu) தான்.

iv) சொல் முதலில் ஒருமெய் மட்டுமே வர இயலும்

c) சொல்வடிவிலும் பொருளிலும் தமிழுக்கும் ஆஸ்திரேலிய மொழிகளுக்கும் இடையே உள்ள வியத்தகு ஒற்றுமையைக் காட்டும் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடியினர் மொழிச் சொற்பட்டியல் சிலநூறு சொற்களுக்கு மேல் கொண்டதாகும். சில வருமாறு.

சொல்வடிவிலும் பொருளிலும் தமிழுக்கும், (ஏறத்தாழ 50,000 - 40,000 ஆண்டு தொன்மையுடைய) ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் மொழிகளுக்கும் இடையே உள்ள வியத்தகு ஒற்றுமையைக் காட்டும் சொற்கள் சிலவற்றின் பட்டியல்.

தமிழும் ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மொழிகளும்

ஆங்கிலத்தில்	தமிழில்	பொருள்	ஆதாரம்
Yerumba	எறும்பு	honey ant	Basedow (1925) P. 117
ma/mo	மயிர்	hair	Curr (1886)
moiranje	மயிராஞ்சி	loin cloth of hair	Basedow 114
kutturu	குத்துரு	fighting stick	Basedow 114
ngambula	ஞாம்புல	my eye	Love (1936) P. 42

ngungubula	நீங்நீபுல	your eye	”
ambula	அம்புல	his eye	”
nynggubula	நீங்நூபுல	her eye	”
muna, muno	முன, முனோ	mouth	”
indja	இஞ்ஞா	nearby he	”
ino	இனோ	some distance he	”
iru	ஈரு	out of sight he	”
ngarendu	ஞாரெண்டு	you and I (Inclusive)	”
arendu	ஆரெண்டு	another and I (Inclusive)	”
iraiya	இறைய	father	” p. 43
bui	பூய்	go away	” p. 34
kalam	கலம்	catamaran	” p. 6
undjanguru	உஞ்சாங்குரு	place of origin of river	” p. 48
umindjanguru	உமிஞ்சாங்குரு	place where river joins the sea	” p. 48
ngangga	ஞஞ்ஞா	mother	Batges (1938)
beelgar	பீல்கார்	river people	”
waddarngar	வத்தர்ங்கார்	seacoast people	”
wa me	வாமெ	come out	Warner (1937) p .298
nin me	நின் மெ	Stop there	” p. 298
ama, amoo amma	அமா, அமுஅம்மா	breast/mother	Curr (1866)
aboo, baba,	அபு, பாபா		
mama, neiya	மாமா, நெய்யா	father	”
boole, bolloo	பிள்ள	child	”
yakkan	யக்கன்	mother	”
ilayaru	இளையரு	young man	Strehlow (1947 P73
palanali	பளநாளி	ancient times	Harney (1957) P 73
coo-ee	கூய்	Australian aboriginal call	”
katte	கட்டெ	digging stick	”
maran	மாரன்	proper name	Harney (1959)
Kunanjan	குனஞ்சன்	proper name	”
munro	மன்றோ	surroundings of shrine	”
Anmma-	ஆன்மா -	glad you here	
- nyinnin	-நின்னின்	to see	Lock wood
- Ingoora	-இங்கூர		(1963) P 188
nongu	நோங்கூ		

yal wonga	யாள் வோங்க	who said that?	”
wamara (anglicised as woomera)	வாமர	throwing stick	Lockwood (1962)
wulay	ஒலே	vanish, get lost	Dixon (1972)
boe, booga	போ, போக	die, dead	Curr (1886)
wiama	வாமா	come, you	Greenway (1973)
Na	நா	what?	Curr (1886)
yalla?	யெல்லா?	where?	”
ngaaa	ங்ங்க	this here	Dixon (1980) 357
Gurundji	குருஞ்சி	place name	Bird - Rose (1991)
mannie	மண்ணி	earth/land	Curr (1886)
Oenppalli	அயன்பள்ளி	place name	Bird - Rose (1991)
Karangupurru	கரங்குபுற்று	place name	”
ngaliwurru	ஞாலி வூற்று	place name	”
pira	பிற	moon	”

(ஆதார நூல்களின் பட்டியலை பி. இராமநாதன் “நாசுதிராதிக் - ஞால முதன்மொழி ஆய்வுகளுக்குப் பாவாணர்தரும் ஒளி” (உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2008) நூலில் காண்க.)

Mother Tongue (Journal of the Association for the study of language in Prehistory) மடலம் XI 2006 இதழில் பிளெமிங், மாரிசு, பிலாசுக், ஆகியோர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளில் சுட்டியுள்ள “தமிழ் - ஆத்திரேலியப் பழங்குடி மொழிகள்” சொல் ஒப்புமைகள் சிலவற்றையும் சேர்த்துள்ளேன். முதன்மொழி ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களான Mother Tongue இதழை நடத்தும் குழுவினர் விட்சல் ஹார்வர்டு பல்கலைக்கழகம், பெங்ட்சன், பிளெமிங், Michael Witzl, John D. Bengtson, Harold C. Flemming முதலியவர்கள்.

6. ஐம்பதாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் அக்கண்டத்திற்குள் நுழைந்தபொழுது கடல் மட்டம் இப்பொழுதுள்ளதைவிட 400 அடி - 600 அடி குறைவாக இருந்தது. தற்பொழுது கடல் நீரால் மூடப்பட்டுள்ள கண்டத் திட்டு (Continental Shelf) அப்பொழுது நிலப்பரப்பாக இருந்

தமையால் எல்லாக் கண்டங்களின் பரப்பளவுமே அதிகம். காண்க: சு.கி. ஜெயகரன் “Lost land and the myth of Kumarikandam” 94-109 of *Indian Folklore Research Journal* 1-4 December 2004 மற்றும் அவருடைய 2012 *குமரி நில நீட்சி* (IV பதிப்பு: காலச்சுவடு பதிப்பகம்) ஆஸ்திரேலியா, நியூகினி, தாசுமேனியா அனைத்தும் இணைந்து ஒரே கண்டமாக (“சாகுல்”) இருந்தன. மொத்தப் பரப்பு இப்பொழுதுள்ளதை விட 1/7 பங்கு அதிகம். திமோர் தீவுக்கும் தொல் ஆஸ்திரேலியா கண்டத்துக்கும் இடையே கடல் ஒரு சில மைல் அளவுதான் இருந்திருக்கும். இப்பொழுது உள்ள ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் முன்னோர்கள் அனைவரும் திமோர் மற்றும் இந்தோனேசியத் தீவுகளிலிருந்து கட்டுமரம் போன்றவற்றில் சில மணி நேரத்தில் கடலைத் தாண்டிச் சென்று ஆஸ்திரேலியாவுக்குள் நுழைந்திருக்க வேண்டும். நுழைந்த பின்னர் சுமார் 500 ஆண்டுகளுக்குள் அவர்கள் ஆஸ்திரேலியா - தாஸ்மேனியா முழுமையும் பரவிவிட்டனர் என்று தொல்லியல் சான்றுகள் நிறுவுகின்றன.

7. கி.மு.15000 அளவில் கடல் மட்டம் 200 அடி உயர்ந்தது. அதன் பின்னர் மேலும் உயர்ந்து கி.மு. 10000ஐ ஒட்டித் தற் போதைய நிலையை அடைந்தது. ஆக, கடந்த 10000 ஆண்டு களுக்கு மேலாக ஆஸ்திரேலியா தனிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கண்டமாக இருந்து வந்துள்ளது. அக்கண்டம் வாழ் பழங்குடிகள் கடந்த 10000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, உலகின் பிற பகுதிகளில் வாழும் எந்த மக்களுடனும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லாது வாழ்ந்து வருகின்றனர். (கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியர் அக்கண்டத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் வரையில் அதுதான் நிலைமை). இப்பொழுது அறியாமை காரணமாக பன்னாட்டு மொழியியலாளரும் பின்பற்றி வரும் **Dravidian descent “திராவிடர் இறக்கம்”** கொள்கைப்படி மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளைவிட்டுக் கி.மு. 3000இல் நீங்கித் தொல் திராவிடர் தெற்கு நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்து பரவி கி.மு.1000இல் தமிழ்நாடு அடைந்தனர் என்ற உண்மைக்கு மாறான கருதுகோளைக் கைக்கொண்டால் (i) தமிழுக்கும் (ii) கடந்த 10000 ஆண்டு களுக்கு மேலாக எந்த மக்களுடனும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லாமல் வாழும்) ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களுடனும் யாதொரு தொடர்பும் இல்லாமல் வாழும்) ஆஸ்திரேலியப்

பழங்குடி மக்களின் மொழிகளுக்கும் எப்படி அவ்வளவு வியத்தகு ஒப்புமைகள் இருக்க முடியும்? எனவே கி.மு. 10000க்கும் கழிபழங்காலத்திலேயே தமிழிய மொழி பேசுநர் தமிழகத்தில், தென்னிந்தியாவில், இருந்தனர்; அதற்குப் பின்னர் இந்தியாவிலிருந்து வடக்கு நோக்கிப் பரவிய திராவிடர் ஏற்றம் (Dravidian Ascent) காலக் கட்டத்தில்தான் (வேதமொழி, சமஸ்கிருதம் இவற்றின் தாயான) இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பம், உரால், அல்தாய்க் மொழிக் குடும்பம், செமித்திய மொழிக்குடும்பம் போன்ற மொழிகள் தொல்தமிழிய (தொல் திராவிட) மூல மொழியிலிருந்து பிரிந்தன என்ற உண்மையை நிலைநாட்டுவதற்கு மேலே விளக்கிய “தமிழ் - ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்கள் மொழிகள்” இடையேயான உறவு முதன்மைப் பங்கு பெறுவதை உணர்க.

8. இவ்வியற் செய்திகளைத் தெளிவாக்கும் பின்வரும் விளக்கப்படங்களும் நிலைப்படங்களும் இந்நூல் இறுதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

- (i) “புவியின் தோற்றத்திலிருந்து இன்றைய மாந்தன்வரை”
- (ii) கண்டங்கள் நகர்வு வரலாறு
- (iii) இப்போதைய பூமிப்பாளங்கள்

(iv) ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றிய Anatomically Modern Humans என்னும் இன்றுள்ள ஒரே மாந்த இனத்தின் (720 கோடி மக்களும் ஒரே இனமே) மூதாதையினர் (சில நூறு எண்ணிக்கை அல்லது அதற்கும் குறைவு) இ.மு. 70000 - 50000 அளவில் ஆப்பிரிக்காவை விட்டு வெளியேறி) உலகெங்கும் பரவிய காலகட்டத்தில் இ.மு 50000க்கு முன்னரே தமிழகத்துக்கும் ஆஸ்திரேலியக் கண்டத்துக்கும் வந்து நிலை பெற்றுள்ளதை விளக்கும் படம்

(v) நாஸ்திராதிக்க மொழிப்பெருங்குடும்பத்தில் அடங்கிய மொழிகளின் பட்டியல்

(vi) AMH இனம் உலகெங்கும் பரவிய காலகட்டம், பரவிய வழித்தடங்கள் ஆசியவற்றைப்பற்றி இன்றைய அறிவியல் புலங்களும் பிற்புலங்களும் ஏற்கும் முடிவு;

(அ) சிரில் அய்தன் (2009) *A brief History of Mankind; 150000 years of Human history.*

ஆ) *Nature* (London) 3 May 2012 , மடலம் 485; பக் 25.

(மேலிரண்டும் தெரிவிக்கும் செய்தி ஒன்றே)

(vii) ஞாலமுதன்மொழிக்கு மிக நெருங்கியது தமிழ் என்பதை நிறுவ உதவும் கால்டுவெல் தொடங்கிப் பன்னாட்டறிஞர் பலரும் செய்துள்ள ஆய்வு நூல்கள் கட்டுரைகளின் சுருக்கத்தை நிலப்பகுதி , நாடு வாரியாகக் காட்டும் உலகப்படம்.

இயல் (ஆ) வின் இணைப்பு

ஆலன் ஆர். பொம்ஹார்டு, ஜான் சி. கெர்ன்ஸ் இருவரும் இணைத்து 1994இல் எழுதியது *The Nostratic Macro family - a Study in distant linguistic relationships* (நாஸ்திராதிக் மொழிப் பெருங்குடும்பம் - மொழிக்குடும்பங்களிடையே இருந்த கழிப்பழங்கால உறவை, விளக்கும் ஆய்வு என்னும் புத்தகமாகும். தமிழியம் (திராவிடம்), இந்தோ - ஐரோப்பியம், ஹமைதிக் - செமிதிக், எலாம், உராலிக் அல்தாய்க், கார்த்வெலியன் முதலிய மொழிக்குடும்பங்களுக்குத் தாயாக நாஸ்திராதிக் என்னும் மொழிப்பெருங்குடும்பத்தை 60-70 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட ஆய்வில் மேலை மொழியியல் அறிஞர் உன்னித்துள்ளனர். அந்த நாஸ்திராதிக்கின் வேர்களாக இருந்தவையும் (பின்னர் தமிழியம், இ.ஐ. முதலியவற்றில் எண்ணிறந்த சொற்களைப் படைத்தனவும் ஆன 601 வேர்களை அந்நூல் தருகிறது. அவற்றில் முதல் 169 பதிவுகளில் உள்ள நூறு தமிழிய வேர்கள் வருமாறு:

வ. எண்.	பொ-கெ	நாலின்	நாஸ்திராதிக்	தமிழியம்	பரோ எமெனோ
Sl. No.	601	பதிவுகளில்	Nostratic	Dravidian	திராவிடசொற்பிறப்பியல் அகராதி (திருத்தியது) 1984 இல் பக்கம் எண் பதிவு எண் 1984
		வரிசை எண்			Pg. no / Entry number in DED (R)
		Sl No. out of B&K			
		601 entries			

1	2	3	4	5
(1)	2. *bur/bor	to bore/pierce	purai புரை 'tubular hollow:'	380/4297

- (2) 3.*-do- to strike/hit/beat... poru பொரு
'fight/ dash against' 401/4540
[**லத்தீன்**. ferio; 'to strike/smite/ beat...]
- (3) 4. *bar/*ber 'to swell/puff up/ paru பரு 'become large'
expand peru பெரு 'great/
grow thick' 389/4411
- (4) 6. -do-' to bear/carry/bring parppu பார்ப்பு 364/4095
forth parval பார்பல்
poru பொறு 404/4565
[**சம்ஸ**. *bharati* 'to bear/carry' *bhariman* 'supporting, nourishing']
- (5) 8. *buw/*bow 'to go/come/ po போ to go/proceed 404-5/4572
proceed/spend time /lapse'
[**சம்ஸ**. *bhavah* to become/be/exist/live/stay/abide
Proto Afro - Asiatic (=Hamito - Semitic: baw/baw to come/go(in) /enter Arab baa 'come again']
- (6) 9 (same as 8) 'to become/arise/ pu பூ blossom/fourish
come into being menstruate/create 384/4345
/ grow
[**சம்ஸ**. *bhavati* 'wealth' *bhutih* well-being, wealth, fourune]
- (7) 10. *bul-u / bol-u to ripen, bloom, poli பொலி flourish, 402/4550
blossom, sprout, prosper, abound
mature
[**லத்தீன்**. *folium* 'leaf' OE *blowan* 'to bloom/flower']
- (8) 14. *bel/*bal 'worn out, weak, pulampu புலம்பு 'to fade' 404/4571
tired, old' pular புலர் 'to fade
/wither/ faint/ become
weak/ decrease
- (9) 15*bal /*bal 'to shine/be bright' palapala பளபள 357/4012
[OE. blaese torch, fire] glitter/ shine
- (10) 16. *bar/*bar 'to shine/be bright' pare (Kannadam) 354/3980
'to dawn'; parahu
(Telugu) 'to shine'
[**சம்ஸ**. *bhrajate* 'to shine/gloom/ glitter]
- (11) 17[as in 16] 'to be kind, charitable [**இவ்வாசிரியன் கருது**
beneficent, to do **வது: இனி ?? எனக்**
good **குறிக்கப்படும்]**
pari பரி 'to be
affectionate' pari/
parivu பரி/ பரிவு
'love, affection' 353/3964
[**அர்மினியன்**: bari 'good'; **தொல் செமிதிக்**: *bar-ar 'tobe kind']

- (12) 18. *bad/*bad 'to split/cleave/
separate/divide' KUWI pad (-it-) 'to break'
pat (-h-) 'to smash'
[The KUWI words are developments of the Tamil Onomotopoeic expressions
pata pata படபட 343 / 3841 of DEDR]
- (13) 19. *bur-g /bor-g to protrude/be prominent porai/porrai
பொை/பொற்றை
[சம்ஸ். br h'ant' high, tall, great, strong,
OE burg 'fortified place (town/ city)']
- (14) 21 *bah,*bah to say, speak' [?? pakar பகர் (-v-), -nt-)
to tell, utter, say' 340/3804
pukal புகல் 'to say,
state, sound'] 375/4233
[லத்தீன், fari 'to say/ speak' தொல் - செமிதிக்.*bah-al 'to say, speak'
எத்தியோபிக், bahla 'to speak']
- (15) 22*bak/*b k 'to cleave, split break open paku பகு
(paku, pakut
பகுவ், பகுத்) 340/3805
[சம்ஸ் bhanakti 'to break, shatter' bhajati 'to divide, distribute'
தொகாரியன்A. bhak; தொகாரியன்B bhake 'part, portion'
ஹீபுரு. baka; அரபு bakara 'to split, rip, cut open']
- (16) 24. *bar/*bar 'seed, grain' paral பரல் pebble, seed,
stone of fruit 353/ 3959
[லத்தீன். far 'spelt, grain' OE. bere 'barley' அரபு. burr 'wheat' அக்காதியன்
burru 'a cercal']
[?? see also vari 'paddy; மலையாளம்; vari 'a wild growing paddy' தெலுங்கு
vari 'paddy' 475/5365; varaku வரகு 'common millet; கன்னடம் 'barga, baragu' வரகு
மராத்தி barag 'millet' சம்ஸ். varuka - a kind of inferior millet 474/5260]
- (17) 25. *bay/*bay 'to apportion, divide, distribute, allot [?? pey பெய் (-v-;-t-)
"to rain, fall; pour
down; serve up, as food
in a dish; shed (as tears);
distribute] 389/4407
[?? Anatolian languages of circa 1000BC: லூவியன். piya 'to give'; லிசியன்
piye 'to give' விடியன் bi 'to give' கமேரியன் ba 'to give as a gift or ration;
See also A Comprehensive Etymological Dictionary of the Tamil
Language (செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி) 1985 - 2011, VI - iii: p.19
peythal பெய்தல் 'to give, confer'. See: "uyirkku vitu perakkam peytanai" (தேவாரம்
975.7); பங்கிடுதல் pankitatal 'to distribute' Diwakara Nighantu.]
- (18) 26 *ban /ban 'to goin/fit/twist together, to fashion to form or produce in any way pan பண் service,
work, business 347/3884
pani பணி 'act'
panni/pannu
பணி பண்ணு 'make,
effect, produce'

- [சம்ஸ்: *bandhati* 'to bind, tie, fix, fasten, to arrange, form, make, do OE. bendan 'to bind' அக்காதியன் *banu* 'to build, form' *banu*, 'well made, beautiful]
- (19) 28. *bun/*bon 'to puff up, inflate, expand, swell ponku பொங்கு 'to swell, increase, rise, abound 395-6/4469
[சம்ஸ். *bamhate* 'to grow, increase great' *bahu-h* 'much, abundant' சுமேரியன் b'un 'to blow, inflate; breathe]
- (20) 30. *bur/*bor 'to cover, enclose, wrap up por போர் 'to wear/wrap oneself in, cover, envelope, surround 406/4590
[ஜார்ஜியன் bur 'to shut, close']
- (21) 32.[same as 30] to whirl, rage agitate [??pural புறள் (புறள்வ், -, புறண்ட) piral பிரள் 'to roll over, be upset, be changed, over-turned...'] cognate with urul kurul, curul உருள், குருள், சுருள் 379/4285
[சம்ஸ். *bhurati* to move rapidly, stir, quiver, struggle' லத்தீன் *furo* 'rage']
- (22) 33 *bar/bar 'to make a sound, to utter a noise parai பறை 'to speak/say' 359/4031
[OE. *beorcon* 'to bark']
- (23) 34. *p uw-/*p ow- 'to puff,blow, exhale, puff up, inflate மலையாளம் Pucci பூச்சி 'fart' 385/4354
[சம்ஸ். *phu-karoti* 'to puff, blow']
[?? A better alternative would be Tamil / Malayalam / Kannada / Telugu: pu' பூ to blossom, flower, bloom, flourish, produce, create, expand 384/ 4348]
- (24) 34 *phil/*p cl , 'to split, cleave pil பிள் (pilv-, pint-, pilp, pitt-) pila பிள 'to split, cleave, rend, tear, pierce' 371/4194
[சம்ஸ். *phalati* 'to split, cleave]
- (25) 37 *p(h)ar/ *p(h)ar 'to separate, divide pari; பரி -v-;-nt-; -pp-;-tt-; 'separate, cut asunder, destroy 353/3962
piri பிரி (அதே பொருள்) 370/4176
[சம்ஸ். *purta-m* 'gift'; லத்தீன். *pars* 'equal'; *pars/ partio* - 'part, share']
- (26) 38. *p ay/*p at 'to open wide, spacious ?? onomotopoeic expression: pata pata படபட 343/3841
- (27) 39 *p ir/*p er. 'to bring forth, bear fruit' peru பெரு (peruv-, perr-) pira, piravi பிற, பிறவி, 'to get, obtain beget, generate, bear 394/4422

- (28) 40 *p ap/*p ap 'to swell, fatten' Tamil/Malayalam/Kan
pacci பாச்சி 'milk, mother's
milk' (nursery word) 361/4058
pal பால் 'milk, milky juice
of plants, fruits etc;
Toda. po's 'id' 364/4096
[சம்ஸ. *payate* 'to swell, fatten, overflow, abound, *payes* 'milk']
- (29) 43*p as-w/*p ag 'fire, flame, pu பூ 'spark, as of fire' 384/4347
spark, to warm, heat'
- (30) 44. *p at/*p t to haston, move ?? CEDT VI-i :594/598
quickly; foot endorses the plausible
view of Devaneyan that
patam பாதம் (from pati பதி 'to
imprint' is a Tamil word
and NOT a Sanskrit
loan. Perhaps the word
might be a Nostratic
survival in Dravidian as
well as I.E.)
[சம்ஸ. *pat* (Genitive singular *padah*) 'foot']
- (31) 45 *p ath/*p ath 'to flutter, quiver, pataru பதறு (patari-
tremble, palpitate, பதறி-) 'to be flurried,
to move rapidly confused, to be impatient,
overhasty, hurry'
patarram பதற்றம்
'rashness, hurry'
patai பதை, (-pp-, -tt-)
to throb as in sympathy)
flutter, quiver 349/3910
- (32) 46 *p ar/*p 'to spread, scatter' para பர 'to spread, be
diffused, be flattened,
be broad' 351/3949
[சம்ஸ. *bhṛsnoti* 'to sprinkle, to shower' க்ஷேமநியம். *par* 'to spread/stretch out.]
- (33) 47. (same as 46) 'to move swiftly, para பற (parapp-, parant-)
hasten, be in a to fly, hover, flutter,
hurry, to fly/flee hasten, be in a hurry' 358/3022
pari பரி (-v-), (-nt-) to
run, go out, escape 353/3963
- (34) 50. *p ur/*p or 'calf, heifer' **Kota.** *pory* 'young bullock'
Kannada *hori* bull calf,
bullock 406/4593
- (35) 51.*p as/*p as 'to split, cleave, **Proto Dr.** **pa(y)*, **pac*
break, shatter' 'to divide, separate,
distribute' *payal* 'half,
share' 350/3936

[?? *paku* பகு 'divide' - *pakal* பகல் - *payal* பயல் *CEDT* VI-i p 34 explains Caldwell & G. Devaneyan's correct finding that the Sanskrit root **bhaj* 'divide' is derived from *paku*. The Proto Dravidian root should therefore be corrected as "paku" பகு]

(36) 54. *pal/*p al" to fill pala பல 'many, several, diverse; pal பல 'many' 355/3987
[சம்ஸ். *p* - *par-ti* 'to fill, nourish, sate; *prna -ti* 'to fill' *puruh* 'much, many, abundant' *purnah* 'full filled']

[?? The correct Tamil cognate would be *palunu* பழுநு (*paluni*- பழுநி-) *palunu* பழுனு (*paluni*- பழுனி-) 'to grow, ripe, become mellow, mature; be full or perfect']

(37) 55 [same as 54] 'settlement, settled place (gan-g purah) rampart wall, fortress, castle,city palli பள்ளி, 'hamlet, temple, sleeping' halli ஹள்ளி 358/4018

[Proto Finno -Ugrain **pal* 'village'; Hungarian *Falu/falva* 'village, Mongol *balrasun* 'city, village' Old Turk *baliq* 'city, village']

(38) 57 *p id/ p ed- 'to snatch away, recover, to get back, rescue' piti பிடி to catch, grasp, seize; to make a handful. piti பிடி. (intransitive) to adhere, to be pleasing, to be suitable 367/4148

[Proto Finno- Ugrain. *pita* 'to seize, hold, grasp, to cling to']

(39) 58. *p in / *p en 'to watch (over) to protect, to nourish, to nurture pen பேண் 'protection penu / peni பேனு/பேணி 'treat tenderly, cherish, foster, protect, regard, esteem, honour, care for'

[லத்தீன். *penus* 'food supply, provisions' வித்துவேனியன் *penas* 'food' *penu/ peneti* 'to feed, fatten']

(40) 61 *p ir/* p er- house purai புரை 'house, dwelling, small room Kodagu pore பொரெ 'roof'

[Luwian *parn*; Lycian *prnna*; Lydian *bira* ; Egyptian *pr*; 'house' in all the four]

(41) 66 *p ir/ *p er to turn/twist piri பிரி /puri புரி 'twist, strand, wisp, to curl, turn 370/4177

(42) 68 *p ir-/ *p er 'to tremble, shake, to be afraid, fear piral பிறழ் to tremble' piralcci பிறழ்ச்சி piralvu பிறழ்வு

- ‘shivering, trembling’
pirappu/pirakkam
பிறப்பு/பிறக்கம்
awe, fear
- 372/4200 [OE *fyrhto* ‘fear, fright’; ?? piral பிறழ் is derived from pural புறள் ‘to roll, tremble’ The substantive meaning of piral meaning is not ‘to tremble’; that meaning is highly derivatory. Hence the inclusion of piral பிறள் under B&K 68 is not convincing. See also *CEDT* VII ii 167-168]
- (43) 72 *dul /*dol ‘to dangle hand, swing back and and forth’ tulanku /tulanki
துளங்கு/துளங்கி
(to move, sway, from side to side, shake, be perturbed, droop)
- [L.German. *dallen* ‘to dangle’ Armenian *dolam* ‘to tremble, shake, quiver’]
- (44) 73. *dun / *dan ‘to cut off, cleave, split, tuni துணி ‘to be sundered, cut, severed, to be removed/ torn; to become clear, resolve, determine’
tuntam துண்டம்
‘piece, fragment, bit’
tunti துண்டி. to cut etc 289/3310
- [OE. *dynt* ‘stoke, blow, bruise’]
- (45) 74. *day/*day ‘to look at, consider, examine’ tedu தேடு, tedi தேடி
‘to seek, search for, enquire after, acquire, earn, procure
tentu தேண்டு, tenti தேண்டி.
tettam தேட்டம்,
tettu தேட்டு, ‘acquiring,
earning, seeking,
search, pursuit 303/3456
- [சமீஸ். *didhati* ‘to perceive, think, reflect, wish’ *dyayati* ‘to think, contemplate’]
- (46) 76. *dur/*dor ‘spot, dirt, blemish’ turu துரு ‘rest, flaw’
turucu துருசு /turuchi/turicu
‘spot, dirt, blemish,
stain, defect, rust’ 292/3343
- OE *drosne* ‘dregs, dirt’;
For 79, 82, 86, 87, 88, 89 see serial numbers (52)-(57) below
- (47) 91. *t ak / t ak ‘to form, fashion, make, create’ ?? B&K have not given any Dravidian words. But Devanayan proposed in 1966:
tai தை to join -
taiccu தைச்சு -
taccu- தச்சு taccan தச்சன்
(a joiner, carpenter) -
takton
- [சமீஸ். *taksai* ‘to form, fashion, make, create; லத்தீன் *texo* ‘to weave, bind’ Pre-Greek. *teks-tin* ‘carpenter’ Greek *tekton*]

- (48) 95. *t ar/*t ar 'to rub, wear down' Malayalam talaiyuka தழையுத
'to be worn out,
rubbed (as a rope),
ground (as a knife)' 270/3114
[?? see also tey தேய் 'to wear away by friction, be emaciated, grow thin, wane as the
moon. 303/3458]
- (49) 97*t ir,*t er 'to tremble, shake' **Naiki/ Parji/Gadaba/Konda:**
tir, tirg, 'to tremble
shudder' 283/3253
சம்ஸ. trasati 'tremble, quiver'
[??? see *DEDR* 279/ 3216: titukkenal திடுக்கெனல், titukkittu திடுக்கிட்டிடு etc with
semantic spread of 'trembling, shuddering' 3253 and 3216 seem to be cognates.]
- (50) 98. *t al/* thal 'to stretch, spread, talu தாலு /tali தாளி
extend; lift, raise, to bear, suffer, tolerate,
make high' be worth, be possible, 277/ 3188
practicable & 301/3434
[*சம்ஸ. tula* 'balance, scale' *tulayati* 'to lift up, raise, weigh']
- (51) 100*t ak/*t ak 'to touch, push, **Kannada.** tagalu/
strike tagilu/ tagulu
'to come in contact
with, to touch, to hit'
Tamil cognate
taiva தைவா/
taivarutal தைவருதல்
'to touch' 261/3019
- (52) 79 *dal/d l 'to cut, prick, tallu தல்லு (talli தல்லி-)
pierce, gash, notch to beat, crush 270/3105
wound
[*OE dolg* 'wounded person']
- (53) 82. *da /*da 'to glitter, shine, taka தக taka தக (v) ல்
burn brightly' enal எனல் (onom) 'dazzling,
glowing, glittering' 259/2998
- (54) 86. *dil /*del 'to shine, become teli தெளி 'to become
bright' clear, limpid, screne,
to be better 300/3433
- (55) 87 *dul,*dol 'to burn, to be tulanku துளங்கு
bright' (tulanki துளங்கி-)
'to shine, sparkle,
glitter, be bright' 293/3360
- (56) 88 *day /*d y 'to take, bring **P.Dr** ta தா 'to give
convey' taru தரு 'give,
to give; tanta தந்த(past);
taruvi தருவி 'cause to bring

- (57) 89 *da/* da 'along with' together with, in addition to' **Elamite** da 'also, too, as well, likewise'
- வேதிக்.** *sa-dha*, 'with' **சம்ஸ.** *saha* 'with' iha 'here';
[?? cognate with Tamil case suffixes: 'otu ஓடு, utan உடன்'.]
- (58) 102 *thi / *t e 'you' nin-ni 'you' *CEDT V ii* 129&150
[**சம்ஸ.** *tvam* 'you' *tvam/tva* 'instrumental singular.].
- (59) 103. *t a/*t a. 'this' tam தாம் (oblique tam தம்
*t u,*t 'that' before vowels; tamm-
தம்ம) they, themselves 275/3162
[**சம்ஸ.** *tad* 'this,that' **வித்துவேனியன்** *tas* 'this/that']
- (60) 104 *t aw/ *t aw 'to swell' tava தவ 'much, abundantly' 270/3146
- (61) 106 *t an/*t an 'to extend, spread, stretch.' tani தணி 'to abound, be profuse, to increase in size, to grow fat' 265/3047
[**சம்ஸ.** *tanoti* 'ibid']
- (62) 107 *t um/*t am 'fill, fulfill' tumpai தும்பை
'assembly, crowd' 291/3331
[?? Seems to be erroneous. "tumpai" 3331 has only a metaphorical meaning of "assembly, crowd" from the Thumpai-t-tinai, the stage of hand-to-hand fighting in ancient warfare. Apter Tamil words are 'tutai- tal துதைத்தல் (*CEDT IV ii* 170) 'intense, copious'; tala-talattal தளதளத்தல் (*CEDT IV. i.* 294) 'plump, full' and tatumpu - tal ததும்புதல் (*CEDT IV. i* 136) to fill, become full'. (tal தள் - tala தள - talampu தளம்பு - tatampu ததம்பு - tatumpu ததும்பு)]
- (63) 108 *t al/ *th l 'to push, thrust' tallu தள்ளு /talli தள்ளி
'to push, force forward, shove away, to expel; to reject, to dismiss' 273/3135
- (64) 109.*t al'/*t al 'head, top end, headman, chief' talai தலை 'head, top end'; talaimai தலைமை
'leadership'; talaiivan தலைவன்
'chief, headman, lord' 269/3103
[**Old Irish** *taul* 'forehead, boss' **Breton** *tal* 'forehead']
- (65) 110. *t ur/*thor 'to cram, push in staff, thrust in, press in' turu துறு (tuurv துறுவ் -, turr துற்ற்-)to be thick, crowded, full, to be closed' 294/3367
- (66) 111. *t ah/ *t ah 'to reduce, diminish, wear away, lesson' tei தேய் (-v-, -nt-)
'to wear away by friction, to be rubbed, to wane (as the moon), to waste away' 303/3457

- (67) 112 *t ar/*t ar 'to draw, pull drag' **Kannada** / dara dara 'noise of drawing something along the ground' 269/3093
 [லத்தீன் *traho* 'to draw, drag, pull, along'; Both Tamil Lexicon and the CEDT entry have omitted the very common Tamil Onomotopoeic word 'tara-tara-v-enal']
- (68) 113. *t ar/*t ar 'to spread, spread out, expend, stretch, stretch out' tarru தாற்று/tarri தாற்றி 'to sift, winnow' 277/3195
 turru/turri தூற்று/தூற்றி 'to scatter, winnow/throw up (as dust in the air)' 298/3042
 [சம்ஸ. *strnati* OE. *strewian* 'to strew' சுமேரியன் *tar* 'to disperse, scatter']
- (69) 116 *tar/*t ar 'to tear, rend, cut sever' tari தறி (-pp- ப்ப்), (-tt-த்த்) to lop, chop off teri தெறி (-pp-), (-tt-) to burst asunder, to snap in twain (as a rope), to split, break; tr. to cut 302/3437
 [சுமேரியன் *dar* 'to split']
- 70) 118. tul /tol 'to drip, fall in drops, sprinkle, wet, moisten' tuli துளி (-pp-ப்ப்), (-tt-த்த்) to drip, fall in drops as rain, tears; trickle down, rain; sprinkle. n. rain, raindrop 293/3361
 [அர்மீனியன் *tel* 'heavy rain' ஹீபுரு/ அரபு *tall* 'dew']
- (71) 119 *tay/* tay 'to shine, glean, to be bright; to glitter, glow, burn brightly' ti தீ, tiy தீய் 'to be burnt, charred, blighted'
 [Proto IE *tey/*toy/*ti; சம்ஸ. *di, deit* 'to shine, to be bright; *devah* 'heavenly, divine, deity, a god'; *divyah* 'divine, heavenly, celestial'; *dina-h* 'day'; அர்மீனியன் *tiw* (day) லத்தீன் *dies* 'day' *deus* 'god'; சுமேரியன் *di* 'to flare up'; எத்ருஸ்கன் *tin* 'a day'; எகிப்து Egyptian *dw w* 'praise']
- [?? see also Caldwell and G. Devanayan 2004]
- [Citing Prof Rivet in *Sumerian et Oceanian*. L.V. Ramaswamy Iyer points out in "Dravidian miscellany" in *The Indian Antiquary* Dec 1930 pp 231-234 that the three Dravidian bases for 'fire', 'heat' are analogical in form and meaning with similar forms in **Sumerian** and **Oceanian**. The three Dravidian groups are (i) tu, ti; (ii) ve, va and (iii) kay, ki]
- (72) 121. *tuw/ *tow 'to give, put, place' [சம்ஸ. *da, da-ti* (Inf. *davane* லத்தீன் *do* 'to give': ?? see also sl no. 56 (= B&K88) above:- தமிழ் *ta* தா 'to give']
- (73) 122 *tar-a/*tar-a "stem indicating rapid motion or vigorous activity" [?? see above (67) 112: Tamil 'tara tara v enal தர - தர-வ்-எனல்']

(74)	124. *tary/*tary	'to grasp, embrace	taluvu தழுவு (taluvi தழுவி) 'to embrace, hug, to clasp'	270/3116
(75)	125 *tam/*tam	'to be quiet, calm, peaceful, tame'	[?? see தமிழ்; kamm-enal சும் - ம்- எனல் 'being calm, still, silent]	116/1248
[சும்ஸ். <i>damyati</i> 'to tame, subdue, conquer' OE. <i>temican</i> 'to. tame 'subdue' அரபு <i>tammāna</i> 'quiet, calm, appease']				
(76)	128 *tul/*tol	'to reach, attain strive for, to come to aim, goal, end, result	tol தொல் ancient old tolai தொலை (-v-வ், -nt-ந்) to become extinct, perish, die, be exhausted	308/3516 309/3519
[?? 3516 is not relevant. Even 3519, though somewhat better, does not seem to reflect the semantic spread of the definition of item 128]				
(77)	131 *tak / *tak	'to be fit, appropriate suitable, proper'	taku தகு (takuv, தகுவ்) takk / takunt-) 'to be fit, appropriate, suitable, proper, worthy'	260/3005
[சும்ஸ். <i>da'sasyati</i> 'to serve, oblige, honour, worship' லத்தீன். <i>decus</i> 'distinction, honour, glory, grace']				
(78)	132*tak / *tak	'to take, seize, grasp, obtain'	thekku தெக்கு/ tekki தெக்கி, 'to receive, take'	299/3407
[?? <i>tekku</i> perhaps derived from <i>tev</i> , <i>tevu</i> , <i>tevvu</i> meaning 'to take, obtain']				
(79)	134*tab/*tab	'to be or become warm, to make warm, to bear up	[?? takam- taki-tapi- தகம் - தகி - தபி tapi- ttal தபித்தல் 'to be hot, as the sun' CEDT IV i p 158]	
[சுமேரியன் <i>tab</i> 'to burn, to blaze;]				
(80)	136 *t'uk/* t' k'	'to knock, beat, strike, trample'	tukai துகை (-pp-, -tt-) (ஃப்-த்த்) 'to tread down, trample on, bruise, pound in a mortar, to mash	311/3539
(81)	138 *tab/*t b	'to strike, slay, kill'	tappu தப்பு 'to strike, beat, kill' tappai தப்பை 'a blow'	267/3075
(82)	139 *taw/*taw	'to leave, go away, send forth, let go, chase away, to release	tavir தவிர் to abstain, refrain, cease, become extinct, shun, omit, renounce, give up	270/3113
[சும்ஸ். <i>d'avati</i> 'to go' <i>data-h</i> 'messenger, envoy']				

- (83) 146 *dyi 'Demonstrative stem' [?? from 'இ' Demonstrative (near) stem]
- (84) 147*ty um/*ty om 'to strike, hit, beat, stupefy; to be stunned, stupified, faint exhausted, dizzy' compu சோம்பு (chompi சோம்பி) 'to be idle, indolent, slothful, apathetic, dull, droop, fade comaru (i) சோமாறு(றி) 'to be lazy, shirk' 249/2882
- (85) 148*t (h) aur 'bull,steer' ?? takar தகர் 'sheep, ram, goat, male of elephant etc 259/3000
[லத்தீன் taurus 'bull' அரபு taur 'bull, steer']
- (86) 149*t (h)/ar/*t (h)ar 'to advance to, or toward an end or a goal' car சார், 'to reach, approach, be related to, resemble, lean on, recline'; **Nouns**; carpu சார்பு (vu வு): 'car' is cognate with 'cer சேர்' 215/2416 244/2814
[சம்ஸ. tarati 'to pass across or over' லத்தீன் intro 'to go into trans 'over, across' Kannada & Telugu taru தாரு 'to move about wander']
- (87) 150*ty iq/*ty aq 'to swell, n. swelling growth' [??cilanti சிலந்தி 'pimple, small boil, abscess, ulcer, venereal boil, metaphorically from cilanti சிலந்தி 'spider'] 2562
[Finnish sylla 'wart'; Hungarian suly 'fester, ulceration, tumour']
- (88) 151 *tyer/*t'yar 'to be or become stuck, joined or bound, to be firmly solid, steadfast, attached' [?? (ta-) taru (தா) தரு 'tree' CEDT IV i 200.]
- [Proto I.E. : Hittite taru 'wood'; Albanian dru 'wood' சம்ஸ. daru ' a piece of wood' Avestan drvaena ' wooden' OE treow 'tree, wood; Welsh derwen 'oak' Gothic triu 'wood, tree' Lithuanian derva 'resinous wood' Arabic zarib 'to stick, adhere']
- (89) 152 *tyar/tyar to be rough, coarse, rigid, stiff, hard car, to be rough of surface, - caral caracara 'to be rough of surface
[Identical to 151 above]
- [சம்ஸ. drsad 'rock, stone']
- (90) 154 *t aw/*t aw' 'bad, evil' [?? ti தீ, tiya தீய, 'evil, wicked tiyatu தீயது 'that which is bad' 285/3267
toy தொய் - tayar துயர்

- ‘grief, sorrow,
affliction’ 308/3513
- [சம்ஸ். *dosa-h* ‘crime, fault, vice, want’ *dusyati* ‘to become bad, defiled’ prefix: *dus*, *dur*. எகிப்து *dw* ‘bad, evil’ *dwt* ‘that which is bad’]
- (91) 156 *tyar/*tyar ‘to cut, split’ Parji car
‘to be torn’; Gondi
sarrana ‘to be torn’
Kur carrna ‘to
tear, rend’ 212/2416
- [எலாம் (ராயல் அக்கமினியம்): *gari* ‘destroy’ இடைக்கால எலாம் *sarra* ‘to
destroy, demolish’ தொல் திராவிடம் Onomotopoeic *car* சர் ‘to tear, rend, split’]
- (92) 157 tyur/ *tyor ‘to run, flow’ Gondi/ Pengo: Sori ?? cari -
‘to run, flee’ cori - sori
சரி-சொரி
- [சம்ஸ். *drati* / *dramati* / *dravati* ‘to run, hasten’ Finnish *soro* ‘falling drops’ *sorotto*
‘to drip, trickle’ fall in drops. Hungarian *sorog/surog* ‘to run, flow’]
- (93) 158 *tyad/*ty d ‘to pound, beat strike catai சடை ‘to flatten
as the head or point
of a nail by repeated
blows’
catu சாடு, cati சரிடி
‘to beat, tremple,
gore, kill destroy’ 203/2300
- [?? catittal ‘to crusth, bruise, mash’ (CEDT III i) also cognage.
- (94) 159 *tyak/*ty k, ‘to cut into small pieces, cakkii சக்கை ‘chips,
small wooden peg’
to chop/ chip 239/2948
- [?? this is from 144/1571 cil ‘some, few, small; cila சில ‘few’ and cognate with 225/
2594 cinna சின்ன and 218/2495 cikka சிக்க Devaneyan has clearly established in
many such forms where DEDR suggests K-cf. the truth is the exact opposite viz c-k;
see Comprehensive Etymological Dictionary of Tamil III i 1-2 and III iii 131 etc.]
- (95) 160 *tyar-/*tyar’ ‘tomake a noise’ cara, cara-v-enal
சர, சர-வ்-எனல்
rustling (as of dry leaves)
gliding along, moving
without impediment;
kora kora கொர கொர (id)
- [Welsh *dwrdd* ‘rumble, stir’ Slovene *drdrati* ‘to rattle’]
- (96) 162 *syul/*syol ‘to be safe, well, sound’ Pengo ‘hol’ to be
beautiful, fine, good,
excellent 250/2890
- [சம்ஸ். *sarva-h* ‘all, ‘whole, entire’ ஹீபுரு *salom* ‘peace’ அரபு *salam* ‘soundness,
wellbeing, peace’]
- [?? The ultimate root in Dravidian goes back to 216/2470; cal சால், cala சால, calpu
சால்பு ‘to be abundant, full, be suitable, fitting, be great, noble, nobility, excellence
Tamil & Malayalam *cala* சால ‘richly, fully abundantly]

- (97) 163*[same as 162] 'to surge, gush, flow, spring or spread forth' cor சொர் 'to trickle down (as tears, blood or milk) fall, drop, be dropped, exude, ooze out' cori சொரி 'to pour, forth effuse'; cura சுர 'to spring, stream forth, gush, increase, flow, give abundantly' 249/2883
 [சம்ஸ். *sarati* 'to run, flow'; லத்தீன் *serpo* 'to creep, crawl'; சம்ஸ். *sravati* 'to flow'; ஹீப்ரு *saras* 'to swarm, team'; சுமேரியன் *sur* 'to pour out, arise from flow, spread or stretch out, bubble, boil up, spring forth, gush out, rain]
- (98) 164*syilly/*syaly 'to take way, seize, pull off' ili இளி 'to strip off, pluck' 224/2585
Malayalam cilikka சிலிக்கா (the rind of a fruit) to open from ripeness';
Kannada sele 'to draw, pull, pull off, rob, pull about' 242/2791
 [ஹீப்ரு *salal* 'to spoil, plunder']
- (99) 167 *s in/*s n 'to change, deteriorate, grow old' **Gondi** senal 'old man' seno 'old woman' 243/2808
 [சம்ஸ். *sana-h* 'old, ancient'; லத்தீன் *senex* 'old'; **Lithuanian** *senes* 'old'; ??seems to be derived from 243/2807 *cen* செண், 'distance, height, width, length, long time; cey செய், ceymai செய்மை 'distance, remoteness'; *ceyan/ceyon* செயான்/செயோன் one who is at a distance' colloquial *ciyan* 'grandfather's father']
- (100) 169*s aw/*s aw 'to give forth, be born' cey செய் 'son, child, juvenility, youth' 244/2813
 [சம்ஸ். *sute, suyate* 'to beget, procreate' *su ta'h* 'son, child']

இ. தொல் தமிழிய (திராவிட) மொழி பேசுநர் வடக்கிலிருந்து தெற்காக (கி.மு. 5000ஐ ஒட்டி), இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தவர் அல்லர் (அதற்கு நெடுங்காலத்துக்கு - சில பதினாயிரம் ஆண்டுகட்கு - முன்னரே) தெற்கிலிருந்து வடக்காக இந்தியா விலிருந்து பரவியவரே.

1. இப்பொழுது பல நாடுகளிலுமுள்ள பல்துறை அறிஞர்களும் பொதுவாக (அண்மைக் கால ஆய்வு முடிவுகள் விரைவாக உணர்ந்து பின்பற்றப்படாததால்) ஏற்றுக் கைக் கொண்டு வரும் கருதுகோளின்படி தொல்திராவிட மொழி பேசுநர் தாயகம் வடகிழக்கு ஈரான் பகுதியாகும். அங்கிருந்து சுமார் கி.மு. 3000ஐ ஒட்டி அவர்கள் இந்தியா, தென்னிந்தியா, இலங்கையை நோக்கி அதாவது தெற்கு நோக்கி இடம் பெயர்ந்து சென்றனர், செல்லும் வழியில், பேருந்து வரும் பொழுது ஆங்காங்கு சிலர் இறக்கிவிடப்படுவதுபோல, திராவிட மொழி பேசும் குழுக்கள் சில ஆங்காங்கு விட்டுவரப்பட்டன! (கே.வி. சுவலெபில் (1972); “திராவிடர்கள் இறக்கம்” The descent of the Dravidians; திராவிட மொழியியல் பற்றிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ் (IJDI) தொகுதி 2; பக். 57-63. பிரித்தானியக் கலைக் களஞ்சியத்தில் திராவிட மொழிகள் பற்றி அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரையிலும் அவர் இத்தவறான கருத்தையே கூறுகிறார். பெரும்பாலான இந்தியப் பல்துறை (வரலாறு, மொழியியல் முதலியவை) அறிஞரும் இதனையே இன்றும் கிளிப்பிள்ளை போலக் கூறி வருகின்றனர்.

2. இதற்கு நேர்மாறான கொள்கை திராவிட மொழி பேசுநர் வடக்கு நோக்கிப் பரவினர் என்னும் “திராவிடர் ஏற்றம்” Dravidian ascent (from south) கொள்கையாகும். இப்பொழுது அது பழைய பாணிக் கொள்கையாகத் தவறாகக் கருதப்பட்டனும் அதனை வலியுறுத்தியுள்ள அறிஞர்களுள் எச்.ஆர்.ஹால்; ஹீராஸ்

பாதிரியார், பி.டி.சீநிவாச ஐயங்கார், விஆர். இராமசந்திரதீட்சிதர், மறைமலை அடிகள், பி.ஆர்.எஹரென்பெல்ஸ், சேவியர் தனிநாயகம், க.த. திருநாவுக்கரசு, தேவநேயப்பாவாணர், பிரிஜெட் & ரேமாண்ட் ஆல்சின் (1988), கே.கே. பிள்ளை ஆகியோரும் அடங்குவர். (சுவிராஜேயசுவால் (1974), ஜே.ஆர்.மார் (1975), பர்டன் ஸ்டெய்ன் (1998) ஆகியோர் “திராவிடர் ஏற்றக்” கொள்கையை ஏற்காவிடினும் “திராவிடர் இறக்கக்” கொள்கையையும் ஏற்க மறுக்கின்றனர்.)

3. “திராவிட மொழி பேசுநர் கி.மு. 3000ஐ ஒட்டி இந்தியாவுக்குள் நுழைந்தனர் என்ற சுவெலபில் கோட்பாடு மேலே கண்ட (அண்மைக் காலத்தில் அறிவியற் புலங்களும், மொழியியல் ஆய்வுகளும் நிறுவியுள்ள) உண்மைகளுக்கு மாறானது. மொழிப்பெருங் குடும்பங்களுக்கிடையேயுள்ள வரலாற்றுக்காலத்துக்கு முந்திய உறவுகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்யும் அறிஞர் பலர் இத்தவறான கோட்பாட்டினை ஒப்பம் இன்றிப் பின்பற்றி வருகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக ஆர். பிளெஞ்ச் (எம். ஸ்பிரிக்ஸ் 1997இல் தொகுத்து வெளியிட்ட **தொல்லியலும் மொழியும்: (1) கோட்பாடு ஆய்வு நெறிக் கருத்தோட்டங்கள்** என்னும் நூலில் ரென்புரு பின்வரும் முடிவைக் கூறுகிறார்.

“(மத்திய கிழக்குப் பகுதிகளில் இருந்து வேளாண்மைத் தொழில் மக்கள் பண்டு பரவத் தொடங்கியது பற்றிய) தொல்லியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் தொல் இந்தோ ஐரோப்பியன், தொல் ஆப்ரோ-ஏசியாடிக், தொல்எலாமைட் திராவிடம், தொல் அல்தாய்க் மொழிகள் ஆகிய மொழிகளைப் பேசியோர் அனைவரும் மிகச் சருங்கிய மையக் கிழக்கு நிலப்பகுதியில் (சுமேரியா, எலாம், இன்றைய துருக்கி) உடன் உறைந்து இருக்க வேண்டும். இம் மொழிகள் எல்லாம் (நாஸ்திராதிக் மொழியலாளர் கூறுவது போல்) தொடர் புடையவையாக இருப்பது உண்மையானால் அவர்களெல்லாம் அப்பகுதியை விட்டுப் பிரிந்து விலகிய கி.மு. 8000-6000 காலக்கட்டத்துக்கு முன்னர் ஒருசில ஆயிரம் ஆண்டுகள் இம் மொழிகள் அனைத்திற்கும் மூலமான நாஸ்திராதிக் மொழி அந்நிலப்பகுதியில் பேசப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது தொல்லியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் ஒத்து வரும் வாதமாகும்.”

4. இவ்வாறு தொல் - நாகதிராதிக் பேசியவர்கள் அனை வரும் 10000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒருங்கே மையக் கிழக்குப் பகுதியில் வாழ்ந்திருந்தார்கள் என்ற இந்தக் கோட்பாட்டையும் (அதன் தொடர்பான “இந்தியாவுக்குள் அங்கிருந்து

திராவிடர்கள் இறங்கியது சுமார் கி.மு. 3000ஐ ஒட்டித் தான்” என்ற கோட்பாட்டையும்) பொய்ப்பிப்பது திராவிட மொழிகளுக்கும் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் மொழிகளுக்கும் இடையே உள்ள நெருங்கிய பிணைப்பு என்பதை மேலே கண்டோம். இதுபற்றி காலின்பி. மாசிகா 1999இல் கூறியது குறிப்பிடத்தக்கது.

“தென் ஆசியாவில் கழிபழங்காலத்தில் ஒரு பொதுவான மூதாதை மொழி இருந்திருக்க வேண்டும். தற்போதைய மாந்த இனம் (சுமார் 70,000 -- 50,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து) உலகெங்கும் பரவத் தொடங்கிய கால கட்டமே தொல்திராவிட மொழியின் தொடக்க காலம் ஆகலாம். (It may be a question of a very ancient common substratum in South Asia, pre-Dravidian going back even to the original peopling of the world; *The year book of South Asian Languages and Linguistics*, 2001 New Delhi.)

5. (i) ஒன்றரை இலட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்த் தற்கால மாந்த இனம் Anatomically Modern Humans, ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றிய பின்னர் இ.மு 70000-50000 கால அளவில் தென்னிந்தியா, இந்தியா வழியாக உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் பரவினர் என்க. இவ்வாறு வடக்கு, வடமேற்கு நோக்கிய மாந்த இனப் பரவலில் தமிழிய மொழி பேசுநருக்கு மையமான பங்கு இருந்திருக்க வேண்டும். திராவிடர் ஏற்றம், Dravidian ascent பற்றிய இந்தக் கோட்பாட்டை “ஞானப்பிரகாசர் - தேவநேயன் கோட்பாடு” என அழைக்கலாம். (திராவிட மொழிகளுக்கு ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் மொழிகளுடன் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பையும் - (ஏன் மொழிக்குடும்பங்கள் பிறவற்றுடன் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பையும்) - விளக்க வல்லது இக்கோட்பாடேயாகும். தென்னிந்தியாவிலிருந்து வடக்கே சென்ற திராவிட மொழி பேசுநர் உருவாக்கியதே சிந்து நாகரிகமாகும் (ஹீராஸ் 1953 மேலும் பலர்) அவர்களுக்கு எலாம், சுமேரியம், எனிப்து முதலிய நாகரிகங்களை உருவாக்கியதிலும் பங்கு இருந்திருக்க வேண்டும்.

(ii) ஹீராஸ் தமது 1953 “*Studies in Proto Indo - Mediterranean Culture*” நூலின் அறிமுகத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

(இந்தோ ஆரிய மொழி பேசுநரின் (சிறு எண்ணிக்கையில்) நுழைவுக்கு முன்னர்) இந்தியாவெங்கும் திராவிடமொழி பேசுநரே வசித்து வந்தனர். (ஹெவிட் 1889; ஹால் 1913, ரிக்வேதம் உபநிஷத்துக்கள் காலத்திலிருந்தே திராவிடத் தாக்கம் (வினைக் கொள்கை, மறுபிறப்பு, யோகம்) உள்ளது. வேத, புராணப் பகுதிகளில் பல பண்டைத் திராவிட நூல்களின் மொழி பெயர்ப்புகளே, (ஹீராசுக்கு 22.11.1942 அன்று எழுதிய கடிதத்தில் வி.எஸ். சுத்தங்கர் 'யுதிஷ்டிரன் கதை ஆரியர் வரவுக்கும் ரிக் வேதத்துக்கும் முந்தியது என்பது சரியான கருத்தே' எனத் தெரிவித்தார்.) நாகரிகமற்ற நிலையில் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்த இந்தோ ஆரியர் தமது மொழியை சம்ஸ்கிருதமாக (திருந்திய மொழியாக) ஆக்கிக்கொண்டனர். (They converted their rude matter of -course speach -- a speach of shepherds and husbandmen - into a classical Sanskrit language)

திராவிட மொழி பேசுநர் நண்ணிலக்கரை நாடுகளிலிருந்து இந்தியாவிற்கும் தென்இந்தியாவிற்கும் வந்தவர்கள் அல்லர். இங்கிருந்து அங்கு சென்று பின்னர் உலகெங்கும் நாகரிகத்தைப் பரப்பியர்வள் இவர்களே. இத்துறை ஆய்வுகள் நிறைவடையும் பொழுது திராவிட நாகரிகமாகிய சிந்து நாகரிகம் உலக நாகரிகத்தின் தொட்டில் என்பது ஏற்கப்படும்.

“the Dravidians of India, after a long period of development in this country, travelled westwards, and settling successively in the various lands, they found their way from Mesopotamia upto the British isles, spread their race -- afterwards named Mediterranean owing to the place where they were known anthropologically -- through the west and made their civilization flourish in two continents, being thus the originators of the modern world civilization. The Mediterranean nations of the ancient world were racial off-shoots of the mighty proto - Indain race”

[After the problems of decipherment of Indus script and those of the migration of Dravidian civilisation out of India to Elam, Sumeria and the West are solved] India will be acknowledged as the cradle of human civilization.

6. தமது IJDL சூன் 2007 கட்டுரையில் ஸ்ரீபன் லெவிட் பின் வருமாறு “திராவிடர் ஏற்றம்” கொள்கையை ஆதரித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

“கடல்மட்டம் இப்பொழுதுள்ளதைவிட மிகக் குறைவாக இருந்த பனியூழிக் காலத்தில் ஆப்பிரிக்கா - தென்னிந்தியாவை இணைத்த வால் போன்ற நில இணைப்புகள்/ தீவுகள் வழியாக ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து தென் ஆசியாவிற்கு திராவிட மொழி பேசுநர் வந்திருக்கலாமென்னும் கோட்பாட்டை பி. இராமநாதன் வலியுறுத்துகிறார். அக்கோட்பாட்டை நானும் ஆதரிக்கிறேன். ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களைப் பற்றி ஆய்வுசெய்த அறிஞர் அம்மக்களின் மொழிகள் திராவிட மொழிகளுடன் மட்டுமே தொடர்புள்ளவை எனக் கண்டுள்ளனர். உறவுமுறை (Kinship) பூமராங் (வளைதடி) பயன்பாடு ஆகியவையும் அம்மக்களுக்கும் திராவிடருக்கும் உள்ள தொடர்பைக் காட்டுகின்றன. கி.மு. 6000ஐ ஒட்டி உலகெங்கும் கடல் மட்டம் உயர்ந்து நிலப்பகுதிகளின் பரப்பு சுருங்கிய பொழுது உலகின் பிற பகுதி மக்களுடைய நாகரிகங்களிடம் இருந்து துண்டிக்கப்பட்டனர் ஆஸ்திரேலியப்பழங்குடி மக்கள். அவர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஆஸ்திரேலியாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்தது ஏறத்தாழ 40,000 ஆண்டுகட்கு முன்னர் இருக்கலாம் என்கின்றனர் ஆஸ்திரேலிய அறிஞர். இதிலிருந்து குறைந்தது 40,000 ஆண்டுகட்கு முன்னரே திராவிடர் இந்தியாவில் இருந்தனர் என்பது தெளிவாகின்றது. இந்த (“திராவிடர் ஏற்றம்”) கோட்பாட்டின்படி திராவிட மொழி பேசுநர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வடநாடு செல்கின்றனர்; பின்னர் அங்கிருந்து பாரசீகத்திற்கும் அதைத் தாண்டிப் பிற நிலப் பகுதிகளுக்கும் செல்கின்றனர். அந்த பிற நிலப்பகுதிகளில் மூல திராவிட மொழிக் குடும்பத்திலிருந்து பிரிந்து உராலிக், அல்தாயிக், இந்தோ-ஐரோப்பியம் ஆகிய மொழிக்குடும்பங்கள் உருவாகின்றன. இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்துக்கு திராவிடம் தாயா? தமக்கையா? என்பதை இன்றைய நிலையில் திட்டவாட்டமாகக் கூற இயலாது.”

ஈ.தமிழிய (திராவிட) மொழிகளுக்கும் பிறமொழிகளுக்கும் இடையேயுள்ள உறவுகள் பற்றிய ஆய்வுகள் (குறிப்பாக: முந்து இந்தோ - ஐரோப்பியத்தில் தமிழியக் கூறுகள்.)

1. திராவிட மொழிகளுக்கும் பிற மொழிகளுக்கும் இடையேயுள்ள உறவுகள் குறித்து இதுவரை நிகழ்ந்துள்ள ஆய்வுகளின் பட்டியல் வருமாறு:-

நாஸ்திராதிக் / யூரேசியாடிக் பெருங்குடும்பம்

1. திராவிடமும் இந்தோ	கால்டுவெல், போப்,
ஐரோப்பிய மொழிகளும்	ஞானப்பிரகாசர், தேவநேயன், இளங்குமரன், மதிவாணன், இலியிச்-சுவிதிச், அருளி, அரசேந்திரன், ஸ்தீபன், ஹில்யர் லெவிட்

(பாவாணர் தமது ஆய்வு நூல்களில் கண்டு நிறுவியுள்ள தமிழ்-இந்தோ ஐரோப்பிய/ ஆரிய ஒப்புமைச் சொற்களில் நூற்றுக்கணக்கானவை ஏற்கத் தக்கவை (reasonable and perceptive) என்று முனைவர் ஸ்டெபான் ஹில்யர் லெவிட் **இந்தோ ஐரோப்பிய (மொழியியல்) ஆய்விதழில்** (மடலம் 28:3-4; 2000 சூன் - திசம்பர் பக்கம் 407-438இல்) வெளியிட்ட தம் கட்டுரையில் ஏற்றுள்ளார். தமது IJDL 2013 ஜூன் "Indo - European and Dravidian : some considerations" கட்டுரையில் பல அடிப்படையான தமிழிய (திராவிட) மொழிக்கூறுகள் இந்தோ-ஐரோப்பிய நிலையிலும், அதற்கு முந்திய நாஸ்திராதிக் நிலையிலும் ஏறிவிட்டன என்பதை லெவிட் நிறுவியுள்ளார்.

2. திராவிடமும் உரால்- அல்தாய்க்	கால்டுவெல், பரோ,
மொழிக் குடும்பமும்	மெங்கெஸ்,

- டைலர், அந்திரனாவ்,
வாசக், பி.ஏ.ஹகோலா, சாலெக்
3. திராவிடமும் ஂலாம்
மொழியும் (கி.மு.3000க்கு
முன்னர் மெசபொதாமியா
விற்குக் கிழக்கே ஂலாம்
நாட்டில் பேசப்பட்டது)
4. திராவிடமும் சப்பானியமும்
சுகமு ஓனோ; பொன்.
கோதண்டராமன்;
ஹெச்.பி.ஏ. ஹகோலா,
சுவெலபில்
5. திராவிடமும் கொரிய மொழியும்
ஹுல்பர்ட்; பவுண்துரை
6. திராவிடமும் எத்ரஸ்கன்
மொழியும் (கி.மு.1000-300 அளவில்
இத்தாலியில் பேசப்பட்டது)

(சமில் சுவெலபில் 1990இல் வெளியிட்ட திராவிட
மொழியியல் - ஓர் அறிமுகம் என்னும் நூலின் பக்கங்கள் 99-
122இல் மேலே குறித்த 2-4 தொடர்புகள் பற்றி விரிவாக
ஆராய்கிறார்; தொல் திராவிட மொழி, ஂலாமைட், தொல்
உரால்-அல்தாய்க் மொழி, சப்பானிய மொழி ஆகியவை சமார்
கி.மு. 10,000க்கு முன்னர் ஒன்றாக இருந்து பிரிந்தவையாக
இருக்கலாம் என்று கருதுகிறார்.)

மொழிப் பெருங்குடும்பங்களில் ஏனையவை

7. திராவிடமும் சமேரிய
மொழியும் (கி.மு. 3000க்கு
முன்னர் பேசப்பட்டது)
8. திராவிடமும் மிதன்னியும்
(கி.மு. 1500க்கு முன்னர்
வடக்கு சிரியாவில்
பேசப்பட்டது)
- ஹீராஸ், ஏ.சதாசிவன்,
ஜே.வி. கின்னியர் வில்சன்;
ஹெச்.பி.ஏ. ஹகோலா
- ஜி.டபுள்யூ.பிரவுன் (1930)

9.	திராவிடமும் பாஸ்கு
மொழியும் (ஸ்பெயின்)	ஹீராஸ், லாகோவரி;
பெனான் ஸ்பிக்கு சாலெக்
10.	திராவிடமும் ஆப்பிரிக்க
மொழிகளும்	செல்வி லிட்யாஸ்
ஹாம்பர்கர்; டட்டில், ந்தியா
(Ndiaye)
உபாத்யாயா
11.	திராவிடமும் ஆஸ்திரேலியப்
பழங்குடி மக்கள் மொழிகளும்	நாரிஸ், பிரிச்சார்டு,
ஆர்.எம். டபுள்யூ. டி.க்சன்,
பி.இராமநாதன் (1984)

(இப்பழங்குடி மக்கள் கடந்த 8000 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உலகின் வேறெந்த மக்களுடனும் தொடர்பின்றி வாழ்பவர்கள் இவர்கள் மொழிகளுக்கும் தமிழுக்கும் இடையிலுள்ள நெருங்கிய தொடர்பு தான் தமிழின் தொன்மை பத்தாயிரம் ஆண்டுகட்கு குறையாதது என நிறுவிட மறுக்கொணாச் சான்று ஆகும்.)

12.	திராவிடமும் பபுவா-நியூகினி
Papua New Guinea தீவில் (உத்திரப்
பிரதேசம்போல் இரு மடங்கு பரப்பு;
மக்கள் தொகை 60 இலட்சம்);
பேசப்படும் 700 மொழிகள்
- Hirimotu குடும்பம்	கே.வி.எஸ். கிருஷ்ணா
(சென்னை-17) தமிழகத்
தொல்லியல் துறையில்
25.2.2009 ஆய்வுரை
13.	திராவிடமும் கொஷுவா
மொழியும் (தென் அமெரிக்க பெருநாடு)	டாக்டர் சீனிவாசன்;
சாமன்லால்,
ஹகோலா

(இப்பத்திச் செய்திகளை விளக்கும் உலகப் படத்தை -
இணைப்பில் காண்க.)

2. என் லாகோவரி 1963இல் வெளியிட்ட *திராவிடர்
தோற்றமும் மேல் நாடுகளும் (Dravidian Origins and the West)*
என்னும் நூல் சிறந்த மொழியியல் மெய்மைகளை உணர்த்துவ
தாகும். “திராவிடர் நண்ணிலக்கரை நாடுகளிலிருந்து புலம்

பெயர்ந்து வந்து இந்தியாவில் சிந்துவெளியில் முதற்கண் குடியேறிப் பின்னர் குமரி வரைப் பரவினர்” என்ற அபத்தக் கொள்கையை அவர் (விவரம் புரியாமல்) பின்பற்றியிருந்த போதிலும் அவர் நிறுவிய பின்வரும் மெய்மைகள் முக்கியமானவை;

i) 6000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்தியாவிலிருந்து அட்லாண்டிக் கடல்வரை ஒரே மாதிரியான “பல சொல் பிணிப்பு ஒட்டுநிலை” (Polysynthetic Suffixal) மொழிகள், இடையீடு இன்றிப் பரவியிருந்தன. அவற்றின் சொற்களஞ்சியங்கள் ஓரளவுக்கு ஒன்றுபோல் இருந்தன. பொதுச் சொல் விழுக்காடு மொழிக்கு மொழி மாறுபட்டு இருந்திருக்கலாம். திராவிட மொழிகள், எலாமைட், சுமேரியன், ஹர்ரி, காகேசியன், ஹல்தி, போன்றவை ஒரே மொழியமைப்புக் கொண்டு ஒன்றுக்கொன்று உறவுடையவையாகச் சங்கிலித் தொடர்போல அமைந்திருந்தன.

ii) “இந்தோ ஐரோப்பிய மொழி பேசுநர் (கி.மு. 2000ஐ ஒட்டி) ஐரோப்பாவுக்குள் கிழக்கிலிருந்து நுழையுமுன்னர் அங்கு பேசப்பட்டு வந்த மொழிகளில் ஒன்றான பாஸ்கு (யூஸ்கரா) இன்றும் பிரான்சுக்கும் ஸ்பெயினுக்கும் இடைப்பட்ட பிரெனிஸ் மலைப்பகுதியில் பேசப்பட்டு வருகிறது. தொல் திராவிட மொழி இந்த பாஸ்கு மொழியுடன் மட்டுமின்றி **இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கு முன்னர் ஐரோப்பாவில் பேசப்பட்ட தொன்மொழிகளுடனும்** உறவுடையது.

iii) “இம்மொழிகள் அனைத்தும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர்புள்ளவை; ஒரே பொதுவான தாய் மொழியின் வட்டார வழக்குகள் என்றே கூறலாம்.”

- என். லாகோவரி

முந்து இந்தோ-ஐரோப்பியத்தில் காணும் திராவிடக் கூறுகள்

3. திராவிட மொழிகளின் பல இலக்கணக் கூறுகள் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளின் மூல மொழியின் அத்தகைய இலக்கணக் கூறுகளின் அளவுக்கு கழிபழந் தொன்மை வாய்ந்தவை என்பதையும் கால்டுவெல் முதலில் உணர்த்தியவர். தமது நூலின் பக்கங்கள் 149-151 பக்கங்களில் தமிழிய மொழிகளிலிருந்து தான் சமஸ்கிருதம் ட், d, ண் முதலிய வளை

நாஒலியன்களை (Retroflex/Lingual/Cerebral), அவ்வொலியன் களைக் கொண்ட தமிழ்ச்சொற்கள் பல உட்படக், கடன் பெற்றது என ஆணித்தரமாக நிறுவினார்.

4. இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளிலிருந்து கடன் பெறப் படாதவையும், என்றாலும் அம்மொழிகளின் தொல்பழங் காலத் தன்மைகளையொத்தனவாக இருப்பனவும், ஆன பின்வருவன வற்றை இன்றும் திராவிட மொழிகள் கொண்டுள்ளன என்பதையும் காட்டுவெல் நிறுவினார். (அதாவது இக்கால மொழியியல் நடையில் கூறுவதானால், தொல் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழித் தன்மைகளைத் திராவிட மொழிகள் தாமாகவே கொண்டுள்ளதை நிறுவினார்.)

(1) “ஒலிப்பு எளிமை, இனிமைக்காக ‘ந’வின் பயன்பாடு - கிரேக்க மொழியில் உள்ளது போல

(2) படர்க்கையிடப் பிரதி பெயர்களிலும் வினைச் சொற்களிலும் பால் வேறுபாடு இருப்பது - குறிப்பாக பொதுப்பால் இருப்பது.

(3) சுட்டுப் பிரதிப் பெயர்களிலும், படர்க்கைப் பிரதி பெயர்களிலும் பொதுப்பால் ஒருமையைக் காட்டி, த் பயன்பாடு

(4) லத்தீனில் உள்ளது போல பொதுப்பால் பன்மையைக் காட்டி அபயன்பாடு

(5) சேய்மைச் சுட்டுக்கு அ; அண்மைச் சுட்டுக்கு இ பயன்பாடு

(6) பெர்சியன் மொழியிற்போல, பெரும்பாலும் இறந்த காலத்தைக் காட்டி த் பயன்பாடு

(7) வேரில் ஒலி ஒலியனை இரட்டித்து சில சொற்களில், இறந்த காலத்தைக் காட்டுதல்

(8) வினைச் சொல்லில் ஓர் உயிரெழுத்தை நீட்டி ஒலித்து வினையாலணையும் பெயர்களை அமைத்தல்.

“Primitive underived Indo-Europeanisms discoverable in the Dravidian languages (in current parlance: ‘proto-Indo European features derived from Dravidian’):-

1. The use of n, as in Greek to prevent hiatus
2. The existence of gender in the pronouns of the third person, and in verbs, and in particular the existence of a neuter gender.
3. The use of d or t as the sign of the neuter singular of demonstrative pronouns of the third person.
4. The existence of a neuter plural, as in Latin, in short a.
5. The formation of the remote demonstrative from a base in a; the proximate from the base in i.
6. The formation of most preterites, as in Persian by the addition of d.
7. The formation of some preterites by the reduplication of a portion of the root.
8. The formation of a considerable number of verbal nouns by lengthening the vowel of the verbal root.”

- இராபர்ட் கால்டுவெல்

5. தேவநேயப் பாவாணர் தமது *செந்தமிழ்ச் செல்வி* 1977-80 கட்டுரைகளில் முந்து இந்தோ ஐரோப்பிய Proto Indo-European நிலையிலேயே அம்மொழியில் ஏறிவிட்ட தமிழியச் சொற்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டார். இக்கட்டுரைகளின் ஆங்கில ஆக்கம் பி.இராமநாதன் செய்தது (விரிவான முன்னுரையுடன்) - 2004ல் “*Nostratics the light from Tamil according to Devaneyan*” என்ற தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளது.

“i) உம்பர் upari (Rg Veda); upari (Skt); super (Latin, with prosthetic s); huper (Greek); hyper (Eng).

ii) உய் - Vedic and Skt = to go, walk, flow, advance

iii) உருளை - urulai - rota (Latin, ‘a wheel’); roll (Eng).

iv) கண்-காண் - cunning (ME), knowen (ME). know (Eng) - jnan (Skt)

vi) காந்து - candeo (L); cand, candra (Skt)/

vii) காலம் - kala (Skt)

viii) கும்மல் - cum (L); sum(G), sum(Skt)

x) எல்லா - are (Skt); hallo (E)

xii) மகன் - magus (Gothic); mac/Mc (Gaelic); mann (German); man (E); manus (Vedic); manu, manushya (Skt).

xiii) முன்னுதல் - mannatal-manam-manas (Skt)

xv) புகா bhuj; bhukti, bhojana (Skt)

xvi) பள்ளி polis (Greek)

xvii) பதி - பாதம் - pada (RV); podos, pedis (Latin, Greek)

xviii) புரி - pur (RV); peri (Greek)

xix) பொறு - bhri (RV); phero (Greek); fero (Latin); bear (Eng);

xx) பகு - paksha (Skt.), phasis (Greek), fama (Latin)

xxi) பேசு - bhash (Skt.), phasis (Greek), fama (Latin)

xxii) திரும்பு - strophe (Greek); torquero (Latin); torque (Eng)

தொகுதிச் சொற்கள்

பூனைப் பெயர்கள்: kotti (Kannada) and Korri (Malayalam)

katta (Greek);

pucai-puss/pus/pusse (Eng.etc.)

pillai-billi(Hindi): feline (L)

vitaravan - vitaraka etc. (Skt.)

கள் வழிப் பிறந்த நெருப்பின் பெயர்கள்: cul-sol (L) sun etc.

- தேவநேயப்பாவாணர்

6. பாவாணர் வழியில் முறையான மொழியியல் ஆய்வு நெறிகளைப் பின்பற்றி இந்தோ-ஐரோப்பியத்தில் ஏறியுள்ள பல நூறு தமிழியச் சொற்களை நிறுவியுள்ள அண்மைக்கால ஆய்வுகள் வருமாறு

ப. அருளி (1985) மொழியியல் உரைகள் (5 மடலம்) பாண்டிச்சேரி (மற்றும் பின்னாளில் எழுதிய “தென் மொழி”க் கட்டுரைகள்.

கு. அரசேந்திரன் (1997/2000) உலகம் பரவிய தமிழின் வேர்: கல்(2013 அச்சில்) வட இந்திய மொழிகளில் தமிழியக் கூறுகள் (செம்மொழித் தமிழாய்வு மையநிறுவன ஆய்வாகச் செய்தது; “வடஇந்திய மொழிகளில்” என்று குறித்துள்ள போதிலும் அவற்றுக்கு முந்தைய வேதமொழி/ சமஸ்கிருதம்; வே-ச இரண்டுக்கும் முந்தைய இந்தோ ஐரோப்பியம் என்ற தொன்மை நிலைகளிலேயே தமிழி லிருந்து சென்றுவிட்ட சொற்களையும் ஆணித்தரமாக விளக்குகிறது.

மொழி படிப்படியாக உருவானதா? அல்லது திடுமென உருவானதா?

7. திடுமெனத்தான் என்று 1783ல் கருதியவர் டாக்டர் ஜான்சன்:

“(i) மொழி ஒருவர் அல்லது ஒரு சிறு குழுவினரிடம் திடுமெனத் தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஆயிரம் குழந்தைகளோ அல்லது ஏன் பத்து லட்சம் குழந்தைகள் சேர்ந்தோ மொழியை உருவாக்கியிருக்க இயலாது. குரல்வளையும் ஒலிக்கும் உறுப்பு களும் அதற்கேற்ற பக்குவ நிலையில் இருக்கும் குழந்தைப் பருவத்தில் அதற்கான அறிவு குழந்தைகளிடம் இராது; அறிவு வளர்வதற்குள் குரல்வளையும் பிற உறுப்புகளும் பேச் சொலிகளை ஒலிக்க இயலாத நிலை எய்திவிடும்.

“It must have come by inspiration. A thousand, nay a million of children could not invent a language. While the organs are pliable there is not understanding enough to form a language; by the time there is understanding enough, the organs are become stiff.”

(ii) ஹாரி ஹாய்ஜர் கருத்தும் அதுவே; (“மொழிக்கு முந்தைய நிலையிலிருந்து (ஒலிக்குறிப்புகள் போன்றவை) மொழி தோன்றியதனால்) மாந்த இன வரலாற்றில் நினைத்துப் பார்க்க இயலாத எண்ணிறந்த புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. அத்தகைய உருவாக்கம் ஒரே ஒரு முறை தான் ஒரே இடத்தில் தான் நிகழ்ந்திருக்க இயலும். உருவானதும் அது கடும் விரைவில் மாந்தர்கள் அனைவரிடமும் பரவியிருக்கும் அதாவது ஞால முதன்மொழி ஓரிடத்தில் ஒருமுறை உருவானதே; மாந்த

மரபியலின்படி அனைத்து மாந்தரும் (இன்றுள்ள 700 கோடி பேரும்) உடன் பிறப்பினர், அதேபோல் முதன்மொழியடிப்படையிலும் உடன்பிறப்புகளேயாவர்.)

“(The circumstances under which pre-language could have become language are) so far - reaching, so revolutionary and so fruitful as to suggest that it was created only once and in only in one place. Once created, it would have spread to all hominids irresistibly and speedily. It suggests, in other words the unitary origin of language, and the unitary origin of language suggests in turn, that men are cultural as well as genetic and biological brothers Harry Hoijer (1969) **“The Origin of language”**

(iii) ஞாலமுதன்மொழி ஒன்றே என்பதை வலியுறுத்தி மாரிஸ் சுவாதெசு 1972ல் The Origin and Diversification of language என்ற விரிவான நூல் எழுதியுள்ளார்.

(iv) ஆர்.எம். டபிள்யூ டிக்க்சன் The rise and fall of languages (1977) நூலில் ஞால முதன்மொழிதிடுமென, வெடி வெடித்தது போலத் (like an explosion) தோன்றியிருக்கும் என்கிறார். மாந்த இன மூளைவளர்ச்சி தக்க தகுதி பெற்ற நிலையில் மாந்தமுளை திடுமெனக் கட்டுக்கோப்பான ஒரு முழு அமைப்பாக மொழியைத் தோற்றுவித்திருக்கும் என்கிறார். (The human brain would have invented it, almost as a complete system; “Language would have burst forth”) தமிழ் ஒன்றே இயல்மொழி என்றும் எனவே அம் மொழியில் தான் சொற்கள் (ஏன் பிற மொழிச் சொற்களும்) அனைத்தும் சில அடிப்படை வேர்களிலிருந்து ஏரண முறைப்படி படிப்படியாக அறிவுபூர்வமாக ஏற்கத்தக்க வகையில் வளர்ந்து பெருகி வந்துள்ளதனை மெய்ப்பிக்க முடியும் என்ற பாவாணர் கோட்பாட்டுக்கு டிக்க்சன் கருத்து ஓரளவு ஆதரவு தருவதைக் காணலாம். (“இயல்மொழி என்று பாவாணர் கூறியது மாந்த இனமுதல் தாய்மொழிக்கு மிக நெருங்கியது தமிழ் என்ற கருத்தில்.)

7. மொழி திடுமென உருவாகியதாயின். ஞானப் பிரகாசர் (1927) முதலிற் கூறியதும் பாவாணர் (1943,1950,1953,1967) நூல் பக்கம் 70-83 திட்டமாக விரிவாக வடிவமைத்தும் ஆன சுட்டடிக்க கொள்கையானது ஞானமுதல் மொழி ஆய்வாளர் கருதுதற்கு உரியது. தமிழ்ச் சொற்களுள் முக்காற்பகுதி சுட்டடிச் சொற்களி

லிருந்து உருவாகியது என்பார் பாவாணர் (1950). சுட்டடிக் கொள்கையை மிகச் சுருக்கமாக பின்வருமாறு தரலாம்.

(ஆ - ஈ - ஊ) □ (அ-இ-உ)

அ. சேய்மைக் கருத்துச் சொற்கள்

இ. அன்மை, பின்மை, இழிகை

உ. (முன்மைச்சுட்டு) உல் மற்றும் உகரத்துடன் க்,ச்,த்,ந்,ப்,ம் ஆகிய மெய்களைச் சேர்த்து. (Plenary operation of the principle of consonantal prosthesis) உருவாகும் உல், குல், சுல், துல், (நுல்), புல், முல் ஆகிய மூல வேர்களில் இருந்து தோன்றல் (முன்வருதல்) முன்மை, முற்செல்லல் (செல்லுதல்), நெருங்கல், (செறித்தல், கூடுதல்); பொருந்துதல் (கூடுதல், ஒத்தல்), வளைதல், வளைத்தல், துருவுதல் ஆகிய எட்டுப பெருங்கருத்துக்களும். (இவற்றிற்கு இடைப்பட்டனவும் இவற்றிற்கிளைத்தனவுமான) எத்துணையோ நுண்கருத்துக்களும் அவற்றிற்கான எண்ணிறந்த தமிழ்ச்சொற்களும் அவற்றின் பன்மடித் திரிபுகளான பல்வேறு “குடும்ப” மொழிச் சொற்களும் பிறக்கின்றன என்பார் அவர். இக் கொள்கையின் விரிவைப் பாவாணர் முதல்தாய்மொழி (1953) நூலில் தந்துள்ளார். 1979ல் பாவாணர் எழுதிய “An epitome of the Lemurian Language and its ramifications” என்னும் ஆங்கிலக் கட்டுரையில் இக்கருத்தின் ஆங்கிலச் சுருக்கத்தை பின்வருமாறு தந்துள்ளார்:

“The three fundamental ideas, viz., remoteness, proximity, and frontality (or forwardness) expressed by the three demonstrative vowels have generated a million words which go to make up Tamil, and have also produced subsequently and genealogically a confused multiplicity of dependant languages of varying degrees of richness and importance, through the process of mutation and derivation... Of the words contained in any language, the greatest majority owe their origin to the idea of frontwardness.”

8. எச்.எஸ். டேவிட் (1966) கட்டுரைகளில் குறிப்பிடும் 21 அடிப்படைத் தமிழ்வேர்களும் (வள்/வண், உள் (உண்) உண்டு, கேள்/கேளிர், கேண்மை, கொள்/கொடு/கோடல்; கீழ்; போழ்; ஒல்; கல், கால், சால், நில், பால், பல்சில், தொல்வல், எள், ஒள்,

விள்) அவை சார்ந்த சொற்றொகுதிகளும் ஒரு பான்மை பாவாணர் கருத்தோடு ஒத்து நோக்கத்தக்கனவாகும்.

9. ஞானப்பிரகாசர் - தேவநேயன் கோட்பாட்டின்படி (இன்றைய நாஸ்திராதிக்க ஆய்வாளர் கருத்தும் அதுவே) கி.மு. 10000க்கு முன்னரே தொல் இந்தோ- ஐரோப்பியம் பேசுநர் தொல்-திராவிடம் பேசுநரிடமிருந்து பிரிந்து விட்டனர். மைய ஆசிய புல்வெளிகளில் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்தனர், அவர் களில் சில குழுவினர் கி.மு. 4000-3000 அளவில் மேற்கு நோக்கி ஐரோப்பாவுக்குச் சென்றனர். (அவர்களிடம் பின்னர் உருவானவையே கிரீக், லத்தீன், கெல்டிக், செர்மானிக், சிலாவிய மொழிக் குடும்பங்களாகும்) வேறு சில குழுக்கள் கிழக்கு-தென்கிழக்கு நோக்கி இடம் பெயர்ந்த காலம் கி.மு. 2500ஐ ஒட்டி ஆகும். அவ்வாறு கிழக்கே வந்த குழுவினர் மொழிகளில் அதாவது இந்தோ ஆரிய, இரானிய மொழிகளில் பண்டு (அதாவது கி.மு. 10000க்கு முன்னர் தொல்திராவிட மொழியினரிடமிருந்து பிரிந்த காலத்தில்) உடன் கொண்டு சென்ற தொல் திராவிட மொழிக் கூறுகளோடு சேர்த்து வடமேற்கு இந்தியாவிலும் அப்பாலும் வாழ்ந்து வந்த திராவிட மொழி பேசுநர்களிடம் இருந்து இரண்டாவது கட்டமாக (a second dose of Dravidian features) ரிக் வேதத்திலேயே புதிதாக மேலும் பல தமிழிய மொழிக் கூறுகள் சேர்க்கப் படலாயின. அத்தகைய இரண்டாவது கட்ட நிகழ்வுகளை அடுத்த பகுதி (உ) விளக்குகிறது.

10. இறுதியாக இப்பகுதியில் ஞாலமுதன்மொழி ஆய்வாளர்களின் அண்மைக்கால ஆய்வினும் தமிழ் முதன்மை பெற்றுள்ளதைக் காண்போம்.

ஞால முதன்மொழி சார்ந்த ஆய்வுகளில் இன்று ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மெரிட் ரூலன், ஜான் பெங்ட்சன், வாக்லாவ் பிலாசக், விதாலி செவரோஷ்கின் (Merrit - Ruhlen, John Bengtson, Vaclav Blazek, Vitaly Shevoroshkin) போன்றவர்களாவர் யூரேசியாடிக் பற்றி கிரீன்பெர்க் இறப்பதற்கு முன் கடைசியாக எழுதிய நூல் **இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளும் அவற்றோடு நெருங்கிய உறவுடையனவும் - யூரேசியாடிக் மொழிப் பெருங்குடும்பம்.** Indo-European and its closest relatives; the Eurasiatic Language Family: Vol

1; Grammar; Vol II: Lexicon” (ஸ்டான் போர்டு பல்கலைக்கழக அச்சகம், 2000/2002) என்பதாகும்.

11. ஞாலமுதன்மொழி ஆய்வாளர் மெரிட் ரூலன் தனது மொழிகளின் தோற்றம் - மொழிகளின் கொடி வழி ஆய்வு ஸ்டான்போர்டு பல்கலைக்கழகம், 1994 நூலின் பக்கம் 2777இல் கூறுவது வருமாறு:

“பெரும்பாலான மொழியியலறிஞர்கள் ஒத்துக் கொள்ளா விடினும் அல்லது ஐயப்பாட்டுடன் கருதினும் இன்றுள்ள மொழிகள் அனைத்தும் (இன்று இறந்துவிட்ட ஆனால் முன்னர் நிலவியதற்குச் சான்றுகள் கிட்டியுள்ள மொழிகள் உட்பட) ஒரே ஞால முதன் மொழியிலிருந்து தான் தோன்றின என்பதற்கு வலுவான ஆதாரம் உள்ளது.”

அந்நூலின் பக்கங்கள் 277-366இல் 27 முக்கியமான கருத்துகளுக்கு பல்வேறு மொழிக் குடும்பங்களிலும் உள்ள சொற்கள் “Global Etymologies” தரப்பட்டுள்ளன. அக்கருத்துகளுக்கு ஞால முதன்மொழியில் என்ன வேர்ச்சொல் இருந்திருக்கலாம் என்று ஊகிக்க அது முன்னோடியாகும். அவற்றுள் பலவற்றுக்கு (ஏறத்தாழ 17க்கு)த் தமிழ்ச் சொற்களே பொருள் பொதிந்தன வாகவும் ஞாலமுதன்மொழியின் வேர்ச்சொல் வடிவை விளக்குவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. (“தமிழே இயன்மொழி” எனப் பாவாணர் செப்பியதை இது மெய்ப்பிக்கிறது):-

“ஞாலமுதன்மொழி வேர் திராவிடச் (தமிழ்) சொல்

1. Aja (mother, older female relative)ஆய்: mother	
2. Bu (N) KA (knee, to bend)	வாங்கு: to bend
3. BUR (Ashes, dust)	பூழி: powder
4. KOLO (hole)	ஒள்: to pierce, to make hole
5. KUAN (dog)	குக்கல்/குக்கன்
(குரைப்பது)
6. KUNA (woman)	பெண் - கிரேக்கம் gune

(4, 5, 6 க்கு ரூலன் “திராவிட” மொழிச் சொல் தரவில்லை. மேலே தந்துள்ள தமிழ்ச் சொற்கள் இவ்வாசிரியன் தந்தவையே)

7. MAKO (Child)	மகன் (மழ=இளமை)

8. MALIQA (to suck, suckle, nurse, breast)	மெல்லு(தல்)
9. MANA (to stay in a place)	மன்னு(தல்): to be permanent
10. MANO (man)	மன்: (from மகன்)
11. MENA (to think about)	முன்னு(தல்): to think
12. Pal (2)	பால்: part, portion
13. PAR (to fly)	பற: to fly
14. PUTI (vulva)	பொச்சு
15. TEKU (leg, foot)	தாவு = jump; (பர்ஜி)தக் =நட
16. TIK (finger, one)	ஒண்ணு - ஒண்டி தெலுங்கு - ஒகடி; உரால்: odik
17. TIKA (earth)	துகள்: dust

- மெரிட் ரூலன்

12. அண்மையில் Mother Tongue XVII (2012) இதழில் “ஒன்று” என்னும் எண்ணுப்பெயரின் ஆதிவேர் பற்றி மாந்த முதன்மொழி ஆய்வாளர்கள் லெவிட், பிலாசுக், பொம்ஹார்டு முதலியவர்கள் விவாதித்துள்ளன (அவ்விதழ் பக்கங்கள் 103-165). அவ் விவாதத்தைத் தொடங்கி வைத்த தமது விரிவான 16 பக்கக் கட்டுரையில் லெவிட் முடிவுகள் வருமாறு:

நாஸ்திராதிக்க / யூரோசியாடிக் நிலையில் ஒன்று (One) என்பதைக் குறிக்கும் சொற்கள் திராவிட ஒல்/ஒன்று என்பதிலிருந்து உருவாகியிருக்கலாம். (to unite (often with reality)', to be joined, possible, feasible' ஒல்லு / ஒரு, ஒர் / ஒக்க / (ஒன்று/ ஒன்றி/ ஒண்டி) ஒற்றை , ஒன்று, ஒண்ணு, ஒந்து (மலையாளம்) ஒல் - Latin solus cf நகர் - நாகமு - OE snican 'to creep, crawl' - snaca - snake; அப்பண்டை நிலையில் சில சொற்கள் 'tik' என்னும் வடிவுடைய வேறு ஒருவேரிலிருந்து உருவாகியிருக்கலாம் (உராலிக்: ஒடிக்க)

உ. வேதமொழி/சமஸ்கிருதம் இவற்றிலும் “இந்தோ-ஆரிய” மொழிகளாக இன்று கூட்டப்படும் வடஇந்திய மொழிகளிலும் உள்ள தமிழிய (திராவிட) மொழியியல் இலக்கணக் கூறுகள்.

“இந்தி முதலிய வட இந்திய மொழிகளின் மொழியியல் / இலக்கணக் கூறுகள் இந்தோ ஆரியமொழிக்குரியவையல்ல (அப்பொழுது “தமிழிய மொழிக் குடும்பம்” பற்றி மேனாட்டறிஞருக்கு தெரியாது) பிறமொழிக் குடும்பம் சார்ந்த மொழிகளே வட இந்தியா முழுவதும் வழங்கியிருக்க வேண்டும்; பண்டு வந்த சமஸ்கிருதமொழி பேசுநர் தமது மொழிக் கூறுகளை அம்மொழிகளில் புகுத்தியிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்து 1788லிருந்தே அறிஞர் செப்பியுள்ளதுதான்.

(Regarding modern Indo Aryan languages): “and this analogy might induce us to believe, that the pure Hindi, whether of Tartarian or Chaldean origin, was primeval in upper India, into which the Sanskrit was introduced by conquerors from other kingdoms in some very remote age”

- சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் (1788)

“தமிழிய [அப்பொழுது “திராவிட” மொழிக்குடும்பம் என்னும் கலைச்சொல்லை technical term கால்டுவெல் உருவாக்கவில்லை] மொழியொன்றே பண்டு இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் வழங்கிய மொழிகளுக்கும் அடிப்படை மொழியாக இருந்திருக்க வேண்டும். பின்னர் ஆரிய மொழிபேசுநர் இங்கு வந்தபின் அவர்களுடைய தாக்கத்தால் அவற்றின் அடிப்படைத் தமிழியத் தன்மை உடனடியாகத் தோன்றாதவாறு மறைந்திருக்கும்.”

- E. பெரி E. Perry (1853) கட்டுரை “On the geographical distribution of the principal languages of India” **Journal of Bombay branch of the Royal Asiatic society**” 4:88 p 28.

“(சிந்திமொழியில் காணும் திராவிட மொழிக் கூறுகள்) அம்மக்கள் திராவிட மொழிபேசியவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் என்பதைக் காட்டுகின்றன. ஆரியர் இந்தியாவிற்கு வருவதற்கு முன்னர் திராவிட மொழி பேசுநரில் ஒரு பகுதியினர் சிந்து சமவெளியில் தொல்குடியினராக வாழ்ந்து வந்தனர் என்னும் உண்மையை அது காட்டுகிறது எனலாம்.”

- எட்வர்ட் ஷர்ட் “Traces of a Dravidian element in Sindhi”

THE INDIAN ANTIQUARY VII December 1878: 298-295.

ஒரு காலக்கட்டத்தில் சம்ஸ்கிருதத்தைப் பரப்பியவர் களுள் பெரும்விழுக்காட்டினர் தாய்மொழியைத் திராவிடமாகக் கொண்டு, ஆயினும் சம்ஸ்கிருதத்தை இரண்டாவது மொழியாகக் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும். We must postulate Sanskrit was handed over at some early period by a majority of speakers who learned it as second language; their first language being Dravidian (எமெனோ: *IJDL* 1974)

“சிந்தி மொழியில் இன்றும் ஏராளமான திராவிட இலக்கணக் கூறுகளும் உள்ளன. எ.கா. ஆண்பால் ஒருமை ஈறு அன்; பன்மை ஈறு - ஆர்) அடிப்படைச் சொற்களும் (எ.கா. ஆயி/ ஆயாள்/ அமாள்; மாமா, நீரு, மூசா (மீசை); மண்டி. (நொண்டி/ மொண்டி) தூணி (தூண்); தொனோ (தொன்னை); நார் (கயிறு) கோட் (கோட்டை); தரோ (மேடு)”

- டாக்டர் பார்சோ கித்வானியின்

Similarities in Sindhi and Dravidian languages (1996).

“இந்தோ ஆரியமொழி பேசுநர் இங்கு வந்த பின்னரும் வடஇந்தியாவில் வாழ்ந்து திராவிட மொழியே பேசி வந்த தொல்குடியினர் வந்தவர்களைவிடப் பெரும் எண்ணிக்கையில் இருந்தமையால் தொடர்ந்து அவரவர் இடத்தில் இருந்தனர். வட இந்தியப் பகுதியில் வாழ்ந்து வந்த தொல்குடியினர் இந்தோ ஆரியமொழி பேசுவோருடைய அரசியல், பொருளாதார, சமயத் தாக்கத்தின் கீழ் வந்து சிலகாலம் இரு மொழி. (தமது தொன்மொழியாகிய தமிழிய மொழி - மற்றும் ஆரிய மொழி) பேசுவோராக இருந்து நாளடைவில் தம் தொன்மொழியைக்

கைவிட்டு ஆரிய மொழியைக் கைக்கொண்டனர். வட இந்திய மக்களில் பெரும்பான்மையினராக இருந்த திராவிட மொழி பேசுவோர் தென் இந்தியாவுக்குச் சென்று விட்டதாகக் கருத இடமில்லை. ஆரிய வருகைக்கு முன்னர் இந்தியாவெங்கும் பரவியிருந்த திராவிட மொழிகள் அவ்வருகைக்குப் பின் வட இந்தியாவில் நலிவுற்றன என்பதே நடந்திருக்கக் கூடியது.”

- தாமஸ் டிரௌட்மன் (1981)

திராவிடர் உறவுமுறை *Dravidian Kinship*

“ரிக்வேதம் தொகுக்கப்பட்ட காலம் கி.மு.1500-1300 ஆகும். இந்தோ ஆரிய மொழிப் படைப்புகளில் மிகப்பழையது அதுவே. அவ்வேதத்திலேயே இந்தோ-ஆரியமல்லாதனவும், திராவிடத் தன்மை வாய்ந்தனவுமான பல கூறுகள் - ஒலியன் மாற்றங்கள், திராவிடத்திலிருந்து கடன்பெற்ற சொற்கள், இடப்பெயர்கள், மக்கட் பெயர்கள் ஆகியவை உள்ளன. கி.மு.1500க்கு முன்னர் சில நூற்றாண்டுகள் காலம் வடமேற்கு இந்தியாவில் வேதமொழி பேசியவர்களும் திராவிட மொழி பேசியவர்களும் நெருங்கிய பண்பாட்டுத் தொடர்பு கொண்டு வாழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதை இது காட்டுகிறது.

The earliest Indo- Aryan text, the compiled *Rg veda*, shows several influences of a non-Indo-Aryan, Dravidian element in the form of phonetic changes, introduction of loan words and names etc. These presuppose the coexistence of the Vedic and Dravidian speaking peoples in a cultural contact situation for a period, perhaps of centuries, before the compilation of the *Rg Veda* (circa 1500-1300 BC)”

- Bridget and Raymond Allchin (1988)

The rise of Civilisation in India and Pakistan

“இந்தோ ஐரோப்பிய (வேத, சமஸ்கிருத) மொழிபேசுநர் இந்தியாவில் தான் தோன்றினர் (பின்னர் இங்கிருந்து மேற்கு, வடமேற்காகப் பரவினர்) என்று நிறுவச் சிலர் முயல்கின்றனர். ஆனால் சான்றுகளோ அதற்கு நேர்மாறான முடிவையே ஆதரிக்கின்றன.

(As regards the current attempts being made by some enthusiasts to prove the indigenous origin of the Indo-European speakers.... the evidence points to the contrary.)”

- ரோமிலா தாபர் (2002)

“Early India from earliest times to A.D. 1300”

தமிழிய மொழிகளிலிருந்து வேதமொழி, சமஸ்கிருதம் வட இந்திய (இந்தோ ஆரிய மொழிக் குடும்பத்தினவாகக் கருதப்படும்) மொழிகள், ஆகியவற்றின் ஏறியுள்ள ஒலியனியல், இலக்கணவியல் மொழியியல் கூறுகள் பற்றிய எமனோ ஆய்வு முடிவுகள்:

i) ஒலியனியல்: ட;ள (ரிக் வேதத்தில்), ண ஆகிய வளை நாவொலிகள் (retroflex/cerebral domal தமிழிய மொழிகளிலிருந்து கடன் பெற்றவை. அவ்வொலிகளைக் கொண்ட சொற்களைச் தமிழிலிருந்து கடன் பெற்ற பின், ஒலிகளையும் வண்ண மாலையில் சேர்த்தனர்.

ii) வினையெச்சம் [gerund/absolutive/incomplete verb/past nonfinite verb/converb/indeclinable participle/adverbial participle/past participle (Jothimuthu), Conjunctive participle (Grierson)] ரிக்வேத காலத்திலேயே ஏறிவிட்டது

iii) நேர் கூற்று முடிந்தவுடன் “என” என்று தமிழில் வருவது போல் (“தன் செய்வினை முடித்தெனக் கேட்பல் - “புறநானூறு 27:9-10) சமஸ்கிருதத்தில் கூற்றுக்குப் பின்னர் “இதி” iti (=இப்படிச் கூறினார்) என வருதல்

iv) எதிரொலிச் சொற்கள் (echo words) “புலி கிலி” போன்றவை

v) ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் - சளசள, படபட போன்றவை.

vi) ஒடு, ஒட்டு, ஒட்டுவி; நட, நடத்து, நடத்துவி போன்ற வாய்பாட்டு (simplex, causative, causative of causative) வினை வடிவங்கள் - 1956 *Language*. 32; பக் 2-16 “இந்தியா ஒரு மொழியியற் புலம் India as a Linguistic Area

vii) தமிழ் உம் பயன்பாடு போன்று சமஸ்கிருத அபி api ஐ பயன்படுத்துதல்

viii) திராவிட உறவு முறைச் சொற்களிலும் சரி இந்தோ ஆரிய உறவுமுறைச் சொற்களிலும் சரி பெரும்பாலும் தொழிலைக் குறிக்கும் சாதிப்பெயர் ஆணுக்கு உள்ளது. ஆனால் பெண்ணைக் குறிக்கும் பொழுது இந்தச் சாதிக்காரனுடைய மகள்/மனைவி/தாய்/பிற உறவு என்ற அளவிலேயே அமைந்து விடுகிறது.

- எமனோ 1974 IJDL கட்டுரை

7. கண்டங்கள் நகர்வுக்கொள்கை, மற்றும் கண்டங்களின் கடலோரப் பகுதிகள் கடலுள் மூழ்கிய செய்தி, குமரி முனைக்குத் தெற்கில் நிலப்பகுதிகள் கடல்கோளில் மூழ்கிய செய்தி, ஆகிய வற்றின் அடிப்படையில் சங்க நூற்களிற் காணும் கடல்கோள் செய்திகளை இன்றைய அறிவியலுக்கேற்ப விளக்க வேண்டியுள்ளது. குமரி முனைக்குத் தெற்கில் நிலப்பகுதிகள் கடல்கோளில் மூழ்கிய செய்தியைக் **கவித்தொகை** 104ம் **சிலப்பதிகாரம்** காடு காண்காதையும் குறிப்பிடுகின்றன. **தொல்காப்பியத்தின்** முதல் உரைகாரர் ஆகிய (கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த) இளம்பூரணரும் இதைக் குறிப்பிடுகிறார். அவருக்குப் பின்னர் வந்த இறையனார் அகப் பொருள் உரையாசிரியரும், அடியார்க்கு நல்லாரும் இச் செய்தியை மேலும் விரிவுபடுத்தி சற்று மிகைப்படுத்திக் கூறுகின்றனர். பண்டைத் தமிழிலக்கியம் கூறும் இக்கடல்கோள் செய்தியைப் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள ஆய்வுரைகள் வருமாறு:-

(i) ச.சோமசுந்தரபாரதி (1913) தமிழ்ப் பண்டை இலக்கியங்களும் தமிழகமும், **சித்தாந்த தீபிகா XIV**

(ii) வி.ஜே. தம்பி பிள்ளை (1913) “ஒரு பழைய தொன்மம் - An old traditon preserved ” **தமிழியன் ஆன்டிகுவாரி II - 1**

(iii) மறைமலையடிகள் (1930): **மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் காலமும்**

(iv) ஏ.எஸ். வைத்தியநாத ஐயர் (1929): “கீழைநாடுகளின் பிரளயத் தொன்மங்கள்”: **பம்பாய் வரலாற்றுக் கழக ஜர்னல் II - 1**

(v) ஜே. பெரியநாயகம் (1941): மனுவின் பிரளயம் : தி நியூரிவியூ XI

(vi) ஹீராஸ் பாதிரியார் (1954): தொல் இந்தோ நண்ணிலக்கரை நாகரிக ஆய்வுகள் இயல் IV பக். 411-439

சதபதபிராமணம் 1,8 முதலியவற்றில் கூறப்படும் “மனு பிரளயம்” திராவிடத் தொன்மத்திலிருந்து உருவாகியது என (iii) உம் (iv) உம் கூறுகின்றன. சுமெரியப் பிரளயக் கதை கூடப் பழந்தமிழ்க் கடல்கோள் தொன்மத்திலிருந்து உருப்பெற்றதே என (i)ம் (iv)ம் கருதுகின்றன.

8. ரிக்வேதத்திலேயே பல திராவிடச் சொற்கள் ஏறிவிட்டன. பரோ தமது 1945, 1946, 1948 - கட்டுரைகளில் சமஸ்கிருதச் சொற்கள் ஏறத்தாழ 500 (ரிக்வேதத்திலேயே ஏறியுள்ள சுமார் 200 சொற்கள் உட்பட) தமிழிய மொழிகளிடமிருந்து கடன் பெற்றவை என்று நிறுவினார். அவற்றுள் சிலவற்றை எமெனோ தனது 1954, 1971 கட்டுரைகளில் வழி மொழிந்துள்ளார். (பரோ, எமெனோ சுட்டிய இச்சொற்களில் சில கால்டுவெல்லின் 1856 பட்டியலிலேயே இருந்தன.)

9. ட.எ.எண் போன்ற ஒலியன்களும் திராவிட மொழியிலிருந்து ரிக் வேதமொழியில் ஏறியவையே. ரிக்வேதத்தில் ஏறிய தமிழ்ச் சொற்களாக பரோ குறிப்பவற்றுள் உலுகல (உலக்கை) கடுக (கடுகு) குண்ட (குழி), கள(களம்), பல (bala), பில (bila - விளவு/பிளவு), மயூர (மயில்) போன்றவையும் அடங்கும். (தமிழே நாஸ்திராதிக்க மொழிப் பெருங்குடும்பத்தில் தொன்மை வாய்ந்தது என்ற அடிப்படையில் ஒரு சில பதினாயிரம் ஆண்டு கட்டு முன்னர் முந்து - இந்தோ ஐரோப்பிய மொழியில் ஏறியவையும் தொல் தமிழோடு இயைபானவையுமான சொற்களிலிருந்து ரிக் வேத மொழியில் இறங்கிய தமிழ்ச் சொற்களை இக்கணக்கில் சேர்க்கவில்லை.

10. ஆரிய என்னும் சொல்லே அருமை ஆரி (“ஆரிப்படுகர்”: மலைபடுகடாம் 161) ஆரியன் (=மேலோன், உயர்ந்தோன்) என வடமேற்கு இந்தியாவில் பண்டு நிலவிய தொல் தமிழ்ச்சொல் ஒன்றிலிருந்தே உருவாகியிருக்க வேண்டும் என்பர். பாவாணர்

“வடமொழி வரலாறு” 1967; பக் 24) என்னை? கிபி.1800க்கு சில நூற்றாண்டுகள் முன்னர் இருந்து தமிழகக் குறுநில அரசர், தலைவர்களைக் குறித்த துரை என்னும் சொல் 1800க்குப் பின் பெரும்பாலும் ஆங்கிலேயர்களை மட்டுமே குறிக்கும் சொல்லாக மாறியதன்றோ. இது போன்ற கி.மு. 2000ஐ ஒட்டியும் நிகழ்ந்தது என்க. (இரான் அவெஸ்தா மொழியிலும் “ஆர்ய” இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிச் சொல் அல்ல இந்தோ ஐரோப்பிய மொழி அல்லாத மொழியிடமிருந்து கடனாகப் பெற்றது என்பது ஓ. செமரென்யி (O. Szemerényi) முடிவாகும்.) “வேதம்” என்னும் சொல்லுக்கே வேர் (மூடுதல், மறைத்தல் என்னும் பொருள் கொண்ட) வே-வேய் என்னும் தமிழ் வேர்ச்சொல் தான் என்பது மறைமலையடிகள், பாவணர் கருத்து ஆகும்.

11. தொல் இந்தோ - ஐரோப்பிய காலத்திலேயே தமிழ் லிருந்து ஏறி இன்று கிரீக், லத்தீன், செருமானிய, ஸ்லாவிக்க, கெல்டிக் மொழிக் குடும்ப மொழிகளில் காணும் தமிழ்ச் சொற்கள் பற்றி முன் பிரிவில் கூறப்பட்டது.

12. தமது வடமொழி வரலாறில் தமிழிலிருந்து வேதமொழி சமஸ்கிருதத்துக்கு சென்றேறிய சொற்கள் நூற்றுக்கணக்கானவற்றைக் குறித்துள்ளார். கடந்து 30 ஆண்டுகளில் இத்துறையில் மொழியியல் முறை பிறழாது உழைத்து அருளி, அரசேந்திரன் போன்ற அறிஞர்கள் அத்தகைய மேலும் பலநூறு தமிழ்ச் சொற்களைக் கண்டறிந்து நிறுவியுள்ளனர்.

13. பாவாணருடைய வடமொழி வரலாறு (1967) 295-321 பக்கங்களில் இலக்கணவதிகாரம் என்னும் பகுதியில் பின் வரும் இலக்கண மொழியியல் கூறுகளையும் வேதமொழியும் சமஸ்கிருதமும் தமிழிய மொழிகளிடமிருந்தே கடன் பெற்றுள்ளன எனத் தெளிவாக நிறுவுகிறார்:-

எழுத்தியல் : 1. வண்ணமாலை (தமிழிய மொழியை யொட்டி உருவாக்கிக் கொண்டது) 2. ஒலியும்பிறப்பும் 3. எழுத்துச்சாரியை 4. எழுத்துவைப்பு முறை 5. எழுத்தொலி மாத்திரை/அளபு 6. எழுத்து வடிவம் 7. புணர்ச்சி.

சொல்லியல்: “வடமொழி வேற்றுமையமைப்பும் தமிழைத் தழுவினது”; “வடமொழி திரிமொழியாதலின் அதன் வினைகட்கு வேர்ச் சொற்கள் அம்மொழியில் இல்லை. அவை பெரும்பாலும் இயல்மொழியாகிய தமிழில் தான் உள்ளன. குறிப்புச் சொற்கள் - அசைகள்; இணைப்பிடைச் சொல் (எடுத்துக்காட்டு) உந்து Skt, உத்த; OE, Eng and); சுட்டு/வினாச்சொற்கள், வினையெச்சம்.

- ஞா. தேவநேயன்

உ. தமிழர் நாகரிகம், பண்பாடு, கலை, சமயம், மெய்யியல்

இன்று இந்திய நாகரிகம் என்று வழங்கப்படும் நாகரிகக் கூறுகளில் பெரும்பாலானவை உண்மையில் தமிழர், தமிழிய நாகரிகக் கூறுகளே “இந்திய நாகரிகத்தின் அடித்தளம் திராவிட (தமிழ்) மொழி - பண்பாடு ஆகியவையே” என்பர் டைலர்.

“All of Indian civilisation is built on an underlying base of Dravidian language and culture” - S.A. Tyler (1973) *India an Anthropological perspective*.

1. தொல் தமிழியச் சிந்து நாகரிகம்

திராவிட மொழி பேசுநர் பண்டு தெற்கிலிருந்து வடக்காகப் பரவிய பொழுது (Dravidian Ascent) குடியேறிய பகுதியில் உருவாக்கியது சிந்துவெளி நாகரிகம், அந்நாகரிகம் 1947க்கு முந்திய இந்தியா, பாகிஸ்தானன், வங்காள தேசம் சேர்ந்த இந்தியாவின் பரப்பளவில் கால் பகுதிக்கு மேல் பரப்பளவு கொண்ட பெருநிலப்பகுதியில் வடமேற்கு இந்தியாவில் பரவி இருந்தது. அதாவது சுமார் 5 லட்சம் சதுரமைல் பரப்பளவில் வழங்கியது. பண்டைய மெசபொதாமிய, எகிப்திய நாகரிகங்களின் பரப்பைவிட அதிகமான பரப்பில் சிந்துவெளி நாகரிகம் வழங்கியது. அந்நாகரிகம் வழங்கிய பகுதியில் கி.மு. 2000 வாக்கில் மொத்தம் ஐந்திலிருந்து பத்து லட்சம் மக்கள் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்பர் பொஸெல், பர்போலா போன்றவர்கள். இர்பான் ஹபீப் 2011 நூலில் 40 லட்சம் பேர் வாழ்ந்திருக்கலாம் என்பர். (அப்பொழுது உலகில் இருந்த மொத்த மக்கள் தொகையே 9 கோடிக்கு குறைவு). சிந்து வெளி நாரிகச் சின்னங்கள் 1500க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் உள்ளன. அவற்றில் சுமார் 20 இடங்களில் மட்டுமே மொகெஞ்சொதரோ, ஹரப்பா உட்பட - அகழ்வாய்வு நிறுவியுள்ளது. அந்நாகரிகத்தின் சிறப்புற்ற நிலை, கி.மு. 3200-

1800 கால அளவைச் சார்ந்தது. மொகஞ்சதரோ கர மக்கள் தொகை 40,000 என்றும் ஹரப்பா நகர மக்கள் தொகை 25000 என்றும் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மாந்தர் இன (AMH) பரவல், மொழியின் தோற்றமும் பரவலும் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தமிழிய மொழி பேசுநர் பண்டு தெற்கிலிருந்து வடக்காகப் பரவிய பொழுது குடியேறிய பகுதியே சிந்துவெளி நாகரிகப் பகுதி என்று Dravidian Ascent மேலே கண்டோம்.

அந்நாகரிகம் திராவிடச் சார்புடையது என்பதற்கு உள்ள மேலும் பல வலுவான ஆதாரங்களில் சில வருமாறு:-

i. மொகஞ்சொதரோ - ஹரப்பா இடிபாடுகளில் திராவிடக் கட்டுமானக் கலையைக் காணலாம். வீடுகளில் பயன்பட்ட பொருள்கள், நகைகள், பருத்தி ஆடைகள் அனைத்தும் திராவிடச் சார்புடையவை.

சங்க நூல்களில் காணும் கட்டடக்கலை சிந்துவெளி நாகரிகக் கட்டடக்கலையின் தொடர்ச்சியே. எடை அளவுகள்; சிற்றிலக்க முறை; 4 செ.மீ (= அங்குலம்)கோல்; $2\frac{3}{4} \times 4 = 11$ ஆகும் 11,22,33 என்றவாறு 11ன் மடங்காக வரும் அளவுகள், போன்றவையெல்லாம் சிந்துவெளிக் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்து வருபவையே (எஸ். சண்முகம் 1980; கு. வேங்கடாசலம் 1983, தெய்வ நாயகம் 2002)

(ii) சென்னையில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் 4-2-2011ல் நிகழ்த்திய தமது அரிய உரையில் ஆர். பாலகிருஷ்ணன் I.A.S. சங்க இலக்கியத்தில் காணும் ஏராளமான ஊர்ப்பெயர்களைத் தாங்கிய ஊர்கள், நகரங்கள் இன்று சிந்துப்பகுதியில் (இன்று பாகிஸ்தான் - ஆல்கானிஸ்தான்) மிகப்பல உள்ளன என்பதை நிறுவியுள்ளார். அவற்றுள் பல இன்றும் கொற்கை, வஞ்சி, தொண்டி, மதுரை, உறை, கூடல், கோளி, போன்ற தமிழ்ப் பெயர்களைப் போலவே ஒலிக்கப் படுகின்றன. மலை, கோடு, வரை, குன்று போன்ற பொதுப் பெயர்கள் எவ்வித முன்னொட்டும் இன்றி இடப்பெயர்களாக அங்கு உள்ளன. தமிழில் வழங்கும் ஆற்றுப் பெயர்களைப் போன்றவையும் (காவிரி, பொருநை, காரியாறு முதலியவை) அங்கு உள்ளன. சங்க இலக்கியக் கடவுளரின் பெயர்கள்; அவ்விலக்கியம் சுட்டும் தமிழ்

மன்னர், தலைவர்கள், புலவர்கள் ஆகியோர் பெயர்கள் இவற்றை நினைவூட்டும் ஊர்ப்பெயர் களும் சிந்துப் பகுதியில் இன்றும் உள்ளன. (சிந்துப் பகுதியையும் தமிழகத்தையும் இணைக்கும் குஜராதி மகாராஷ்டிர பகுதி களிலும் இத்தகைய ஊர்ப்பெயர் ஒற்றுமைகள் மிகப்பல). மேற்கண்டவை மற்றும் பல ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் அவர் “தமிழ்ச்சிந்து Tamil Indus” என்ற கருதுகோளை நிலை நாட்டி வருகிறார். (காண்க: *Journal of Tamil Studies 2010* இதழில் அவர் கட்டுரை: “Tamil Indus? Korkay, Vanji, Tondi in the Northwest and a “Bone eating camel” in Cankam text [Akananuru 245]”)

iii. தமிழரின் சிற்றிலக்க முறையையே சிந்துவெளி நாகரிக எடை அளவுகளில் காண்கிறோம் என்பதைச் செங்கம் கு. வேங்கடாசலம் நிறுவியுள்ளார்.

iv. இன்றைய வேதமதக் கருத்துக்கள் - அவற்றிற்கு எதிரான சமண, புத்தம் முதலிய கருத்துக்கள் இவற்றிற்கு இடையே முதலில் உறழ்வு, பின்னர் இணைப்பு என்றவாறு இந்துமதம் உருவானது என்று கருதுவது அவ்வளவு சரியானதல்ல. சிந்து வெளி நாகரிகம் சார்ந்த, பண்டைய தொல்லிந்திய (தமிழிய) நாகரிகத்தின் புத்துயிர்ப்பே, மறுமலர்ச்சியே இன்றைய இந்து மதம் ஆகும். (The Hindu synthesis was less the dialectical reduction of orthodoxy and heterodoxy than the resurgence of the ancient aboriginal Indus civilisation)” என்பர் டைலர் (1973)

மறைமலையடிகள் (1903, 1923, 1930) பி.டி. சீனிவாச ஐயங்கார் 1929 ஆகியோரும் இக்கருத்தினரே, (கீழே “சமயம், மெய்யியல்” பகுதியில் காண்க).

v. இன்றைய இசைக்கலை ஆரியர் தமிழரிடமிருந்து கற்றதே (ஓ. கோஸ்வாமி “இந்திய இசை வரலாறு”, 1957)

vi. சிந்து முத்திரைகள் சுமார் மூவாயிரத்தில் உள்ள எழுத்துக்கள் பழந்தமிழே (பழந்திராவிடமே) என்பதை இத்துறை வல்லுநர் அனைவரும் ஏற்கின்றனர். (அவர்களுள் இன்றுள்ளவர்கள் அஸ்கோ பர்போலா, ஐ. மகாதேவன், மதிவாணன், பூர்ண சந்திர ஜீவா சாலெக்)

அம்முத்திரைகளின் மொழி பழந்தமிழே என்பதில் அறிஞர்களிடையே கருத்தொற்றுமை உள்ளது.

“பல வகையான ஆதாரங்களிலிருந்தும் நாம் கருதுவது அவர்கள் தொல் திராவிடர்கள் என்பதும், தமிழுக்குப் பாட்டன் முறையாகக் கூடிய ஒரு மொழி அவர்கள் மொழியாக இருந்திருக்கலாம் என்பது ஆகும்.”

“We assume from various shreds of evidence that they were proto Dravidian, possibly using a language that was a grandfather of modern Tamil” (Stanley Wolpert: *An Introduction to India*, University of California press 1991)

- ஸ்டான்லி வால்பர்ட்:

பெங்குயின் உலக வரலாறு “தென்னிந்தியாவில் இன்றும் வழங்கிவரும் திராவிட மொழிகளோடு இயைபுடைய ஒரு மொழியைச் சார்ந்தவையாக (சிந்துவெளிமுத்திரைச் சொற்கள்) இருக்கலாமெனத் தோன்றுகிறது.”

It now seems at least likely that they are part of a language akin to the Dravidian tongues still used in Southern India (J.M. Roberts *Penguin History of the world*, Pelican 2005)

- ஜே.எம். ராபர்ட்ஸ்

“சிந்து வெளி எழுத்துக்களின் மொழி என்ன என்று இறுதியாக நிறுவப்படும்பொழுது அது திராவிட மொழி சார்ந்ததாக அமைவதற்கே வாய்ப்பு மிக அதிகம்” “The most probable candidate is and remains some form of Dravidian”

கமில் சுவெலபில்: (*Dravidian Linguistics. An introduction*, Pondicherry 1990; Chap VI: Dravidian and Harappan)

சிந்து முத்திரை எழுத்துக்களிலிருந்தே பிற்காலத் தமிழ் எழுத்து வரிவடிவங்களும் பினிசிய வரிவடிவங்களும் உருவாயின என்பது பூர்ண சந்திர ஜீவா போன்றவர் கருத்து.

“அசோகபிரமி” எனத் தவறாக அழைக்கப்படுவதும் கி.மு. 700-500லிருந்தே தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் காணப்படுவது மான தமிழ்க் கல்வெட்டு வரிவடிவங்கள் தமிழர் உருவாக்கி

யவை; அந்தத் தமிழ் வடிவத்தைப் பார்த்தே “அசோக பிரமி” செய்யப்பட்டது.”

கே.வி. ரமேஷ் *Indian Inscriptions; a study in comparison and contrast* (2006: ICHR Bangalore)

நடன. காசிநாதன் (2012; *தமிழரின் எழுத்தறிவு*)

தொல் தமிழியச் சிந்து நாகரிகத்தின் தாக்கம் சுமேரியம் எனிப்து முதலிய நாகரிகங்களில் காணப்படுவது பற்றிய ஹீராஸ் 1953 நூலின் இயல்கள் II, III, IV, V இல் உள்ள கருத்துகளின் சுருக்கம் வருமாறு:

சுமேரியப் பொறிப்புகளுக்கும், சிந்துப் பொறிப்புகளுக்கும் இடையே படிவ ஒற்றுமைகள் பல. சி.ஜி.பால் (Ball) 1913 தனது *Chinese and Sumerian* நூலில் சீனமொழியின் ஆதி வரி வடிவம், சுமேரிய வரிவடிவம் ஆகிய இரண்டுமே பொதுவான ஒரு மூல வரிவடித்திலிருந்து வந்திருக்கவேண்டும் என்று கருதினார். அந்தப் பொதுவான மூல வடிவம் சிந்து வரி வடிவம்தான் எனலாம். (both the Sumerian and Chinese writing proceed at least in their greatest portion from the Mohenjodaro - script of the proto Dravidian people p278)

18.3.1935 அன்று பம்பாயில் ஆற்றிய உரையில் சுமேரிய லிபி மொகஞ்சொதரோ படவெழுத்துகளிலிருந்து உருவாகியது என்று ஹீராஸ் கூறினார் (*Journal of the Bombay Branch of the Royal Asiatic Society*, vii - 1 சூலை 1938: 1-27 = பக் 248 -278, ஹீராஸ் 1953) சுமேரிய வடிவங்களில் பலவற்றை சிந்து வரிவடிவப் படங்கள் (அவற்றின் அர்த்தம், ஒலிப்பு உட்பட) தான் விளக்க இயல்கிறது. எனவே சுமேரிய வடிவங்களுள் பெரும்பாலானவை சிந்து வரிவடிவங்களிலிருந்து உருவானவையே (the greatest number of signs of the Sumerian script owe their origin to the Mohenjodaro signs). ஆகவே உலகின் வரிவடிவங்களில் மிகு தொன்மை வாய்ந்தது சிந்துநாகரிக வரி வடிவமே.

திராவிட மொழிகளைப் போல சுமேரியமும் ஒட்டுநிலை மொழியாகும்; சொல் ஒப்புமைகளும் இலக்கண ஒப்புமைகளும் பல.

சிந்து நாகரிகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு முன்னரே சுமேரிய நாகரிகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சுமேரிய நாகரிகம் மிகப்பழையது என்ற [ஆதாரமற்ற] கருத்தை மேலை அறிஞர் பலரும் (ஹால் தவிரப் பிறநாடுகள் பெரும்பாலோர் - அதாவது லியோனார்டு வுல்லி, அர்னால்டு, டாயின்பி முதலியவர்கள்) கொண்டுள்ளதால், “சிந்து நாகரிகம்தான் சுமேரியத்திற்கும் பழையது; இங்கிருந்துதான் சுவமேரியத்துக்கு நாகரிகம் மேற்கு நோக்கிப் பரயிது” (சிந்து எழுத்து வரிவடிவத்திலிருந்து சுமேரிய வரி வடிவம் உருவானது போல) என்ற உண்மையை நாம்தான் நிலை நாட்ட வேண்டியுள்ளது. நாகரிகம் சிந்துப் பகுதியிலிருந்து மேற்காகச் சென்றது என்பதை (கி.மு. 2500 ஐ ஒட்டி சுமேரியாவில் வாழ்ந்த) பெரோசஸ் எழுதிய தொன்ம வரலாற்றிலிருந்தே உணரலாம். அத்தொன்மத்தில் ‘கிழக்கில் இருந்து மேற்காகச் சென்று’ சுமேரியாவிற்கு குடியேறிய உவனன் (ஊவணன்/பூவண்ணன்) ஓடக்கோன் போன்றவர்கள் சிந்து நாகரிகப் பகுதியிலிருந்தே சென்றவர்கள் ஆகலாம். பாவேரு ஜாதகத்தை அச்செய்தியை மெய்ப்பிக்கும் இந்தியத் தொன்மம் எனலாம்.

சிந்துப் பகுதியிலிருந்தே கட்டுமானக்கலை உட்பட்ட பலதொழில் நுட்பங்கள் சுமேரியாவுக்குப் பரவின என்பதை சிந்து நாகரிகத் தொல்லியல் தடயங்களுள் பல நிறுவுகின்றன. சிந்து நாகரிகம் கி.மு. 5000 - 4000 கால அளவிலேயே முன்னேறி விட்டதால் இது இயல்வது தான்.

சுமேரியப் பிரளயக் கதை தொல் தமிழியப் பிரளயக் கதையாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

தம் நூலின் III, V இயல்களில் சிந்து நாகரிகத் தாக்கம் சுமேரியத்தைத் தாண்டி சிரியா, எகிப்து, சைபிரஸ் கிரீட், இத்தாலி, ஸ்பெயின் என்றவாறு சென்றதை ஹீராஸ் விளக்குகிறார்.

தென்னிந்தியாவிலும் இந்தியாவிலும் உருவான திராவிடர் (திராவிட மொழிபேசும் இனத்தினர்) ஒரு பிரிவினர்தாம் நிலவழியாக படிப்படியாக மேற்கே சென்று சுமேரிய நாகரிகம், சிரியாவில் ஹிட்டைட் நாகரிகம், பொனியசிய (= பாணி) நாகரிகம்; சின்ன ஆசியாவில் பெலாஸ்ஜிய நாகரிகம்; (கிரீட் தீவில்)

மினோவன் நாகரிகம் - இத்தாலியில் எத்ரஸ்கன் Tyrrenoi (திரையர்?) நாகரிகம் ஆகியவற்றை உருவாக்கினர்.

இன்னொரு பிரிவினர் கடல் வழியாக ஏமன் (எகிப்தியர் 'பண்ட்' என்று அழைத்தது), தென் எகிப்து, லிபியா (காரமாந்தெஸ்), ஐபீரியா (ஸ்பெயின்), பிரிட்டிஷ் தீவுகளில் துருபியத் Druid, என்றவாறு பரவினர். [தற்கால மாந்த இனம் AMH ஆப்பிரிக்காவில் 1,50,000 இல் தோன்றி கி.மு. 70,000 ஐ ஒட்டி உலகெங்கும் பரவியது; ஒரு பிரிவு தென்னிந்தியக் கரையோரமாகச் சென்று கி.மு. 50,000க்குள் ஆஸ்திரேலியா வரைச் சென்றடைந்தது; மைட்காண்டிரியல் மரபணு (mitochondrial DNA) அடிப்படையில் இன்றைய மரபணு ஆய்வாளர்கள் அறிவியல் பூர்வமாக நிறுவியுள்ள முடிவுகள் ஹீராஸ் 1953ல் தெரிவித்த இக்கருத்திற் கெதிரானதான இல்லை என்பதை ஓர்க]

மேற்சொன்ன அனைத்துப் பண்டை இனத்தவரும் ஹாமித்தியப் பேரினத்தைச் சார்ந்தவர்களேயாவர்.

ஹெரோதோதஸ் நண்ணிலக்கரைக் கிழக்குப்பகுதியில் வாழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடும் தெர்மிலய் Termilai என்பவர்களும் தமிழரும் ஒரினத்தவரே என்பர் ஹீராஸ்.

2. சமயம், மெய்யியல்

இன்றைய “இந்து” சமயக்கடவுள் வழிபாட்டு முறைகள், மெய்யியல் ஆகியவை முற்றிலும் தமிழிய (திராவிடச்) சார் புடையவையே ஆரியரிடமிருந்து பெற்றவை அல்ல என்பதை 1900க்கு முன்னர் இருந்தே நல்லறிஞர் கூறிவருகின்றனர். மறைமலையடிகள் (1903: *முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சியுரை*, 1923 *தமிழர் நாகரிகம்*, 1941 தமிழர் மதம்); பி.டி. சீனிவாச ஐயங்கார் (1929: *History of the Tamils கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை* (1940 *தமிழர் சமயம்*) தேவநேயப் பாவாணர் (1972: *தமிழர் மதம்*) ஆகியோர் உட்பட. ஆரிய வேதங்களிலிருந்து மாறுபட்ட, அவற்றுக்கு முந்திய ‘தமிழ் நான்மறைகள்’ இருந்தன வென்னும் கோட்டையுடைய கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை (1927; *The Madras Christian College Magazine*; பின்னர் 1920 (*செந்தமிழ்ச்செல்வி*) முதலியோர் கொண்டிருந்தனர்.

2006 பிப்ரவரி மாதத்தில் மயிலாடுதுறை - செம்பியன் கண்டியூரில் வி. சண்முகநாதன் கண்டெடுத்த புதுக் கற்காலக் கருவி ஒன்றில் சிந்துவெளி எழுத்துக்கள் நான்கு உள்ளன. அவற்றை ஐ. மகாதேவன் “முருகுஅன்” (முருகன்) என்று படித்துள்ளார். அக்கருவியின் காலம் கி.மு. 2000-1500 ஆக இருக்கலாம் என்று அவர் கருதுகிறார். “புதுக் கற்காலத் தமிழ் மக்களும் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த சிந்துவெளி நாகரிக மக்களும் ஒரே மொழியையே பேசினர் என்றும் அம்மொழி திராவிட மொழியே என்றும் இக்கண்டுபிடிப்பு நிறுவுகிறது என்பர் ஐ. மகாதேவன்.” (“The Neolithic people of Tamilnadu and the Indus valley people shared the same language which can only be Dravidian and not Indo-Aryan):15.2006 இந்து நாளிதழ்.

“அறியாமை காரணமாக ‘ஆரிய’ மெய்யியல், நாகரிகம் என்று அழைக்கப்படுவது, அடிப்படையில் திராவிடர் அல்லது தமிழருடையது என்பதே உண்மை. Most of what is ignorantly called Aryan philosophy and civilisation is literally Dravidian or Tamilian at bottom.” மனோன்மணியம் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை. 19.12.1896 கடிதம்: Siddhantha Deepika, 11-5; Oct 1898 P.113)

ரிக்வேத காலத்திலிருந்தே (கி.மு. 1000) “குடி கொலை மலிந்த ஆரிய வேள்வியின் தீவினைப் பெற்றியுஞ் சிறு தெய்வ வணக்கச் சிறுமையுந் தேற்றி அன்பும் அருளும் பெருகச் செய்த தமிழ்ச் சான்றோரும் உளர். அவர் அருளிச் செய்தனவே; முத்தீ வேள்வியும் உருத்திர வழிபாடுஞ் சிறந்தெடுத்துக் கூறும் இருக்கு, ஏகர், சாம அதர்வண வேதப்பதிகங்கள் சில பலவும்; உண்மை விழா உபநிடதங்களும், சாங்கிய, யோக, வைசேடிக, நையாயிக, வேதாந்த சூத்திரங்களும்; மற்சம், வாயு முதலான சில புராணங்களும் பௌட்கரம், மிருகேந்திரம் முதலான சில சிவாகமங்களும் பிறவுமாம்.”

- மறைமலையடிகள்; மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் காலமும் (1930)

“இருக்கு வேதத்திற் “பரதர்” முதலிய பெயர்களால் வழங்கப்பட்ட பண்டைத் தமிழ் நன் மக்களே ஞாயிறு, திங்கள், தீ என்னும் முத்தீ வடிவில் வைத்து முழுமுதற் கடவுளான சிவ பிராணை வழிபடும் நுட்ப முறையைக் கண்டோராவர் அடிகள் : (1930)

“விசுவாமித்திரர் என்னும் தமிழரச முனிவரால் செய்து சேர்க்கப்பட்ட இருக்கு வேத மூன்றாம் மண்டிலத்தில் உள்ள காயத்திரி மந்திரமானது ஞாயிற்று மண்டிலத்தின் கண் முளைத்து விளங்கும் பர்க்கன் என்னும் பெயருடைய சிவபிரான் மேற்றாய் விளங்குகிறது” (அடிகள்: 1923)

“கொல்லா அறத்தை முதன் முதற்கண்டறிந்து அதற் கேற்பத் தமது இம்மை வாழ்க்கையை நடத்தினவர்கள் தமிழரில் மேன் மக்களாய் இருந்த ஒரு பெரும்பகுதியாரே... மற்றை மக்கட் பிரிவினரிலுள்ள எந்த மேலோரும் இவ்வருமருந்தன்ன உண்மையினைக் கண்டறிந்திலர் - வடக்கிருந்த சமணர், சாக்கியர், சாங்கியர், யோகர் முதலாயினாருங் கொல்லா வறத்தினை விடாப்பிடியாய்க் கொண்ட ஒழுகினரல்லரோ வெனில்; சமண சாக்கியர் முதலான அவரெல்லாம் ஆரியர் வருவதற்கு முன்னமே இமயமலை வரையிற் பரவி நாகரிகத்திற் சிறந்து உயிர் வாழ்ந்த வடநாட்டுத் தமிழ் மேன்மக்களின் மரபில் வந்தவரே” அடிகள் (1940)

[சமண, புத்தக்கருத்துக்கள் ஆரியருக்கு முற்பட்ட வட நாட்டுத் திராவிட மெய்யியலின் பிற்கால வளர்ச்சிகளே என்பர் சர் ஜான் மார்ஷலும் (1934).]

“தமிழர் பண்டைச் சமய வாழ்வு இன்றைய பல சமயங்களின் உருவாகா மூலக் கரு முதலைத் தன்னிடமாகக் கொண்ட வாழ்வேயாகும். அதில் எல்லாச் சமய மூலமும் காணலாம்.

“புத்த சமண, சைவ, வைணவக் கருத்துக்கள் உருவாகுமுன், அச்சமயப் பெயர்கள் வேறுவேறாகத் தமிழர் நெறியினின்று பிரியுமுன், ஆரியம் இடைநின்று தமிழரின் ஒரு நெறியைப் பலவாறு பிரிக்குமுன், அவ்வெல்லா நெறிகளுக்கும் வழிகாட்டிய மிக ஏற்பட்ட காலத்தமிழ் அறிவர் மரபு சார்ந்த அறிஞருள் ஒருவரே திருவள்ளுவர் என்பது உய்த்துணரத் தக்க உண்மையாகும்.

கா. அப்பாத்துரை: 1956 (“1800 ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட தமிழகம்” தமிழாக்கத்தின் அடிக்குறிப்பு.

“இந்தியாவில் சமய வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்கது ஒன்று உண்டு உயிர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறவியெடுக்கும் என்பது

புத்த மதத்தின் முக்கிய கொள்கை. புத்தமதம் தோன்றிய காலத்தில் தோன்றிய சமணமும் ஆசீவகமும் அக்கொள்கை யுடையவையே. பிறவித்தளையிலிருந்து விடுபடுவது சமயத்தின் குறிக்கோள் என்பது அம்மதங்களின் கொள்கை.

“பழைய உபநிடதங்களில் மறுபிறவிக் கொள்கை புதுமை யானதாகவும் சிலருக்கு மட்டும் தெரிந்த மறை பொருளாகவும் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது. இருந்தும் பின்னர் அக்கொள்கை புத்த சமண சமயங்கள் வழியாக விரைந்து அனைவராலும் பின்பற்றப்பட்டது எவ்வாறு? எந்த மக்கள் சமூகத்தினரிடம் இருந்து புத்தர் தோன்றினாரோ, அவர்களிடையே அக்கொள்கை இருந்து இருக்க வேண்டும். எனவே தான் அது விரைவில் அனைத்து மக்களின் கோட்பாடாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.”

- பிராகிங்டன் J.L. Brockington 1981: *The Sacred thread*

“வட மேற்கிலிருந்து நுழைந்த ஆரியர்களால் மகதம் முதலிய கீழ்த்திசை நாடுகளிலிருந்த ஆரியரல்லாத மேன்மக்கள் முழுமையாக இடம் பெயர்ந்திலர். அத்தகைய மேன் மக்கள் குடும்பங்கள் வலுவிழந்து வீழத் தொடங்கின பின் முந்தைய உள்ளூர் ஆளுங் குடும்பங்கள் மீண்டும் வலுப்பெற்றன. எடுத்துக் காட்டாக சந்திரகுப்த மௌரியன் இத்தகைய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன். புத்தரும் அவ்வாறே.

- ஹென்ரிச் சிம்மர் Heinrich Zimmer 1951: *Philosophies of India*

“(வட மேற்கு இந்தியாவில் கி.மு. 2000-1500 அளவில் வந்து குடியேறிய) இந்தோ ஆரிய மொழி பேசுநர் தமது மத குருக்களைத் தாம் வென்ற தமிழிய மொழி பேசுநரிடம் இருந்து தெரிந்தெடுத்துத் தம்முடன் இணைத்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.” “The priestly class of the Aryan conquerors may have been recruited from the ritually superior priesthood of the conquered.”

கே. மீனாட்சி (1985) “Emergence of Classical Sanskrit (A Socio - Linguistic study)” *Internation Journal of Dravidian Linguistic* 14PP 209-223.

“இந்து சமயத்தில் யாண்டும் காணப்படும் உருவ வழிபாடு இந்தியாவில் இருந்த ஆரியரல்லாதார் வழிபாட்டு முறைகளில் இருந்தே பிராமணீயத்துக்கு வந்தது”

லெவின் - G.M. Bongard Levin (1986)

A complex study of Ancient India

“மொகஞ்சொதரோ முத்திரையில் காணப்படுபவர் போன்ற (ஆரியர்களுக்கு முந்தைய இந்திய) யோகிகள் வந்தேறிகள் மொழியைச் சில காலத்துக்குள் கற்றுக் கொண்டு தமது சமய மறை பொருட்களை (வேதப் பாடல்களை இயற்றிய) பிராமணர்களுக்குக் கற்பிக்கத் தொடங்கிவிட்டனரோ”

வால்பர்ட் - Stanley Wolpert 1982: *A new History of India.*

“ஆரிய நாடோடிகளின் முரட்டுப் பழக்கவழக்கங்கள் அவர்களுடைய கடுமையான பெரும்போர்கள் ஆகியவற்றுக்கும் அஹிம்சைக்கும் (உயிர்களுக்கு ஊறு செய்யாமை) நெடுந் தொலைவு ஆகையால், யோகம், தாய்த்தெய்வ வழிபாடு போன்றவற்றைப்போல அஹிம்சையும் ஆரியர்களுக்கும் முற்பட்ட (சிந்து வெளித்தமிழ்) மக்களிடமிருந்தே அவர்கள் பெற்றதாக நாம் கருத வேண்டியுள்ளது.

“சிவன் வழிபாடு வட இந்தியாவை விடத் தென்னாட்டில் தான் மக்களிடம் முதன்மை பெற்றுள்ளது. தென்னாட்டுத் திராவிட மக்கள் ஆரியர்களுக்கு நெடுங்காலத்துக்கு முன்னரே அங்கு நிலைபெற்று இருந்தமையே இது காட்டுவதாகலாம். தாய்த்தெய்வ வழிபாடும் தென்னாட்டில்தான் மிகுந்து காணப்படுகிறது”

- வால்பர்ட் Wolpert (1991) *An introduction to India.*

3. நடனமும் இசையும்

(தமிழர் நடனமும் தமிழிசையும் இன்று கருநாடக இசை, பரதநாட்டியம் என்ற பெயரில் வழங்கி வருகின்றன.)

“பாணர் தமிழரிடையே தொன்றுதொட்டு இருந்து வருபவர்; சமுதாயத்தில் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்தவர்; எனவே பண் அடிப்படையில் அமைந்த தென்னிந்தியத் தொன்மை இசை

வடவரிடமிருந்து கடன் பெற்றதாக இருக்க இயலவே இயலாது. “பண் என்னும் சொல்லிலிருந்து “பாணன்” என்னும் சொல் தோன்றியது. மாறாகப் பிற்கால இந்திய இசையின் ராகங்கள் (அவை பண்களின் உருமாற்றங்களே) தென்னிந்தியத் தொல் இசையிலிருந்து உருவாயின என்பதே சரி. தக்காணப் பெருங்கற்கால நாகரிகம் சார்ந்த வாய்மொழி இலக்கியமானது பாணர்கள் மற்றும் எழுத்தறிவு பெறாத நாட்டுப்புறப் பாடகர்களிடையே உருவாகிக் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டை ஒட்டி மகாராஷ்டிரப் பிராகிருதத்தில் பரவி, அங்கிருந்து இவ்விலக்கியத்தின் தாக்கம் சமஸ்கிருதக் கவிஞர்களிடம் ஏற்பட்ட தன் காரணத்தால் தான் சமஸ்கிருதத்தில் தரமான காவியச் செய்யுளிலக்கியம் தோன்றியது என்பதை இப்புத்தகத்தின் இரண்டாம் பகுதியில் காணலாம்.

இக்கால கட்டத்தில் அல்லது இதற்குச் சற்று முன்னர்த் தென் இந்திய இசைக்கலையும் வட இந்தியாவில் பரவியிருக்க வேண்டும் என எனக்குத் தோன்றுகிறது. இது பற்றி விரிவான, ஆழ்ந்த ஆய்வுகள் இதுவரை செய்யப் படவில்லையாகையால் இதைத்திட்ட வட்டமான முடிவு என்று இன்றைய நிலையில் கூற இயலாது. இக்கருத்தின் அடிப்படையில் வியக்கத்தக்கதும் மனநிறைவு தருவதுமான ஒரு செய்தி வெளிவருகிறது: அதாவது தென் இந்தியச் சாதியினரில் தாழ்நிலையில் இருந்த பாணரிடையே இருந்து தான் இந்தியாவின் இசையும் பாடல்களும் பெருமளவு உருவாயின என்னும் செய்தியே அது”

- ஜி.எல். ஹார்ட்

“பழந்தமிழ்ச் செய்யுள்கள்: அவை தோன்றிய சூழலும், அவற்றை அடியொற்றிய சமஸ்கிருதப் படைப்புகளும்” 1975)

“இசையறிவை ஆரியரல்லாதவர்களிடமிருந்து ஆரியர் கடன் பெற்றதை மறைப்பதற்காகவே, சாமவேதத்திலிருந்து இந்திய இசை பிறந்தது என அவர்கள் கதை புனைந்தனர்.”

“By this fiction that Saman is the source of all Indian music alone, it was possible to forget conveniently the debt the Aryans owed to the non - Aryans for their musical knowledge and practice.

- ஓ. கோஸ்வாமி (1957) *History of Indian music*

எ. தொன்மைச் செம்மொழியாகிய தமிழின் சங்க இலக்கியச் சிறப்பு

1. தொல்காப்பியம்

தொல்காப்பியம் மாந்தன் அறிவாற்றல் எவ்வளவு வியத்தகு உச்சநிலை எய்தக்கூடும் என்பதைக் காட்டும் சிறந்த சான்றுகளுள் ஒன்று One of the finest monuments of human intelligence. இலக்கியக் கொள்கையில் வேறு எந்தப் பண்டைய மொழிகளிலும் இல்லாத சிறந்த கருத்துக்களைத் தொல்காப்பியம்: பொருளதிகாரம் - செய்யுளியல் கூறுகிறது.

கே.வி. சுவெலெபில்

தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் கோட்பாட்டுச் சிறப்பு:

“தொல்காப்பியம் அடிப்படை நூலாக இருப்பது இலக்கண இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கு மட்டுமன்று; மாந்த இனப் பரவல் சார்ந்த புவியியல், குமுதாய மாந்தவியல், பண்பாடு, சூழ்நிலையியல், உளவியல் ஆகிய புலங்கள் சார்ந்த அரிய செய்திகள் அந்நூலில் உள்ளன; எனவே தமிழர் நாகரிகம் - பண்பாடு சார்ந்த (ஏன் பொதுவான மாந்த இன நாகரிகம் - பண்பாடு சார்ந்த) ஆய்வுகளுக்குத் தொல்காப்பியம் மிக இன்றியமையாதது. எனினும் இலக்கியம் கூறுவதெல்லாம் (அக்காலத்தில் நிலவிய) உண்மைக் குமுதாய நிலையை நேரடியாகக் காட்டுகிறது என்று எண்ணுதல் தவறு; உண்மை நிலையை விருப்பு வெறுப்பின்றி அறிவியல் பூர்வமாகக் காட்டுகிறது என்று எண்ணுதல் மேலும் தவறாகும். அக்கால ஆண் பெண்மக்களின் அகம், புற வாழ்க்கையை உள்ளது உள்ளபடி தத்ருபமாகச் சங்கப் புலவர்களுடைய பாடல்கள் காட்டுவதாகக் குழுக வரலாற்றாசிரியர் சிலர் முன்னர் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் உண்மை என்ன? செய்யுள் ‘உண்மை வாழ்க்கை’ நிகழ்ச்சிகளை அந்தந்த நிகழ்ச்சி எப்படி இருக்க வேண்டுமென்ற இலக்கியமரபு உள்ளதோ அந்த

மரபுக்குக் கட்டுப்பட்டே சித்திரிக்கிறது. அதாவது மரபுக் கேற்ற மாற்றங்களுடன் தான் சித்திரிக்கிறது. “உண்மை வாழ்க்கை” வேறு; அதை இலக்கியத்தில் காட்டும் மரபு வேறு; என்பதைப் புலவர்களும் பொருளிலக்கணவாசிரியரும் உணர்ந்திருந்தனர். உணர்ந்திருந்தனால்தான் உண்மை வாழ்க்கையின் கூற்றுக்கள் செய்கைகளை ‘உலகியல் வழக்கு’ என்றும் இலக்கியத்தில் (செய்யுளில்) வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் மரபைச் செய்யுள் வழக்கு “புலனெறி வழக்கு” என்றும் குறித்தனர். சில நிகழ்ச்சிகள், செய்திகளை இப்படி இப்படித்தான் காட்ட வேண்டும் என்று இலக்கியப்படைப்பாளர்களும் வாசகர்களும் தமக்குள் இசைந்து உருவாக்கும் மேல்வரிச் சட்டமாகிய மரபே இலக்கிய மரபாகும். (எ.கா. ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள்). நிகழ்ச்சி/செய்தி வாசகருக்குத் தெரிந்தது தான்; அதனை ஒரு புதிய பார்வையில், கோணத்தில் (மரபை அடிப்படையில் மீறாமல்) காட்டும் பொழுது வாசகர் அந்த நயத்தை நன்கு உணர்ந்து பாராட்ட இயல்கிறது. அகப்பாடல் எதுவும் ஒருதடவைகூடத் தலைவன், தலைவி பெயரைச் சுட்டுவதில்லை. தலைவனும் தலைவியும் எப்பொழுதும் இன்னார் என்று குறிப்பாக அடையாளம் காட்ட முடியாதவர்களே. எனவே அகப்பாடல்கள் சித்திரிக்கும் உணர்வுகள் (டபிள்பு.எச்.ஹட்சன் தமது “இலக்கியப் பயிற்சிக்கான முன்னுரை” 1946 நூல்பக்கம் 97இல் சொல்வது போல) “பொதுவாக எந்த ஆடவனுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொருந்துவதாக இருக்குமேயன்றி இவனுக்குத் தான்/இவளுக்குத்தான் பொருந்தும் என்று இருக்காது.

(உள்ள உணர்வுகளை விளக்காது) வெளியுலகை விரித்துரைக்கும் புறப்பாடல்களில் சில பொதுவாக அனைவரும் நோக்கும் பார்வையில் இருக்கும்; சில அந்தந்தப் புலவருடைய தனிநோக்கில் அமைந்ததாக இருக்கும். பின்னவற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டு கையறுநிலைப் பாடல்கள். வள்ளல்கள், நண்பர்கள் இறந்தால் புலவர்கள் தம் நெஞ்சின் ஆழத்திலிருந்து உணர்வுகளைக் கொட்டிப் பாடும் துயரப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை; பொதுவான நாட்டுப்புற ஒப்பாரிகளின் வாலாயப் படிமங்களைக் கொண்டவையல்ல.”

- கே.வி. சுவெலெபில்

2. திருக்குறள்

“இந்திய மக்களிடையே பண்டைக் காலத்திலிருந்தே பிற உயிர்கள் அனைத்துக்கும் அன்புகாட்டி உதவும் அறக்கொள்கைகள் (the idea of active love)” இருந்து வந்ததை இந்தியப் பண்டைய இலக்கியங்களிலும் காணும் கதைகளில் இருந்து அறிகிறோம். அத்துடன் குறிப்பாக **திருக்குறள்** என்னும் நூலில் காணும் அறவுரைச் செய்யுள்களிலிருந்தும் அறிகிறோம்.

“(உலகில் பிற உயிர்களிடத்தே அன்பு காட்டிச் செயல்படுவதை (life affirmation) அவ்வளவாக வலியுறுத்தாத **மனுதர்ம சாத்திரம்** போன்றவற்றிலிருந்து மாறுபடும்) குறளில் **உலகையும் வாழ்க்கையையும் வெறுத்து ஒதுக்கும் போக்கு (World and life negation) பரவலாகக் காணப்படுவது அல்ல.** எங்கோ ஓரிரு இடத்தில் வேண்டுமானால் இருக்கலாம்.

“பிராமணீயம், புத்தமதம் பகவத்கீதை போன்றவற்றைப் போல் இம்மை மறுமைப் பயன் கருதியே அறநெறியில் நின்றல் வேண்டும் என்ற வாணிகக் கொள்கையைக் குறள் வலியுறுத்துவது இல்லை. **நல்லது செய்வதே தக்கது என்ற உணர்வினாலேயே நல்லது (அறம்) செய்ய வேண்டும்** என்று குறள் கூறுகிறது (குறள்கள் 222,211 **பகவத்கீதையோ** ‘கருமம் செய்து கொண்டிருப்பது பிரபஞ்ச நியதி’ என்று வறட்டுத் தனமாக வலிந்து கூறுகிறது. ஆனால், என்ன வியப்பு, **குறளோ மனிதன் உழைப்பதும் ஈடுபடும் பிறருக்கும் பிற உயிர்களுக்கும் அவன் நன்மை செய்வதற்காகத்தான்** என்று சாற்றுகிறது.(குறள்கள் 81,112) **பகவத்கீதை**ப்படி கடமை ஜாதிக்குத் தக்கபடி வேறுபடும். குறளோ மக்கள் அனைவரும் ‘நல்லவை செய்தொழுகக்’ கூறுகிறது.

“ஏனை இந்திய தர்மசாஸ்திரக்காரர் ‘உழைப்பதில், முயற்சி செய்வதில் மகிழ்வோடு ஈடுபடு’ என்று கூறவில்லை. குறள்கள் 619,630 போன்றவையோ உலகியலிலும், வாழ்க்கையிலும், ஆர்வத்துடன் ஈடுபடும்படி அறிவுறுத்துகின்றன.

“(பௌத்தமும் கீதையும் போலப் பற்றின்மை, வெறுப்பின்மை, கொல்லாமை, அகிம்சை ஆகியவற்றையும் குறள் வலியுறுத்தினாலும் கூட அதே சமயத்தில்) **குறள் அதிகமாக**

வலியுறுத்துவது அன்பும் அருளுமே யாம் (the living ethic of love). காண்க குறள்கள் 72,78,79,103,226,241.”

“அறநெறிசார் உலக வாழ்க்கை இலட்சியத்தைத் திறம் படச் சூட்டுகிறது குறள். மனிதனின் தனி வாழ்க்கை. பிற உயிர்களோடும் உலகத்தோடும் உறமும் அவன் வாழ்க்கை ஆகியவற்றில் கைக்கொள்ள வேண்டிய நெறிகளைக் குறள் வியத்தகு பண்புடனும் சால்புடனும் நடைமுறைக்குகந்த வகையில் வகுத்துள்ளது (characterised by nobility and good sense). உலக இலக்கியத்தில் வேறு எங்கும் இவ்வளவு சிறந்த ஒளிமயமான அறவுரை வாசகங்களை வழங்கும் நூலைக் காண இயலாது; (குறள்கள் 92, 105, 108, 121, 159, 162, 216, 298, 319, 578, 594, 628, 757, 782, 874, 931, 973, 999, 1007, 1024, 1032)”

“ஆக கிறித்துவ ஊழித் தொடக்கக் காலத்திலேயே இந்திய மக்களிடையே உலக வாழ்க்கையிடமும் உயிர்களிடமும் பண்பும் அன்பும் காட்டும் ஒரு தன்மை இயல்பாக இருந்து வந்துள்ளதைக் குறளிலிருந்து அறிகிறோம். பிராமணியம், பௌத்தம், பகவத்கீதை சார் இந்து மதம் ஆகியவற்றின் கோட்பாடுகளில் இல்லாதது அது. ஆனால் கீழ்சாதியினரிடமும், சாதாரண மக்களிடமும் தோன்றி மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்த சிறந்த சமயப் போதகர்கள் மூலமாக அத்தன்மை மெதுமெதுவாக நாளடைவில் இந்து மதத்தில் இடம் பெறலாயிற்று.”

- ஆல்பர்ட் சுவைட்சர்: இந்தியச் சிந்தனையும் அதன் வளர்ச்சியும்
Indian Thought and its development: 1936

3. எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டின் சிறப்புகள்

(வேறு எந்தச் செம்மொழி இலக்கியத்துக்கும் இல்லாதவை)

“எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு நூல்கள் (மொத்தம் 2300 பாடல்கள்) அச்சிட்டு உலகின் பார்வைக்கு முதலில் வந்தது 1880-1910 கால அளவில் ஆகும். அவை வெளிவந்த அக்கணமே (அதுவரை எளிதான பிற்கால இந்திய மொழிகளில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்ட நிலை மாறி) உலகின் சிறந்த செம்மொழிகளில் ஒன்றாகத் தமிழ் ஆகிவிட்டது. பிரெஞ்சு ஆசியவியலறிஞர் பியர் மெய்ல் “கிரேக்க உணர்ச்சிப் பாக்களில் தலை சிறந்த

நவமணிகளுக்கு இணையானவை இச்சங்க இலக்கியப் பாடல்கள்; இந்தியாவில், ஏன் உலகில், இலக்கியப் பாடல்கள்; இலக்கியப் படைப்புகளின் சிகரங்களில் ஒன்று சங்க இலக்கியம்” என்று செய்துள்ள மதிப்பீட்டை சங்க இலக்கியப் பாடல்களை ஆழ்ந்து பயின்றுள்ள எவரும் ஏற்றுக் கொள்வர்.”

- சுவெலபில் (1960)

“உலகின் நாகரிகம் - பண்பாட்டுக்குத் திராவிடர்கள், குறிப்பாகத் தமிழர்கள் செய்துள்ள சிறந்த பங்களிப்புகள் பல்லவ, சோழர் காலக் கோயிற் கட்டடக்கலை; சோழர் காலச் செப்புப் படிமங்கள்; (பரத நாட்டியம் என அழைக்கப்படும்) தமிழர் நடனக்கலை; (கருநாடக இசை என அழைக்கப்படும்) தமிழ் இசை முதலிய பலவாம்; அவற்றுள்ளும் தலைமை சான்ற சிறப்பு வாய்ந்தது (சங்க காலச் செம்மொழித் தமிழ்) இலக்கியம், பிறமொழி, பிறநாட்டு அறிஞர் இதை உணர்ந்து இவ் விலக்கியத்தைப் பயின்று உலக மாந்த இனத்தின் இன்றி யமையாத உயரிய மரபுச் செல்வமாக மகிழ்ந்து போற்ற வேண்டும். உச்சநிலைக்கு முழுத் தகுதியுடைய அவ்விலக்கியத் திற்கு இதுவரை அந்நிலை தரப்படவில்லை.”

- சுவெலபில் (1973)

“இந்தியாவின் பிற எந்தமொழி இலக்கியத்திலும் இல்லாத சிறப்புக் கூறுகளைக் கொண்டது என்பது மட்டுமன்றிப் பண்டைத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியம் உயரிய இலக்கியம் நயமும் வாய்ந்தது. உலகின் சிறந்த செம்மொழிகள் வரிசையில் தமிழுக்குரிய இடத்தைச் சங்க இலக்கியத்தின் 26350 வரிகள் கொண்ட பாடல்கள் பெற்று தந்துவிட்டன. அவ்விலக்கியத்தின் சிறப்பை இப்பொழுதுதான் உலகு உணரத் தொடங்கியுள்ளது.”

“அசை, சீர், தளை அடிப்படையிலான யாப்பியல், அகம் புறக்கோட்பாடு; உவமவியல், ஆகிய அனைத்திலும் தனித் தன்மை வாய்ந்த சிறந்த இலக்கியக் கொள்கை கொண்ட சங்க நூல்களை உருவாக்கிய பெருமை தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு மட்டுமே உரிய சிறப்பாகும்.

“இந்தியாவில் தோன்றி வளர்ந்த செவ்வியல் இலக்கியம் - செவ்வியல் மொழிப் பெரும் பண்பாடுகள் இரண்டு - ஒன்று சமஸ்கிருதம்; மற்றது தமிழ்; அவை ஒன்றை ஒன்று சார்ந்தவையல்ல - தற்சார்பானவை.

“இந்திய மொழி இலக்கியங்கல் தமிழிலக்கியம் மட்டுமே செவ்விலக்கியமாகவும், நிகழ்கால இலக்கியமாகவும் ஒரே நேரத்தில் இலங்கும் சிறப்பு வாய்ந்தது; அது சமஸ்கிருதச் செவ்வியல் இலக்கியம் அளவு தொன்மை வாய்ந்தது; பண்டை கிரேக்க மொழிச் செய்யுள்களை எப்படிச் செவ்விலக்கியம் என உலகு கருதுகிறதோ அதே தன்மை வாய்ந்தது தமிழ்ச் சங்க இலக்கியம். உயிர்த் துடிப்புள்ள இலக்கியங்கள் இன்றும் உருவாகும் மொழியாகவும் தமிழ் உள்ளது.

“தமிழ்ச் செவ்விலக்கியம் (சங்க இலக்கியம்) மக்களைப் பற்றிய இலக்கியம்; மக்கள் உருவாக்கியது - ஆனால் “நாட்டுப் புற” இலக்கியமன்று”

- சுவெலபில் (1973)

“வாழ்க்கை இனியது; மகிழ்ச்சி தருவது. சாவு எல்லோருக்கும் வருவது. இவ்வுலக வாழ்விலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும் என்ற முயற்சியெல்லாம் இல்லை. வள்ளண்மையும் நயன்மையும் இயல்பாக அமைகின்றன - ஆன்மீக நலனுக்காகவோ கழுவாயாகவோ அல்ல. இறந்த பின்னர் வீரரும் சான்றோரும் துறக்கத்தில் நிலையாக வாழ்வார். தீயோர் மீளாநிரயம் எய்துவர் எனக் கருதினர். நில உலகில் புகழை நிரீஇச் சென்றவர் துறக்கத்தில் இனியவாழ்வு என்னும் வெகுமதி பெறுவர்; காதல், புணர்ச்சி, திருமணம், மக்கட்பேறு இவை மாந்த வாழ்வில் நிறைவு பெறுவதற்கான வழிமுறைகள் எனக் கருதப்பட்டன. வள்ளண்மை, வீரச்செயல், பிறர்க்குரியாளனாக வாழ்தல் - இவற்றில் ஒருவன் செலவிட்ட நாட்களை நினைத்துப் புலவரும் பிறரும் கூறும் புகழ் மொழிகள் மட்டுமே ஒருவன் சாவுக்குப் பின்னர் நிலைநிற்பவையாகும்.”

- சுவெலபில் (1974)

“சங்க இலக்கியங்கள் எக்காலத்துக்கும் பொருந்தும் அழகியல் கூறுகள், விழுமங்கள் ஆகியவற்றை நிரம்பக் கொண்டவை. ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் யாத்த அவ்விலக்கியங்கள் பிற்காலத்தில் (அதாவது அண்மைக்காலத் திறனாய்வாளர்) வகுத்துள்ள இலக்கிய நயக்கோட்பாடுகளின் படியும் உயர்நிலையில் ஏற்கப்படுவனவாக உள்ளன.

“சங்க இலக்கியத்தைப் பயிலும் ஒரு குமுதாயமே (தனிநபர் மட்டுமல்ல) அவ்விலக்கிய விழுமங்களை எய்த இயலும் வகையில், எய்த விழையும் வகையில் அவ்விலக்கியம் அமைந்துள்ளது. எனவேதான் இக்கால இலக்கியத் திறனாய்வாளரும் போற்றும் வகையில் உலக மாந்தர் அனைவரும் மதிக்கத்தக்க என்று முள (சிரஞ்சீவி)த் தன்மை கொண்டுள்ளது சங்க இலக்கியம்”

- சுவெலபில் (1974)

“பழந்தமிழ் இலக்கியமும் பண்பாடும் படைத்த அகம் - புறக்கோட்பாடுகள் உலகிலேயே தனித்தன்மையும் சிறப்பும் வாய்ந்தவை. சில பொருண்மைகளில் தமிழிலக்கியத்துக்கும் சமஸ்கிருத இலக்கியத்துக்கும் ஒப்புமை காணப்படலாம். அதனால் என்ன? சமஸ்கிருத இலக்கியத்திலிருந்து தான் தமிழ் இலக்கியம் கடன் பெற்றிருக்கும் என ஏன் கருத வேண்டும்? (நேர்மாறாகவும் நிகழ்ந்திருக்கலாம் அன்றோ?)”

- சுவெலபில் (1975)

“பொதுவான செய்தியைத் தெளிவாக, முழுமையான நுண்ணிய பார்வையில் நோக்கி, எளிய ஆனால் வயிரம் போன்ற சொற்களில், ஆழ்ந்த பொருளுடன் தருவதே சிறந்த பாடல் என இக்காலத்தில் கருதப்படுகிறது. வெளிப்படையான ஒரே செய்தியைத் தருவதைவிட அடுக்கடுக்கான பல பொருளை தரவல்லதான சொற்செட்டுமிக்க பாடலே சிறந்த பாடலத் தன்மையுடையதாகக் கருதப்படுகிறது. தொல்காப்பியம் நோக்கு, பயன், எச்சம் (சொல்லெச்சம், குறிப்பெச்சம்) உள்ளுறை, இறைச்சி என்று கூறுவதெல்லாம் இதுதான்;

- பி. மருதநாயகம் (2007)

“ஆரியருக்கு முற்பட்ட தென்னிந்தியாவை, ஏன் பெரு மளவுக்கு ஆரியருக்கு முந்திய இந்தியாவையே விவரிக்கும் ஆவணம் புறநானூறு a testament of pre-Aryan South India and, to a significant extent of pre-Aryan India.”

தமிழ், இலக்கியமரபு மட்டும்தான் (சமஸ்கிருதத்திலிருந்து பெறப்படாத) இந்திய மண்ணுக்குரிய இலக்கிய மரபு ஆகும். தென்னாட்டில் சமஸ்கிருதத் தாக்கம் வலுப்படுவதற்கு முன்னரே முகிழ்த்தது அது. சமஸ்கிருத/ பிற இந்திய மொழி இலக்கியங்

களிலிருந்து மாறுபட்ட தன்மையுடையது அது. தமிழ் தனக் கென்று தனி இலக்கியக் கொள்கை, இலக்கணமரபு, முருகியல் (aesthetics) உடையது; இவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்த தமிழ்ச் செம்மொழி இலக்கியம் வேறு எம்மொழி இலக்கியத்துக்கும் இல்லாத தனித்தன்மை வாய்ந்தது (unique). சமஸ்கிருதத்திலோ வேறு இந்திய மொழிகளிலோ உள்ள உணர்வுகளிலிருந்து மாறுபட்ட உணர்வை (sensibility) - இந்திய மண்ணுக்கே உரிய உணர்வைப் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் காணலாம்; தமிழ்ப்புலவர்கள் பன்னெடுங்காலம் வளர்த்தெடுத்த செழுமையான உணர்வு மரபுநிலை அது.

“மூன்றாவதாக சமஸ்கிருதம் - இலத்தீன், சீனம், பாரசீகம், அரபு ஆகிய மொழிகளின் இலக்கியங்களில் சிறந்தவற்றுக்கு இணையான தரம் வாய்ந்தது தமிழ்ச் செம்மொழி இலக்கியம். அவ்விலக்கியம் நுண்மானுழைபுலமிக்கது; பல்வேறு வகைப்பாடு பொருள் கொண்டது (முற்கால இந்திய இலக்கியங்களில் பொது மக்களைப் பற்றியும் நிறையப் பாடியது தமிழிலக்கியம் மட்டுமே); மாந்த இனத்துக்குப் பொதுமையான விழுமியங்களைக் கூறியது. எனவே பிற செவ்வியல் மொழிகளின் மரபுகளுடனும் இலக்கியங்களுடனும் சமமாக நிற்கும் உரன் வாய்ந்தது அது. உலகின் தலைசிறந்த அறநூல்களில் ஒன்று திருக்குறள். தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியத்தில் அது போன்று பல துறைகளிலும் சிறந்த நூல்கள் உண்டு. அவ்விலக்கியம் பாடித் துலக்கம் தராத மாந்த இனப் பட்டறிவு ஒன்றும் இல்லை.

“இறுதியாக, இக்கால இந்தியப் பண்பாட்டையும் மரபையும் உணர்வதற்குப் பயிலவேண்டிய இலக்கியங்களில் தமிழிலக்கியம் முதன்மை வாய்ந்தது. சமஸ்கிருத இலக்கியங்களில் தென்னக மரபுத் தாக்கம் உள்ளது குறித்து நான் விரிவாக எழுதியுள்ளேன். சங்கக்காலம் தொடங்கித் தமிழில் பாடப் பட்ட சிறந்த இந்து சமய பத்தி இலக்கிய நூல்கள் தாம் தற்போதைய இந்து சமயத்துக்கு அடித்தளமாக இருக்கின்றன. தமிழ் பக்தி இலக்கியக் கருத்துகள் பாகவத புராணத்திலும் பிற (தெலுங்கு/கன்னட/சமஸ்கிருத) பக்தி நூல்களிலும் ஏற்றப்பட்டு இந்தியா முழுதும் பரவின. வேதத்துக்குச் சமமாகக் கருதப்படும்

தமிழ் **திவ்யபிரபந்த** பக்தி இலக்கியப் பாடல்கள் தென்னிந்தியாவில் பெரிய திருமால் கோயில்களில் (திருப்பதி போன்றவை) வேதத்தோடு சேர்த்து ஒதப்படுகின்றன. இக்கால இந்தோ ஆரிய மொழிகளுக்கு சமஸ்கிருதமே மூலமொழி; அதுபோல இக்காலத் தமிழுக்கும் மலையாளத்துக்கும் செவ்வியல் தமிழே மூல மொழியாகும்.

“உலகத்தின் சிறந்த செம்மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று என்பது இத்துறையில்வல்ல அறிஞருக்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போலத் தெரிந்த உண்மையாகும்”

- ஜார்ஜ் எல்.ஹார்ட் 11.4.2000

சங்க இலக்கியம் முதல் கம்பராமாயணம் முடியவுள்ள செவ்வியல் தமிழ் இலக்கியம் மாந்த இனச்சாதனைகளுள் மிகச் சிறந்தவற்றுள் ஒன்று. கருத்துகள், இலக்கிய அமைப்பு, சொற்களஞ்சியம் ஆகியவற்றிற்கு இன்றைய தமிழ்ப் படைப்புலகத்துக்கு சங்க இலக்கியம் வற்றாத கருவூலமாக உள்ளது. தென் ஆசியாவில் இன்று வழங்கும் வேறு எந்த மொழிக்கும் இல்லாத தனிச்சிறப்பு இது. பழைய செவ்வியல் இலக்கியத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டே இக்காலத்தமிழ் இலக்கியம் உருவாகியுள்ளது. இன்றைய தமிழ்ப்படைப்பாளிகள் (வடமொழி இலக்கியம் மேலை நாட்டிலக்கியம் ஆகியவற்றையும் உளங்கொண்டிருந்த போதிலும்) தெளிவாக உணர்ந்து கொண்டோ அல்லது ஆழ்மனநிலையில் உள்ளதாக்கத்தாலோ தமிழ்ச் செவ்விலக்கியத்தையும் வழிகாட்டியாகக் கொண்டு தான் உள்ளனர். இன்றைய தமிழிலக்கியத்தின் நாம் காணும் சொற்களஞ்சியம், குமுதாய/மெய்யியல்/சமய பண்பாட்டு நோக்கு, தொனி (tone) ஆகியவற்றில் பெரும் பகுதியின் வேர்கள் ஓரளவுக்குச் சங்க இலக்கியம் வரைச் செல்வதைக் காணலாம். **தங்கள் படைப்பாற்றலை வியக்கத்தக்க அளவுக்கு மேம்படுத்தக்கூடிய செழுமையான பத்துறைவளங்கள் சங்க இலக்கியக் கருவூலத்தில் உள்ளன** என்பதை இன்றைய தமிழ் எழுத்தாளர்கள் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை; உணர்ந்தால் அதில் அதிகநாட்டம் செலுத்துவர், என்பதையும் நான் இவ்வேளையில் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை.

ஆர். ஈ. ஆஷர் (2004)

- "Negotiations with the past: Classical Tamil in contemporary Tamil;
Edrs Kannan M and Carlos Mena; Institute Francais de Pondichery"

சங்க கால அகப்பொருள் நூல்களின் தன்மை

“தொன்மையானவையே எனினும் இன்றும் உயிரூட்டம் உள்ளவையாய் இயங்கும் இந்த (சங்க இலக்கியம்) அகப்பாடல்களைப் போன்ற நயம் வாய்ந்தவை இந்திய இலக்கியங்கள் வேறு எவற்றிலும் இல்லை. அப்பாடல்கள் கூறும் வாழ்க்கை நெறியிலும், விளக்கும் நிகழ்ச்சிகளிலும் சிறந்த செம்மொழி இலக்கியத்தின் பின்வரும் கூறுகள் உள்ளன; காதலோடு கனிவும் பண்பாடும்; வெளிப்படைக் கூற்றுக்களோடு உள்ளுறை, இறைச்சி, அங்கதம் ஆகியவையும்; தலைவன், தலைவி பெயர் சுட்டப்படாவிடினும் ஓவியம் போன்ற நுண்ணிய வண்ணனை; அடிகள் சில அவை சுட்டும் பொருளோ பெரிது. தமிழர் அறிவுத்திறனின் மிகத் தொன்மையான எடுத்துக்காட்டு இவ்வகப்பாடல்கள்; அது மட்டுமன்று கடந்த ஈராயிரம் ஆண்டு தமிழ் இலக்கியப் படைப்பில் இவற்றை விஞ்சுவன இல்லை.”

- ஏ.கே. இராமானுசன்

“அகப்பாடல் ஒவ்வொன்றும் ஒரு கூற்று; தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, முதலிய சிலருள் ஒருவர், நாடக மாந்தர்போல், கூறுவதாக அது அமையும். அவர்கள் ஒருவருக் கொருவரோ, தனக்குத் தானாகவோ, நிலவை நோக்கியோ கூறுவதை வாசகர்களாகிய நாம் கேட்கிறோம்; அவ்வளவே. நாடகக் காட்சி ஒன்றை முழுமையாக அகப்பாடல் ஒன்றில் உள்ள கூற்று விளக்கிக் காட்டிவிடும். இவை நாட்டுப்பாடல்கள் போல் விரைந்து பாடியவை அல்ல; ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கண்ட அல்லது எண்ணிப்பார்த்த ஒரு பாவலர் அது பற்றிய தம் எண்ணங்களை நேராகவோ உருமாற்றியோ வெளிப்படுத்திய பாடல்களும் அல்ல. இவை அரசவைப்பாடல்களின் நளினம் உடையவை; “வைகலும் எண்தேர் செய்யும் தச்சன் திங்கள் வலித்த கால் போல்” நுண்ணிய புலமைத்திறனுடன்காக்கப்பட்டவை.

- கே.வி. சுவெலபில்

“இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் அதிகமான வரலாறு உடைய மிகச்சில உலக மொழிகளில் தமிழ் ஒன்று. உலகின் பாரிய மொழிக் குடும்பங்கள் ஒன்றில் அதுதான், மைய இடம்

வகிக்கின்றது. திராவிட மொழிக்குடும்பம் சார்ந்த, எம்மொழியை ஆய்வருக்கும் தொடக்கத்திலிருந்தே தமிழ், தமிழ் வரலாறு தமிழின் பண்டை இலக்கணம் ஆகியவற்றைத் தெரியவேண்டியது இன்றியமையாதது. தமிழ் இலக்கியச் செல்வத்தை விஞ்சும் இலக்கியம் உலகில் வேறு எம்மொழியிலும் இல்லை. எனவே தமிழ் இலக்கியச்சிறப்பை உலகெங்கும் அனைவரும் தெளிந்து கொள்ள வகை செய்யும் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகள் தேவை.”

- ஆர்.ஈ.ஆஷர் (2004)

அறிஞர்கள் அகரவரிசை

அந்திரநாவ், எம்
அப்பாத்துரையார், கா
அய்தன், சிரிஸ்
அரசேந்திரன், கு
அருளி, ப
ஆல்சின், பிரிட்ஜெட் & ரேமாண்ட்
இல்யிச் - சுவிதிச்
இரமேஷ், கே.வி.
இராபர்ட்ஸ், ஜே.எம்.
இராமச்சந்திர தீட்சிதர், வீ.ஆர்.
இராமசாமி ஐயர், எல்.வி.
இராமானுசன், அ.கி.
இளங்குமரன், இரா.
உபாத்யாயா
எமனோ, மரே பார்ன்சன்
எல்கின்
எஹரன்பெல்ஸ்
ஓநோ, சுசுமு
காசிநாதன், நடன
கார்த்திகேய முதலியார், மாகறல்
கால்டுவெல், இராபர்ட்
கித்வானி, பர்சோ
கிருஷ்ணமூர்த்தி, பத்ரிராஜு
கிருஷ்ணா, கே.வி.எஸ்
கின்னியர் வில்சன்
குஞ்ஞண்ணி ராஜா
குமாரில பட்டர்
கோதண்டராமன், பொன்
கோஸ்வாமி, ஓ

சதாசிவன், ஏ.
சண்முகம், கொடுமுடி, எஸ்
சாமன்லால்
சாலெக்
சிவராஜபிள்ளை, கே.என்.
சீனிவாச ஐயங்கார், பி.டி.
சீனிவாசன்
சுந்தரம்பிள்ளை, பெ.
சுப்பிரமணியபிள்ளை, கா.
சுவாதெசு, மாரிஸ்
சுவைட்சர், ஆல்பர்ட்
செமரன்யி, ஓ
சோமசுந்தரபாரதி
ஞானகிரி நாடார், கே.சி.ஏ.
ஞானப்பிரகாசர், நல்லூர்
தம்பி பிள்ளை, வி.ஜே.
தனிநாயகம், சேவியர், எஸ்.
தாபர், ரோமிலா
தாமோதரம்பிள்ளை, சி.வை.
தால்கோபால்ஸ்கி, அகரொன்
திருநாவுக்கரசு, க.த.
தேவநேயப்பாவாணர், ஞா.
நாராயணசாமி நாயுடு, அர.சு.
நாரிஸ்
டிக்சன், ஆர்.எம்.டபிள்யு.
டிரௌட்மன், தாமஸ் ஆர்.
டேவிட், எச்.எஸ்.
டைலர், எஸ்.ஏ.
பர்போலா, அஸ்கோ.

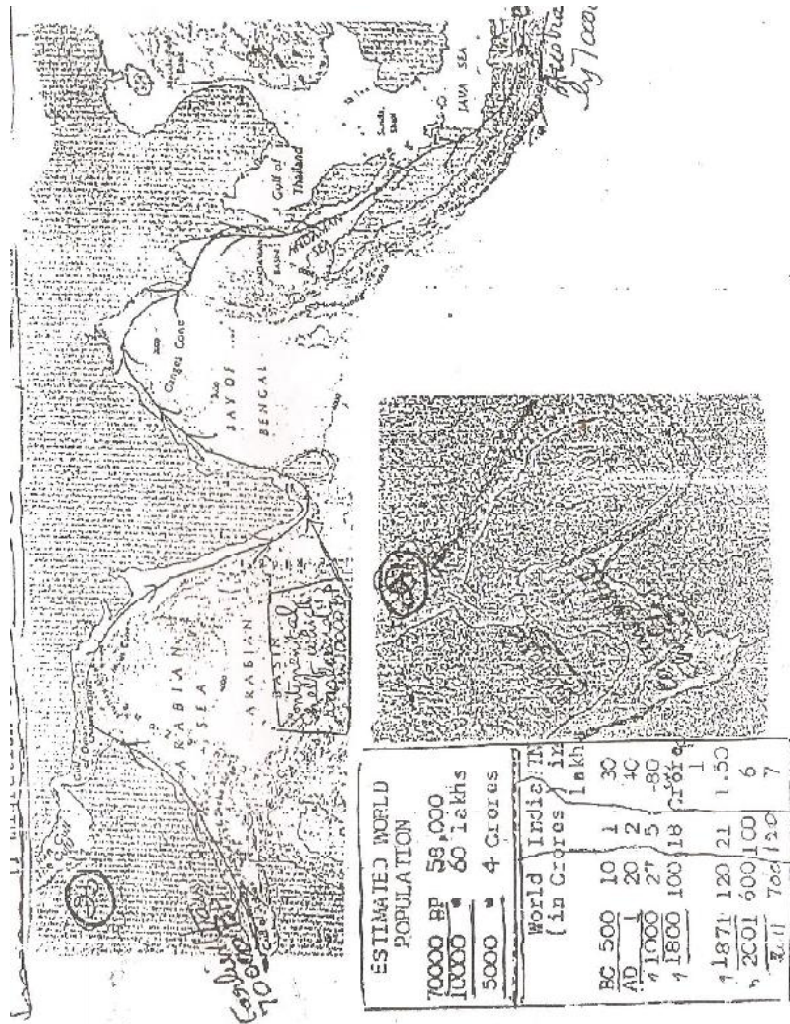
பரோ, தாமஸ்	ரூலன், மெரிட்
பாட்மர், சர் வால்டர்	லாக்வுட்
பாலகிருஷ்ணன், ஆர்	லெவிட், ஸ்தீபன் ஹில்யர்
பிச்சப்பன், ஆர்.	லெவின், பொங்கார்டு
பிராகிங்டன், ஜே.எல்	வாசெக், ஜரோஸ்லாவ்
பிரிச்சார்டு	வால்பர்ட், ஸ்டான்லி
பிரெளன், ஜி.டபிள்யூ	வேங்கடசாமி, மயிலை சீனி
பிலாசக், வாக்லாவ்	வேங்கடாசலம், செங்கம் வி.
பிலெஞ்ச், ஆர் & எம். ஸ்பிரிக்ஸ்	வைத்தியநாத ஐயர், ஏ.எஸ்.
பிள்ளை, கே.கே.	ஸ்டெய்ன், பர்டன்
பிளமிங், ஹெச். சி.	ஸ்தென் கோநோ
பெங்க்கட்சன், ஜான்	ஷர்ட், எட்வர்ட்
பெரியநாயகம், ஜே.	ஷெவ்ரோஸ்கின், விதாலி
பொசல், கிரிகரி	ஹகோலா, ஹெச், பி.ஏ.
பொம்ஹார்டு, ஆலன் R.	ஹபீப், இர்பான்
போப், ஜி.யூ	ஹட்சன், டபிள்யூ. எச்.
மக் ஆல்பின்	ஹாம்பர்கர்
மக்ளீன், சி.டி.	ஹார்ட், ஜி.எல்.
மகாதேவன், ஐராவதம்	ஹால், ஹெச். ஆர்.
மதிவாணன், இரா	ஹாய்ஜர், ஹாரி
மருதநாயகம், பி.	ஹீராஸ், ஹென்றி
மறைமலையடிகள்	ஹூல்பர்ட்
மாசிகா, காலின், பி.	ஜான்சன், டாக்டர்
மார், ஜான் ரால்ஸ்டன்	ஜிம்மர், ஹெய்ன்ரிச்
மார்ஷல், சர் ஜான்	ஜீவா, பூர்ணசந்திர
மாரிஸ்	ஜெயஸ்வால், சுவிரா
மீனாட்சி	ஜெயகரன், சு.கி.
மெங்கெல்	ஜோன்ஸ், சர். வில்லியம்
மெய்ல், பியரி	

குறிப்புக்காக...

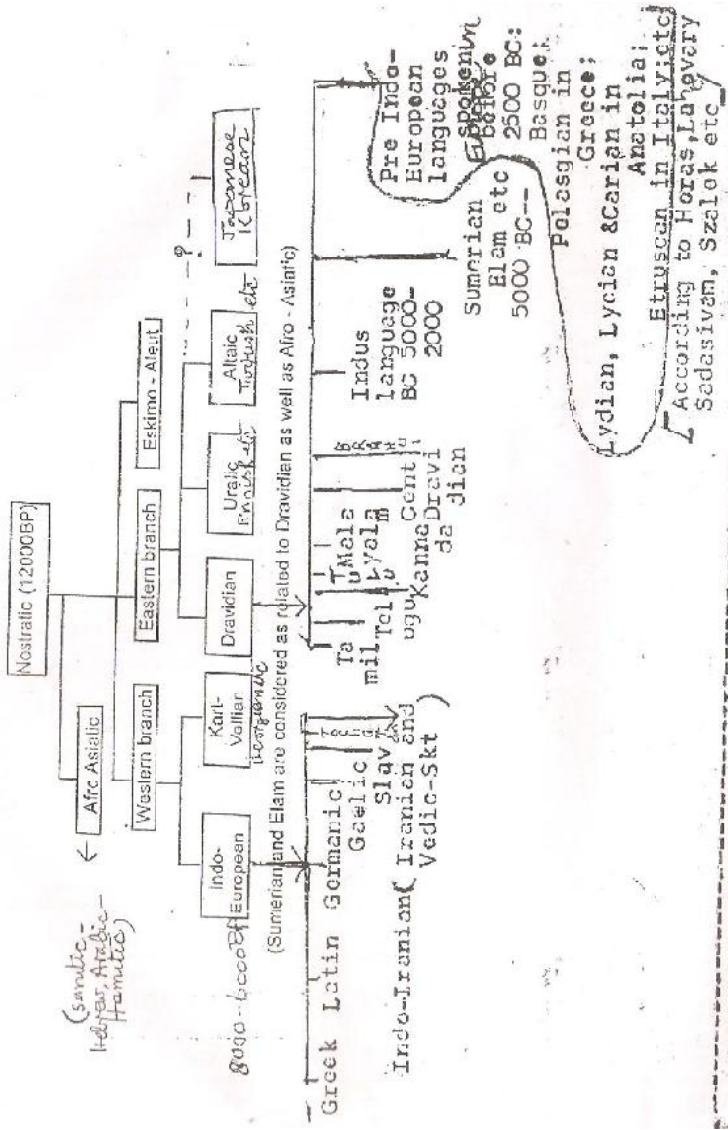
இப்போதைய பூமிப்பாளங்கள் : Plate Tectonics - present position

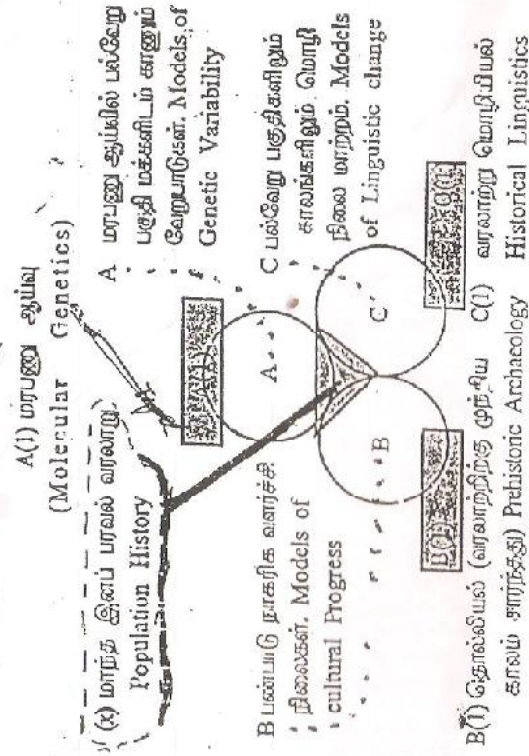
Migration of AMH out of Africa circa 70000-50000 BP

Nostratic Macro-family of Languages

COLIN RENFREW (1999) : (Tentative) Synthesis on Human Inheritance in the matter of Genes, Language and Evolution

As per the above diagram, Bryon Sykas says optimistically (1999):
 "Some how one feels instinctively that they must all fit together into a single true history of human population"

ஞால முதன்மொழி TAMIL - NEAREST TO MOTHER

(முதல்தாம்மொழிக்கு)
மிக நெருங்கியது தமிழ்

உலகில் பலவிடங்களிலும் வாழ்ந்த / வாழும் பல்வேறு மொழி பேசுநர்களுடன் மொழிகளில் மிகப்பல தமிழ்மொழியும் தமிழிய (திராவிட) மொழிகளுடனும் நெருங்கிய தொடர்புடையவை என்பதைக் காட்டுவது இப்படம்.

TAMIL is closest to the MOTHER TONGUE OF MAN (This chart summarises data showing the closeness of Tamil and other Tamilian (Dravidian) languages to many of the major languages families / languages in diverse parts of the world)

Basque (Euskara) language is the only pre Indo-European language left after Indo-European Speakers spread through Europe about 2000BC

இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிபேசுநர் ஐரோப்பாவுக்குள் கி.மு. 2000ஐ ஒட்டி நுழையுமுன்வர் அக்கண்டத்தில் பேசப்பட்டு வந்த மொழிகளுள் எஞ்சியுள்ள பாஸ்கு (யூசுகரா)மொழி திராவிட மொழியே.

ஹீராஸ் (1954); ஸ்கோவரி : Dravidian Origins and the West (1963); Benon Zbigniew Szalek.

இத்தாலியில் கி.மு. 1000-300 அளவில் வழங்கிய எதுசுகன் மொழியும் திராவிட மொழியே. Etruscan spoken in Italy during 1000-300BC is a Dravidian language

இரா. மறிவாணன் : செந்தமிழ்ச் செல்வி (2000)

மெக்சிகோ நாட்டில், அஸ்தெக்கர் பேசிய நகுவாடில் மொழி; அந்நாட்டில் புகாடான் பகுதியில் பேசப்படும் மயா மொழி; தென் அமெரிக்க பெருநாட்டில் பேசப்பட்டு வரும் கொஷுவா மொழி ஆகியவற்றுக்கும் தமிழுக்கும் இடையே பல ஒற்றுமைகள் உள்ளன.

Many similarities between Tamil on the one hand and Nahuatl spoken by Aztecs in Mexico; Maya language of Yucatan peninsula in Mexico; and Quechua spoken in Peru.

Chamanlal: HINDU AMERICA (1950)

மீ.மனோகரன் : தென் அமெரிக்காவில் கோழர்கள் (1976)

மீ.மனோகரன் : தென் அமெரிக்காவில் கோழர்கள் (1985)

கி.மு. 1500க்கு முன்னாலே வடபகுதியில் பேசப்பட்ட விதன்வி மொழிக்கும் திராவிட மொழிகளுக்கும் ஒரே மூலமே

MITANNI spoken before 1500 BC in Northern Syria and Dravidian Languages should have had a common origin G.W. Brown; Journal

கி.மு. 3000க்கு முன்பில் (மெசோபொத்தாமியா) மொழியே

SUMERIAN before 3000 BC (Mesopotamia) Dravidian Language A. Sachasivam Dravidian Language

கி.மு. 4000 - 3000 அளவில் ஈழம் ஆசியப் பகுதிகளில் வாழ்ந்தனர். அத்தொன்மொழிகளான மூலமூல தமிழ் மொழிகளிலேயே உள்ளது.

Proto Indo-European speakers lived about 4000-3000 BC in Central Asia before they spread westwards and southwards to Europe and India (and ultimately gave rise to Greek, Latin, Slav, Germanic, Avestic and Vedic (including Sanskrit)). The roots of that proto language ultimately to be traced to Tamilan (Dravidian) languages.

Caldwell (1856); Granaprasakar; G. Devaneyya Pavar S.H. Leyitt; Ilyich-Svitych, Dolgopolsky; J.H. Greenberg; R. Mathivanan; Aruli; K. Arasendiran.

தமிழ் TONGUE OF MAN

கி.மு. 3000-1800 கால அளவைச் சார்ந்த சிந்துவெளி நாகரிக முத்திரை எழுத்துக்களின் மொழி தொல் தமிழே (பழந்திராவிடமே)

The Language of the inscriptions on seals of Indus-Valley civilization (3000-1800 BC) was proto Tamil (Proto-Dravidian); Heras, Asko Parpola, Fairservis, Iravatham Mahadevan, R. Madhivanan, Knorozov, Purnachandra Jeeva.

தமிழிய (திராவிட) மொழிகளும் உறுவல் இனமொழிகளும் (பின்னிஷ், ஹங்கேரியன்) அல்பாய்க் இன மொழிகளும் (துருக்கி, மங்கோலியன்) ஒரே பெருக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தவை, பகி நெருங்கியவை.

Dravidian languages and languages of Uralic family (Finnish, Hungarian) and Altaic family (Turkish, Mongolian) belong to the same family and are close to each other.

Rasmus Rask Caldwell, Schroder, Burrow, Andronov, Tyler, Vacek; K.V. Zvelebil, Szalek etc., H.P.A. Hakola: 1000 Duraljan Etyma (2000)

கொரிய மொழி திராவிட மொழிகளுக்கு நெருங்கியது.

Korean language has affinities with Dravidian Homer B. Hulbert, A Comparative grammar of Korean and the Dravidian languages (1905) டாக்டர். பவுன் ஹூர

சம்பாஸிய (ஜப்பான்) மொழிகளும் தமிழ்க்கும் (கி.மு. 5000 லிருந்து) சொற்கள் இலக்கணத்திலும் நெருங்கிய ஒப்பினை.

Japanese and Tamil - Closeness in vocabulary and grammar (going back to about 5000 BC)

(i) காமோ ஓனோ : தமிழும் சம்பாஸிய மொழியும் (1989)
 (ii) பொன்சோதன் டீரான் : A Comparative Study of Tamil and Japanese (1994)
 (iii) K.V. Zvelebil : Tamil and Japanese: Archiv Orientalni (1991)
 (iv) H.P.A. Hakola: 1000 Duraljan Etyma (2000)

பசிபிக் தீவுகளின் (பாலினீசிய) மொழிச் சொற்களுக்கும் தமிழ்ச் சொற்களுக்கும் இடையே ஒற்றுமை; இலக்கண அமைப்பிலும் ஒற்றுமை.

Glossarial and grammatical affinities between languages of Polynesian islands in Pacific and Tamil.

(i) Abraham formander : An account of the Polynesian Race (1878)
 (ii) செந்தமிழ்ச் செல்வி : குலை (1983)

கி.மு. 3000க்கு முன்னர் மெசொபொத்தாமியாவுக்கு கிழக்கேயமைந்த இல் வறண்டிய மொழி திராவிட மொழிகளுடன் நெருங்கிய இன உறவு கொண்டது.

ELAMITE spoken before 3000 BC in Elam, east of Mesopotamia is closely related to Dravidian David W. McAlpin: Proto Elamo-Dravidian and its implications (1981); K.V. Zvelebil: Dravidian

ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களின் மொழிகள் (கி.மு. 20000க்கு முன்னர் இருந்து இன்று வரை) சொற்கள் சொற்றொடர் அமைப்பு, ஒலிவழி அமைப்பு, இலக்கண முறையியலில் தமிழோடு வியத்தகு ஒற்றுமை.

AUSTRALIAN ABORIGINAL LANGUAGES (B.C. 2000 and earlier - to present day) Remarkable affinity with Tamil in Vocabulary, Morpho-Phonemics, Phonemes and grammar (i) Douglass Lockwood - We The Aborigines (1966) (ii) R.M. Dixon - The languages of Australia (1980) (iii) செந்தமிழ்ச் செல்வி : மே (1984) (iv) Colin Masica (2000)

